FESTA MAJOR 2002

Sant Hilari Sacalm

dies 29, 30, 31 d'agost i 1 de setembre

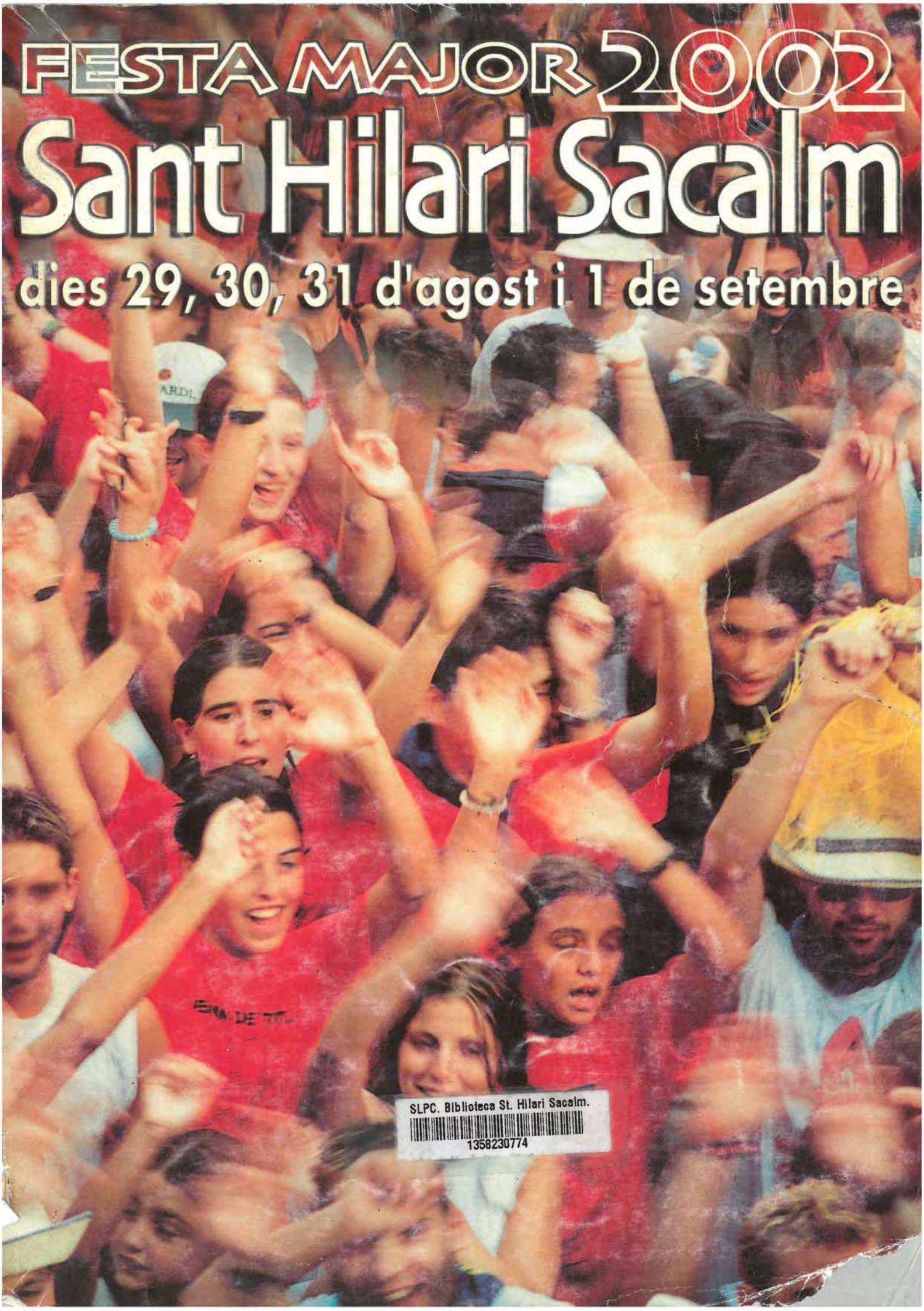

SLPC. Biblioteca St. Hilari Sacalm.
1358230774

Posa't Sant Hilari a la butxaca !

LA TEVA TARGETA DE CRÈDIT/DÈBIT AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN PER OPERAR ARREU DEL MÓN

C/ J. Ximeno, 6 - Tel. 972 868 023 / 972 868 487 - Fax 972 869 683

MASÓ PASTISSER

INTERGAS EUROPA

REPSOL GAS

Recuperacions
Marcel Navarro i Fills, S.L.

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2002

Editat per les àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari.

La portada és d'Albert Bonvehí Mas, guanyador del Concurs de fotografia per al Programa de Festes. El veredicte es donà el 22 de juliol i el jurat estava integrat per: Amadeo Duran, Josep Camps, Josep Guiolà i Salvador Bosch.

El programa ha estat coordinat per Àngel Serradesanferm.

De les fotografies antigues se n'indica la procedència o són de l'arxiu A.S.V. . Les fotos de fons són de Vadó Bosch i Vivers Tortadès.

El dipòsit legal és: GI-1245-02.

L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i s'han publicat tots els escrits que han arribat en un marge adequat de temps per l'edició del programa.

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col·laboradors en aquesta publicació.

És prohibida la reproducció total o parcial dels escrits i fotografies d'aquesta publicació sense el permís per escrit dels autors dels articles i de les fotos.

S'ha acabat d'imprimir el dia 19 d'agost de 2002 a Gràfiques Offser de Sant Hilari i s'ha editat amb la col·laboració de la Diputació de Girona.

nt
la
Font Vella
Fo
Ve

Salutació DE L'ALCALDE

La Festa Major arriba una altra vegada. Hom diu que una festa col·lectiva és com "un mirall on es reflexa un poble". És per això que hem de procurar reflectir la nostre millor imatge: la d'un poble amb iniciativa, respectuós i solidari.

Sant Hilari avança pels canvis socials i econòmics que es van produint en la nostra societat i això s'aconsegueix, bàsicament, gràcies a la col·laboració de molta gent. Com cada any, ara és moment de fer balanç, passar comptes de tot un any, de les coses assolides...

Hem d'estar satisfets i sentir-nos orgullosos de ser hilariencs i poder gaudir de tot allò de què disposem i que ens hem guanyat amb un treball seriós i constant. Hem obtingut, tots plegats, consolidar la Residència de Gent Gran, disposar d'un local per al jovent, el casalxjoveshs, una deixalleria municipal, remodelar la plaça Jacint Verdaguer en l'any del centenari de la seva mort, un telecentre amb equipaments informàtics moderns, instal·lació de gas a les primeres cases del nucli urbà...

Cal seguir consolidant Sant Hilari com a poble capdavanter. En aquesta línia vull destacar, entre altres actuacions, la construcció del nou Institut, l'ampliació del Centre d'Assistència Primària, el suport a la implantació d'un nou equipament hoteler i la nova zona industrial. De ben segur que contribuiran a mantenir una imatge positiva dins i fora de la nostra vila i a consolidar el projecte de futur del poble.

Però els equipaments municipals i les infraestructures tenen ben poc valor si no hi ha un rerefons humà, constructiu i emprenedor, que faci que la convivència, la solidaritat i el respecte a tothom marqui la pauta de tots els hilariencs. És important, doncs, fer un esforç per acollir la gent que ve d'altres països. Hem de procurar que trobin un marc adequat per adaptar-se a la nova societat i cultura que els acull, i que ho facin amb voluntat d'integrar-s'hi. Tanmateix, som conscients que cada vegada són més importants les polítiques de caire social: ajudes a la nostra gent gran, a les famílies, als discapacitats... Aquestes polítiques socials ens permetran arribar als sectors més necessitats de la nostra societat.

Vull manifestar-vos que la intenció nostra és de millorar sempre la Festa i aconseguir que la celebració sigui cada cop més intensa i lluïda. Faig una crida a tots els hilariencs i les hilarienques a participar massivament en tots els actes que s'organitzin. Tanmateix, és bo que es faci en totes les activitats programades: el sopar de colles, el ball d'envelat, la carpa jove, la baixada de carretons, les sardanes, el concert, els actes per a la mainada...Haig de recalcar, evidentment, que tot això es pot portar a terme gràcies a la gent que hi col·labora de manera desinteressada: la comissió de festes, els muntadors, els organitzadors, els patrocinadors... La tasca difícil i intensa que tenen aquests dies per tal que tot vagi bé és digna d'elogi.

Aprofito aquesta salutació per donar les gràcies a tots els convilatans que d'una manera o altra col·laboreu perquè al nostre poble es facin coses i s'hi participi. Encara és present la primera Fira d'Entitats i ja estem preparant la segona. Sant Hilari pot sentir-se orgullós de ser un poble actiu i aquí les entitats hi tenen un paper capital. Aprofito, doncs, per felicitar-les i per encoratjar-les a seguir desenvolupant aquesta magnífica tasca que estan fent, perquè tot és per un Sant Hilari millor.

Que tingueu molt bona Festa Major. Que l'alegria i la bona convivència estiguin presents en els actes de la Festa i que serveixin aquests dies per retrobar amistats o relacions humanes que beneficiïn la nostra vida en societat i ens ajudin a fer poble.

ROBERT FAURIA I DANÉS
Alcalde

Pregó
DE LA FESTA MAJOR 2001

Per a la Festa Major d'agost de 2001, el pregó no fou com els de sempre, perquè no hi hagué cap personatge seriós i "important".

L'inici de les festes el donà la nostra coneguda artista Cristina Cazorla, àlies Carme Puig i Rajols, i ho féu de manera desenfrenada i divertida. No importava el que deia, sinó el que feia, junt amb el grup de teatre "Las Calígulas".

No ens deixà cap text escrit, però va ser d'allò més original i mogut, ja que des del balcó i des de la plaça el públic assistent ben aviat es veié animat per començar la Festa.

Aquí teniu un reportatge d'alguns dels actes de la passada Festa Major de 2001.

LA GENT EXPECTANT A LA PLAÇA, SOTA DEL BALCÓ

PREGONERA DIFERENT

TOT PASSEJANT LA PREGONERA

INICI DE LA FESTA

imatges
DE LA FESTA MAJOR 2001

LLIURAMENT DEL PREMI A LA GUANYADORA DE LA PORTADA, MIREIA BOSCH

CAMPIONAT DE BOTIFARRA A LA PLACETA

REMULLADA DESPRÉS DE LA BAIXADA DE CARRETONS

BALL A LA PLAÇA MORAGUES

Un Castell amb els Minyons de Terrassa

Les Puntaires al Jardí de can Rovira

A la residència de gent gran

imatges DE LA FESTA MAJOR 2001

Aquest recull fotogràfic és de la Fina Duran,
el seu darrer sobre la Festa Major.
Valgui aquesta bella fotografia com a homenatge i record.
Reposa en pau, Fina.

XXV CONCURS LITERARI DE NARRACIÓ CURTA

CATEGORIES, NOMBRE DE PARTICIPANTS I OBRES GUANYADORES.

CATEGORIA	EDAT	PARTICIPANTS	AUTOR	OBRA
A 1r premi	de 12 a 14 anys	72	JORGINA BUSQUESTS COROMINAS	***Número 41***
B 1r premi	de 15 a 17 anys	22	LAURA LLUNELL PAGÈS	***Sense identitat***
C 1r premi	a partir de 18 anys	22	ALBERT GARCÍA	***El Nen***

EL JURAT ESTAVA FORMAT PER LES SEGÜENTS PERSONES:

JOAQUIM BAYÉ I FERRER, *filòleg.*
MARTA CLOS I JORDANA, *periodista*
LLUÍS PUIGDEMONT I REVERTER, *historiador de l'art*
FRANCESC DANÉS I ANDREU, *filòleg.*

NÚMERO 41

Sento la remor de les aigües tranquil·les en picar contra la fusta a estribord, deixant que l'escumera encisi tots els que estan a coberta, ofegada pel crit de les gavines que volen ran de mar, lliures. Per un moment, m'oblido d'on sóc i la imaginació se m'emporta, lluny, cap al desconegut. Altre cop el meu somni em trasbalsa, però me n'alegro, puix que és l'únic que em manté viu en aquest infern. Sé el que vindrà ara: veuré una illa exòtica...

Efectivament: volo cap a una illa exòtica, salvatge, on les úniques lleis que hi regeixen són les de la naturalesa, molt simples, però no per a això no hi són presents. Per un moment tota aquella bellesa perd importància. El que realment m'omple és el que estic veient ara: tu, Sara, que has engendrat els meus fills, restes tombada en l'arena, blanca. Jo arribo i t'abraço amb tota la dolcesa que durant tant de temps ha estat oprimida dins meu, incapaç de sortir. I ens besem, nus, sent un exemple clar de la vida, tan primitiva i bella.

El fuet del capatàs trenca el meu desig més anhelat, tornant-me a la realitat. Remo sense protestar; amb aquests segons de placidesa, el meu somni ha aconseguit donar-me una bona dosi d'esperança; no indefinida, però. Malgrat això, la faceta realista del meu caràcter em fa esclatar d'impotència, puix encara mai ningú ha estat capaç de sobreviure a galeres i tornar amb vida a terra ferma per poder donar testimoni de com s'hi viu i de les penúries per les que s'ha de passar.

Laura Llunell rep el premi de mans de J. García i Cornellà

–41, més ganes!– exigeix el capatàs mentre el verí del seu fuet m'infecta el braç dret i em fa deixar anar un crit de dolor. Ara és l'esquena qui rep i aquest cop el crit em fa esgargamellar. Sé que haig de callar però el dolor és inhumà. Rebo dues fuetades més. Sento la vida perillar. Llavors, embargat per una sensació de terror, domino el meu cos i aconsegueixo que el crit quedi ofegat a la gola. El capatàs m'escup i rient amb menyspreu, se'n va.

Molta gent no em creuria si li digués que és poca la sensació de frustració que experimento pel fet que hagi perdut la meva identitat i no sigui res: un número fàcilment confusible amb un altre 41, si ho comparo amb l'odi i la impotència que em corre per les venes com un cavall desbocat quan m'haig de sotmetre al capatàs. I no puc evitar notar una batzegada d'odi quan veig com gaudeix danyant els nostres cossos, fins abans de venir aquí, jovials. Però és ben cert. I el que realment em dol i em fa bullir la sang és que no li costa cap esforç, ni té remordiment en fer-ho. Sovint em torturo la raó qüestionant-me si és home o pedra amb un cor forjat d'acer.

Fan sonar la campana: hem de fer un descans per així poder dinar. El cuiner ens serveix amb desgana una massa pastosa, mancada de gust. En sobra una mica i la llença a fora de la nau però fins i tot pels peixos és refusada. Com cada dia, sóc un mar de dubtes. Menjar el que no és comestible? O no ingerir i tenir la possibilitat de caure exhaust? I llavors, morir dessagnat a causa de les ferides que em farà el capatàs? Potser fins i tot, morir assotat per no treballar? És dur, evidentment, però avui, la primera opció venç. Porto dos dies vivint d'aigua i no em poden seguir baixant les defenses car la meva residència habitual és plena d'infeccions, epidèmies i, sobretot, putrefacció. Faig un esforç enorme i la meitat del contingut del plat acaba al meu ventre.

M'intento aixecar, no recordava que estem encadenats fins i tot per menjar, com si fóssim uns assassins perillosos als quals s'ha de vigilar. Això em deprimeix: jo tan sols sóc allà perquè sóc musulmà i no crec en aquestes pseudoreligions en què s'adoren molts déus o s'idolatren animals.

Sento el crit d'agonia del 31: ha desistit al dret de viure. Insulta Déu dient que no ha fet res; mor ja sense creure-hi.

La fi d'aquest fracassat em dóna forces; és per això que faig un jurament: "No sé si sortiré mai d'aquí, però juro en nom d'Al·là que mai no em rendiré i encara que els altres defalleixin, jo lluito i seguiré lluitant incansablement".

Espera'm Sara i el meu somni esdevindrà un fet consumat.

JORGINA BUSQUETS I COROMINAS
Guanyadora de la categoria A, de 12-14 anys

SENSE IDENTITAT

Ja ha arribat la nit, una nit tan fosca, freda i trista com la història del personatge que descansa sobre meu: una jove titella manipulada per una colla de males ments que viuen a costa de la seva bellesa i innocència.

Intenta dormir, però el son no silencia el seu dolor. Avui ha estat un dia realment molt dur, com tots. Està cansada i necessita oblidar-se de tot, però li és impossible: a cada passa que fa la memòria la persegueix i la fa presa d'una realitat menyspreable. El seu cervell només fa que donar voltes i més voltes sobre aquest present depriment en el qual està vivint. Tanca els ulls i només veu cossos humans que es mouen per instint sexual, mirades agressives amb males intencions i mans que ressegueixen el seu cos sense cap mena de delicadesa. La por, la vergonya, el fàstic, la humiliació, tot plegat li està fent molt mal. El sexe s'ha convertit en l'essència de la seva existència: la seva supervivència es basa en vendre el seu cos a braços estranys. Se sent atrapada, es veu incapaç de trobar un camí que l'allunyi d'aquesta mala vida. Mira endavant i veu un futur borrós, bàsicament mort; i després mira enrere i li vénen al cap una sèrie de records amargs de la seva joventut, records que són la causa del que ara ella és. Es va endinsar en un món perillós que l'ha portat cap a la seva completa destrucció. Tot va començar com un joc: alcohol, drogues i marxes nocturnes; i ara tot això l'ha conduït cap a una casa de barrets on practica l'ofici més antic de la història de la humanitat. Ho ha perdut absolutament tot: la fe, la personalitat, l'esperança i la dignitat. No té ganes ni forces per viure, de vegades fins i tot dubta si encara és viva. No creu en res ni en ningú, ni tan sols en ella mateixa. Està sota els efectes d'una autèntica agonia. Una forta depressió li ha esborrat aquelles ambicions i projectes de futur que ella tenia fa uns anys. Intenta amagar la seva tristesa sota una falsa felicitat, però res no la satisfà. El seu interior és com un huracà, un vent intens remou els seus sentiments, dolor i sofriment i en fa una barreja explosiva que l'està destruint dia a dia. Se sent com una nina de joguina, tothom juga amb el seu cos. I mentre els cossos dels seus clients es transformen en un foc ardent, el seu es torna gel. De vegades sent com si dins seu hagués esclatat una guerra brutal entre el seu cor i la realitat: el cor li diu que necessita amor i afecte, la realitat li diu que necessita diners. I davant d'aquesta contradicció només té ganes de cridar, de fet tota ella és com un crit petrificat. El seu món és completament negre, però de vegades es perd en somnis de colors. S'imagina l'altra cara de la moneda de la seva realitat, però les nits són curtes i l'endemà al despertar-se es torna a endinsar en aquell malson interminable. Llegeix novel·les roses i contes de fades, escolta música romàntica, s'empassa llibres de poesia amorosa i ja ha perdut el compte de les vegades que s'ha posat a plorar mirant *Pretty Woman*, la pel·lícula que desitjaria protagonitzar a la vida real; però ella sap que tot això només forma part d'un món fictici que mai trepitjarà. Ningú l'estima, però molts la desitgen. És tot el que la gent menysprea, però alhora és tot el que alguns necessiten. Els homes la miren i només veuen en ella bellesa, obsessió, sexe i perversió. Ningú s'interessa per ella, fins i tot la seva mare, que li havia repetit tantes vegades que l'estimava i que li faria costat passés el que passés, ara s'avergonyeix d'ella i no en vol saber res. Amb el temps s'ha adonat que viu en la societat de la hipocresia, una societat on no es pot fiar de ningú, una societat que l'està matant. Abans mirava el cel i suplicava a Déu que l'ajudés. Ara sap que mirar el cel és inútil, perquè ha descobert que el cel és tan buit com la seva pròpia vida. De vegades intenta somriure, però el seu interior és un plor constant. Es passa la vida fingint, però la seva mirada reflecteix tot el que els seus llavis no són capaços de pronunciar. Si mai us la trobeu pel carrer i li pregunteu com se sent, us dirà que està bé, però menteix. No heu d'escoltar el que diu, escolteu el que calla.

Per fi ha aconseguit adormir-se. M'abraça fort, té fred i por. Començo a notar que a poc a poc estic quedant moll, està plorant. La tristesa s'apodera d'ella dia i nit, és una sensació crònica. El dolor creix dintre seu com un càncer descontrolat. M'agradaria endinsar-la en un món millor, construir-li un futur digne de ser viscut; m'agradaria abraçar-la per donar-li escalfor i protecció, però no tinc braços; m'agradaria omplir-la de petons per esborrar-li les pors, però també em falten els llavis; m'agradaria dir-li que l'estimo per fer-la sentir especial i única, però ni tan sols tinc veu. Cada cop m'abraça més fort, noto que la seva ansietat i desesperació augmenta a cada llàgrima que es desprèn dels seus ulls.

Estimats humans, jo tan sols sóc un ximple coixí. Ja sé que us penseu que no tinc cor i és cert, la primera vegada que aquesta noia va posar el cap sobre meu se'm va trencar. I ara que ja no tinc res més a afegir, només em faltaria presentar la protagonista, però, de què serveix un nom, si sota aquest nom no hi ha una personalitat concreta? Hi ha tants noms que podrien definir aquesta jove que prefereixo mantenir en secret la seva identitat. Només espero que les meves paraules taquin el cor d'aquelles persones que encara el conserven net i pur.

LAURA LLUNELL I PAGÈS
Guanyadora de la categoria B, de 15 a 17 anys

El nen

An honest answer would be yes
and no, perhaps, a little of both.
Paul AUSTER, *Timbuktu*

No voldria que això sonés com una confessió. No tindria cap sentit. La complicitat és impermeable a la raó. Els problemes que un home ha de recórrer són incomprensibles per als altres. Ho sé molt bé. Camins que ningú més no coneix ni pot trobar. Llargs i polsegosos. Els escric per poder desempallegar-me'n.

L'altre dia vaig tenir una discussió molt forta amb la meva dona. No hi fa res; passa aproximadament cada dos mesos. Sense cap raó aparent. Habitualment en dies molt ennuvolats. En dies de plom metàl·lic. Aquells dies que els solitaris dediquen a buidar armaris, a trencar fotos.

Aquesta vegada va ser sobre els nens. Ho vaig saber cap al final. Ella va dir que en volia tenir un altre.

–Un altre? Vols un altre fill? *Que ja en tenim algun?*

Ella es va quedar quieta. Literalment paralitzada, amb la vista fixada a un cantó. El seu coll estava estranyament tens. I el seu perfil, tan cisellat. Fins i tot havia abaixat el cap, lleugerament. Com ho fan els depredadors, en silenci. Duia una vestit blau i anava descalça, l'esmalt de les ungles roig mat. No recordava que li agradés aquest color. En vista de la seva reacció vaig mirar de pensar-m'hi, i en girar el cap vaig veure que hi havia un nen jugant amb una consola de jocs, a la sala. Pantalons curts. Cabell curt. Samarreta de ratlles. Mitjons blancs. D'uns vuit anys. Posem deu com a màxim. No sóc massa bo per a aquestes coses. És difícil precisar la quantiat d'idees que van travessar el meu cervell en aquell instant, però totes van convergir en una:

–Vo... vols dir que aquell nen *és fill nostre?*

Ella continuava completament paralitzada. Mai no l'havia vista així. Ni tan sols el dia que va morir el seu pare. Estaven molt units, ja ho sé. Era un moment difícil i calia trobar una manera elegant de resoldre l'entrellat. Tinc una certa tendència a patir llacunes mentals. També ho sé. Però mai fins al punt d'ofegar-m'hi, així que vaig agafar aire:

–Ah, és clar, sí, dona, que feia broma, que no ho veus? Sí, és clar que en tindrem més, si tu vols. Quants més en vols? –Em sentia una mica humiliat per tot plegat. No. Era molt humiliant. Algú dirà que aquesta no és la paraula adequada. Però és la meva. La meva manera de viure-ho. Quants errors pot cometre un home abans de descobrir el sentit de la paraula *irreparable*? Era tan humiliant... Suposo que és inútil escriure-ho una vegada més. Ella continuava sense dir res, i això no contribuïa a esmenar la problemàtica oberta. Les seves mans. Feia molt que no se les mirava. Reposaven sobre les meves cames juntes. Cap bri de moviment. Com d'estranyes poden ser unes mans quan s'hi busca una resposta! Li vaig demanar que digués alguna cosa. Diria que li ho vaig pregar. No em mirava. Seguia amb els ulls fixats en el nen. No podria explicar què hi havia a l'interior d'aquella mirada. Em ve al pensament algun perfil d'Assíria. Quelcom de dolorosament llunyà. En mirar enrere em veig en la necessitat de reproduir en la meva ment la situació espacial, la disposició en què els nostres cossos es trobaven en aquella escena, com ho faria una càmera de seguretat instal·lada a la sala d'un museu. Hi veig una dona asseguda a una cadira, immòbil com l'estàtua d'un escriba, un nen jugant uns metres més enllà davant d'una pantalla, com si res no anés amb ell; res no *havia d'anar* amb ell, i un home en un angle cec sense saber què fer. Recordo que van aparèixer dues mosques volant despreocupadament una sobre l'altra. Però fins i tot això resultava angoixant. Mirar-les, vull dir. S'estava fent fosc i costava de dir si plovia o m'ho semblava. Pero no voldria que això semblés una confessió. Només és la meva vida. Ningú més no n'ha de fer res.

És difícil explicar el que estava passant. Perquè jo sabia que estava passant alguna cosa. Suposo que això ha pogut quedar clar. Crec que estic fent l'esforç d'aconseguir-ho. Des d'aleshores la situació a casa és una mica tibant. La meva dona no em parla. No se m'adreça. Bé, només quan truquen i és per a mi. Diu el meu nom i deixa el telèfon despenjat. Quan jo hi arribo l'aparell encara es mou lleugerament, encara conserva la calor de la seva pell, tan fugaç. El que em fa més mal és que jo sé que no té res a dir-me. No podria trobar una manera millor d'imaginar el que és la mort. Els caps de setmana el nen apareix de tant en tant a la cuina, es fa un entrepà de qualsevol cosa, pren un refresc i se'n torna a jugar. L'observo mentre obre el rebost, mentre agafa el gavinet. Hi ha quelcom d'increïblement prodigiós en les mans d'un nen.

No sé com plantejar la qüestió a la meva dona. Al capdavall és casa nostra i hauríem de poder afrontar junts el significat d'aquest silenci. Sé que el temps se m'escola entre les mans i que un dia me les trobaré buides. I no tindré res a on agafar-me. El nen, rai, que no causa problemes, però si jo sóc algú per ell potser que de tant en tant em fes un petó o em digués alguna cosa, no ho sé. Que em demanés diners. Sí, podria demanar-me diners. Sé que tots els nens en demanen, per comprar-se coses. Caramels, o el que sigui. Cromos. Jo col·leccionava cromos de les lligues majors. Encara deuen parar per alguna banda. Els podria buscar. Seria això demanar massa? No ho dic com una pregunta. Potser tampoc és important saber-ne la resposta. És haver de plantejar-m'ho, que em cou per dins.

L'altre dia anava pel passadís i vaig trobar una porta oberta. Era la seva habitació. Havia de ser la seva habitació. Ell devia ser a l'escola. Després de dubtar uns segons, hi vaig entrar. Era plena de pòsters de jugadors de beisbol. Jo també vaig ser nen i sé el que és ser-ho. Tot de joguines per terra. Tota aquella olor d'infantesa. Al nen no li faltava de res. Una pilota de bàsquet. Un

casc de *catcher*, unes proteccions. Una pila de còmics. Vaig saber ràpidament que era feliç i això em va alleujar una mica. Tots els nens són feliços. És en mirar enrere que dibuixem el temps amb el color indefinible de tot allò que hem perdut per sempre. Potser algú sàpiga de què parlo. Vaig obrir un llibre de contes que hi havia als peus del seu llit. A la primera pàgina hi havia un nom escrit en llapis. Era lletra de nen. Scott. Una samarreta de beisbol penjava darrere la porta. Scott. Número 17. Jo també vaig ser *catcher*. Vaig sortir de l'habitació i vaig tancar la porta. Després d'uns segons hi vaig tornar i la vaig deixar entreoberta.

Potser n'estic fent un gra massa, de tot això. Potser totes les altres famílies es troben en situacions d'aquesta mena. No podria dir-ho amb seguretat. De vegades miro els veïns per la finestra. Sobretot els diumenges. M'he acostumat a fer-ho, després de llegir els diaris. Tallen la gespa. De vegades fan carn a la brasa. Juguen amb la pilota. Tots es parlen. Fins i tot hi ha gent gran. Deuen de ser els avis. I dos gats que van d'una banda a l'altra. Em pregunto si em veuen.

Estic preocupat. Quan arribo a casa de la feina tinc por de trobar-me un nen més, i no saber com comportar-me. Potser podríem marxar uns dies de vacanes a la cabina de pesca d'Austin que vaig heretar del meu pare, o a qualsevol altre lloc, per començar a coneixe'ns una mica més, a passar temps junts. Els sopars no serveixen. Arribo a casa tard i el nen ja deu ser a dormir. No goso mirar-ho. La porta és tancada. La meva dona em deixa el sopar preparat al microones. Ella ja ha sopat, potser sopen junts, i després marxa al seu estudi a pintar, a la part de darrere. Veig la llum encesa fins a altes hores de la nit. Sempre l'espero despert. Però quan ve al llit faig veure que dormo. Crec que no se n'adona. Sento com es despulla. Em fa por dir-li res quan és tan tard. M'agradaria dir-li tantes coses! M'agradaria poder recollir el nen de l'escola. M'agradaria que anéssim plegats als seus partits, i donar-li consells i parlar-li de quan jo jugava a la universitat, i ensenyar-li les fotos. Vaig estar a les lligues menors, i fins i tot vaig provar pels Astros, voldria que ell ho sabés. I també m'agradaria tenir una foto d'ell per dur-la a la cartera, o per tenir-la a l'oficina, i ensenyar-la a tothom. M'agradaria jugar amb ell als videojocs, si això pogués ajudar. Realment no ho sé. Els nens m'agraden molt. Sembla un nen tan trempat. És només que, bé, tant li fa. No volia que això sonés com una confessió.

Scott. El meu fill es diu Scott. És el *catcher* de l'equip de l'escola. Jo també vaig ser-ho.

ALBERT GARCÍA
Primer premi de la categoria C, de majors de 18 anys

Racó poètic

ROMANÇ: Estiu a Sant Hilari

Ja han vingut els aiguaders
amb molts d'altres forasters,
beuen aigua per tot l'any,
van i vénen de la font,
els ronyons mig ofegats,
amb frisança delerosa
de retornar a la terra
en un venturós instant
allò que han begut de massa
i comença a fer-los nosa.
Però, quan poden fer la pau,
que el remei sempre respon,
botifarra i peus de porc,
costelles i ous ferrats,
macarrons, carn amb bolets,
i els diumenges canelons.
I les pedres no belluguen
i les pedres no es desfan.

I de sobte el sol s'apaga
i de sobte vinga trons,
l'aigua apar una cascada
i els carrers uns rierols
i se sent un espetec
d'un llamp que fereix un arbre,
una dona fa un xisclet,
un pagès es mulla el gec
i la llum també s'apaga.
Diu que és l'hora dels cargols,
diuen que d'aquesta feta
trobarem molts rossinyols,
ous de reig, potser pebrassos,
i milers de moixernons,
diuen que anirem molt grassos,
que n'haurà tothom qui en busqui.
I les pedres, com s'aguanten!
I les pedres, què faran?

Un dia de bon matí
hi ha un soroll eixordador.
On va el superintendent
amb aquesta xafogor?
Per què passa tanta gent?
Per què fa tanta cridòria?
Què hi fa allà aquell caparrut,
davant de la rectoria?
És que vénen els gegants,
és que fem Festa Major!
Sonen els timbals i gralles,
ja hi són tots els caparruts
i amb les xanques i els pallassos
aniran fent-ne la via
dels camins i de les places
pels carrers més costeruts.
Mes les pedres diu que es mouen
i les pedres, per quin dia?

I un capvespre qui ho diria?
Els ronyons! un bany calent!
un part! una malaltia!
I les pedres van caient...

Estiu de 1981

JOSEP RIBA ORTÍNEZ

NOSTRA VERGE MORENETA

Nostra Verge Moreneta
la Verge de Montserrat,
la que els catalans tenim per mare
i que per ella sempre hem lluitat.

Per tu hem donat la sang
però si cal i és precís,
la que ara tenim a les venes
la darem sense recança i encís.

Per Catalunya ets una joia
per als catalans un gran honor,
junt amb la nostra senyera
Montserrat és un tresor.

Al mig de la serralada
hi tenim el monestir,
dins el temple, la Moreneta
on els catalans fem de coixí.

Qui no estimi aquesta muntanya
és que no és bon català,
el que l'estimi i l'apreciï
orgullós en pot estar.

A nostra muntanya sagrada
amb sang i foc l'han amenaçat
però mai podran vèncer
nostra Mare de Déu de Montserrat.

Per qui vetlles Moreneta
sinó pels catalans?
els que t'envolten i t'estimen
ja que tots som germans.

Petita i estimada Verge
per a tots els catalans
gran com els pics que t'envolten
on tots ens donem les mans.

I ja sentim el Virolai,
el cor se'ns omple d'alegria
de tristesa i emoció
d'aquesta bonica melodia.

Montserrat tot plora,
per la mort de l'escolà,
també n'hi han mort molts d'altres
i per tots hem de resar.

I per últim, pàtria nostra
per tu sempre hem lluitat
defensant nostra senyera
i a la Verge de Montserrat.

JOAQUIM FÀBREGAS I PARERA

Dos sonetos, dos lágrimas por dos personas
que estuvieron en primera fila
frente al sentir del corazón.

Rafael

Resuelto a herir un mar de corazones
rasgó tu luz un haz de mala suerte.
Girando en la certeza de absorberte,
con brillo atroz, cegando fue ilusiones.

La flor al fin gritó las sinrazones
sobrecogida al trance de perderte
¡ay, amigo! cuando te echó la muerte
al rotundo silencio y sus rincones.

Sin saber esa loba lo que lleva
te tratará lo mismo que al tirano,
¡alma noble que tantos apreciaron!

No puedes evitar que añora llueva
otoño gris, precipitado y vano,
en los ojos que alegres te miraron.

Antoñi

El aura fiel de tu mirada pura
que dio tan alto grado a tu sonrisa,
que hizo perenne en ella ternura,
que la hizo inmensa, cándida y sumisa,

¿a dónde fue a brillar con su dulzura,
por qué negros abismos se desliza?
¡Quién reclamó su luz con tal premura
siendo para los tuyos tan precisa!

Pero tu gesto deja flor y fruto
perpetuando así sus mariposas,
atenuando quizá el negro luto.

¡Oh designios de... ¿Dios? quién los entiende,
quién traspasa esas lindes misteriosas!
El alma llora, llora y no comprende.

M. RUÍZ

ANY VERDAGUER

De vegades, només una paraula
és tot el que cal
per a sentir el cor com una albada,
per a sentir-lo gran.
En vos, Mossèn,
aquest estat del cor fou permanent.

He fet un glop de la vostra aigua,
he alliberat abelles de tendresa
per la geografia íntima, avui estesa
pels Jardins de Salomó
on van florir les fulles de les roses
sota el vostre sentit,
sota la vostra ploma.
He passejat el cor i la mirada
per la dolça, per l'exquisida
senzillesa de les vostres rimes.
He gaudit de l'essència de la vostra ànima
que en la vostra, la nostra bonica llengua,
sublimava la paraula.

He quedat immòbil,
amb boca closa,
sense trobar cap paraula no dita.
I els ulls –ocells d'incontinència–
han fugit pels espais infinits del somni.

MANEL RUÍZ
Juliol de 2002

El campanar de l'església parroquial de Sant Hilari Sacalm

El campanar de torre està situat sobre l'ala dreta de la façana principal de l'església, dreta quan la mirem des de l'exterior, fa angle amb la lateral de ponent, té una alçada, des de terra del carrer fins al pinacle situat al cim de la seva teulada, de 36,70 metres, i les seves dues dimensions, a la base, són de 5,60 per 5,15 metres.

Està dividit en dos cossos ben diferenciats externament: un de ben rectangular, gairebé quadrat, fent façana de l'església amb la resta de l'edifici, on hi veiem dos esgrafiats rectangulars separats per una cornisa. Aquest mur deixa veure la cantonera formada per carreus ben escairats –un carreu és un bloc de pedra de cares paral·leles, formant escaire o angle recte. És del 1870.

El segon cos presenta els caires aixamfranats, amb murs de carreus tirant a grans, de mides un poc diferents però disposats en fileres regulars. En cadascuna de les quatre cares del cloquer, en aquest segon cos, s'hi obren finestrals d'arc de mig punt adovellat. Una motllura els corona. Una cornisa motllurada dóna pas al terrat amb barana de balustres amb vuit boles, una a cadascun dels angles.

Aquesta part del cloquer fou refet el 1922 per l'arquitecte vigatà Josep Maria Pericas (1881-1965), especialitzat en construccions eclesiàstiques que calien conservar o millorar en la seva estructura per aquella època de la primera meitat del segle passat.

Sobre el terrat hi va aixecar una torrella quadrada, també aixamfranada, amb finestres d'arc de mig punt a cada cara, i ho va cobrir tot amb una teulada piramidal carenada exteriorment de vuit costats irregulars de teules vidriades, teulada que forma cornisa. Tot plegat ho va culminar amb un pinacle de forma piramidal. Un rellotge d'esfera marca el temps sota el finestral situat a la cara est.

Aquest campanar és un dels més alts de la comarca selvatana, només superat pel d'Amer (45,50 metres) i el de Vilobí d'Onyar (40 m). Si ens fixem en la longitud dels seus costats de la base (5,60 x 5,15 m), veurem que no és pas dels més robusts, però en canvi és el més esvelt de tots els comarcals. Així, doncs, els altres trenta i tants de la Selva, apareixen més xaparros, fins i tot els més alts, ja que tenen una base més àmplia, i per això el nostre campanar, guia i bandera de la vila, senyala amb elegància la volta celeste i ens dirigeix amb esveltesa la mirada espiritual envers les altures.

DELFÍ DALMAU ARGEMÍ

ECOLOGIA: La mosca

Arribo a casa. Són les deu de la nit. A l'habitació una moscassa. Grossa, bonica, blava. Un ull de sardina fresca. Brunzina. És saballonera. Ha entrat per la finestra. Tenia fred. Jo a l'ofensiva per matar-la. O treure-la. Obro de bat a bat i no surt. Li tiro un manyoc de roba al sostre, on para sovint. La pobra, esferoïda, va d'aci cap allà; al voltant de la làmpada. Finalment, després d'una bona estona, amb un cop de tovallola l'estamordeixo i l'enxampo a la cortina de la finestra. Va a parar a la canonada del lavabo, amb un raig d'aigua per l'esquena.

Amb el tripijoc de la sàvia llei de l'ecosistema per a la conservació i supervivència de les espècies animals tots i cadascun i tothom hi té i ocupa el seu lloc concret i precís. N'hi ha una gran varietat, de mosques, d'insectes dípters, en famílies, gèneres i espècies. Viuen poc i són molt prolífiques. Són molt benefactores. Transmissores d'epidèmies, pandèmies: còlera, febres... Hi ha la mosca de la carn, la tse-tse, la d'ase, de la fruita, la de la cirera, l'olivera, la de la son, la saballonera, el tàbac, la vironera, la del vi i del vinagre; la mosca blanca, la dels estables.

Hi ha famoses frases: *Moren com mosques, Afluixar la mosca, Picar la mosca, Ets una mosca morta, Quina mosca t'ha picat?, Saber ventar-se les mosques, Bigoti de mosca.*

Com volen les mosques, quina meravella! Bellesa i rapidesa, els seus zigs-zags! Tinc al·lèrgia a les mosques, però amb trumfes, patates ben aixafades són boníssimes... Experiència: al seminari els anys 40, a la Gleva... Quanta brutícia i bacteris es mengen aquests animalons benefactors, excel·lents i imprescindibles: ecosistema equilibrat. No les matem ni anihilem "a lo bèstia". Ja es moren elles mateixes. Són sàvies. No fos cas que haguéssim d'importar-les. D'on?

França, uns anys ha, va exterminar amb *dedetitzant* tots els mosquits d'una regió. Van sorgir tantes epidèmies, que van haver de repoblar dita zona i els hi van servir de Polònia. També els passa als nostres eixerits pagesos lleidatans amb el cuc vermell, preciós productor de femta que fabrica de la mateixa terra consumida. N'han importat una quantitat escruixidora. La comanda la feren a Filadèlfia, on dos americans, tan llestos ells, hi tenen una multinacional cuquera.

Primer ho maten tot, després ho tornen a crear i negoci rodó: DDT, UHP, NNTT, BAH, BA, peles a la butxaca!

Caldria vigilar una mica, perquè si ens etziben altra volta l'atòmica, s'haurà de crear la multinacional-repoblació hominal... Potser ja ho tenen a punt. Són tan llestos ells!

MN. JOAN COMA - Rector d'Espinelves

1952 FA 50 ANYS

Fa un any recordàvem el cinquantenari de la vinguda de la Mare de Déu de Fàtima. Fou saludable anar enrere en el temps i mirar, com qui no vol la cosa, què passava a Sant Hilari en els primers anys de la segona meitat del segle XX. Vulgues o no, sempre hi ha coses que ens evoquen al record i les fotografies més que tot. Aquí hi ha un recull de fotografies que mostren uns documents del Sant Hilari de l'època en aspectes socials i arquitectònics.

L'altar major de l'església parroquial tal com era abans de les reformes impulsades pel Concili Vaticà de 1962. S'hi celebrava la festa dels vells i tot plegat és força diferent de l'actual.

Sembla una processó o un enterrament, però és la comitiva d'avis i àvies i els seus acompanyants en l'àpat tradicional d'Homenatge a la Vellesa, que es va fer a l'Hotel Solterra, en l'any de la seva inauguració.

Una colla d'avis i àvies a l'hora del dinar. En Jaumet a tot arreu s'emportava el flabiol.

El 2 de novembre, l'Escola de Periodisme de Barcelona va fer la trobada a Sant Hilari i vingueren moltes autoritats i els futurs periodistes. Se'ls rebé amb gran solemnitat. Molta gent i dues pancartes de benvinguda com es veu a les fotografies; costaren 106 pessetes i les confeccionà en Manel Porta.

Una foto de la coral local "Els Nois Alegres" que saluden altres agrupacions corals que solien venir per la segona Pasqua. Els canvis urbanístics són importants...

Aquell any també se celebrà el Dia del Domund, el "dia dels negrets". Aquí n'hi ha una mostra amb un grup de nenes disfressades damunt d'un cotxe.

Hi veiem entre altres A. Ridaura (de monja), Pons, J. Serras, Comas, Mimó, Serrano...

FOTOS: S. BOSCH.

Feia poc que havia arribat en Kubala i a través d'en Serrano vingué a Sant Hilari. Aquí el veiem voltat de canalla, J. Raset, D. Boada, P. Ripoll, J. Busquets...

FOTO CEDIDA PER D. BOADA.

ALGUNES COSES D'AQUELL ANY 1952

Per a saber què sol passar en un any de la vida de qualsevol poble, es pot anar, habitualment, al llibre d'actes de la comissió permanent de l'Ajuntament. Tot depèn, però, de la composició del consistori, del paper que hi tingui l'oposició. Els llibres d'actes d'aquells anys són molt avorrits, perquè no hi havia cap discussió de programa que impliqués oposició a la política municipal, impensable en aquells moments de dictadura franquista. És per això que només hi ha justificants de les factures que es pagaven, al començament d'algunes obres i poca cosa més.

D'aquí que s'hagi donat més importància a la documentació gràfica, que mostra una població submisa, on tothom va fent la seva sense qüestionar-se res. Encara que l'inici de la dècada dels cinquanta es donarien canvis importants en la vida general dels espanyols, per l'acabament de l'aïllament internacional i econòmic, Espanya vivia imbuïda en el seu món i Sant Hilari no n'era cap excepció.

PETITES COSES A ESCALA LOCAL.

El futbol, impulsat des de la parròquia per mossèn Francisco, donava alguna satisfacció. L'Ajuntament acordà que es faria càrrec de la conservació del camp i que aportaria una subvenció de 1.500 pessetes per al club.

Es compraren tres nous capgrossos de classe B que costaren 485 pessetes, 24 del transport i 118 dels vestits, que eren fets per J. Pons i A. Vila. També es compraren 10 m de bandera espanyola per a tapar el balcó de la Casa Consistorial, en les solemnitats.

En Joaquim Brugarola i Gelmà cobrava 100 pessetes per acompanyar els gegants i capgrossos amb un flabiol i un tamborí. En Frederic Estragués també les cobrava per treure'ls.

Al llarg de l'any es feien sardanes a gairebé totes les festes una mica destacades i l'Ajuntament aportava una subvenció de 150 pessetes en una festa normal, per la cobla que solia llogar l'Ignasi Puig, o 200 si eren per la Festa Major.

L'any 1952 el poble tenia 2.842 habitants, 1.422 homes i 1.420 dones.

Encara es donaven casos de triquinosis i s'imposà una vacunació forçosa de gossos per culpa de la ràbia.

Entre els dies 12 i 15 d'agost actuà al poble, a la plaça de Can Torrent, el circ dels Hermanos Silvestrini.

L'arquitecte municipal era Josep Canela Tomás i pel que fa a obres s'urbanitzava la zona coneguda com a Cases d'en Serras i el Torrent d'en Serras, amb els actuals carrers Joan Serras, Santa Margarida i Gaudí.

S'hagué de reforçar la volta que cobreix la riera de Vallicrosa en la zona des del Tivoli a can Fuguet per sota la Placeta, perquè oferia perill.

També es feren obres menors a l'edifici de l'ajuntament, a la font del Cirerer, al sortidor i a les escales que enllacen el carrer de la Rectoria amb la carretera, i altres de menys importància.

Al sereno li donaren un vestit, de 1.000 pessetes, de l'Honest Masnou i també una pistola comprada a Eibar per 562,85 pessetes.

Es compraren tres bancs per posar a la plaça de Cal Veterinari...

Es reparà el carro dels morts...

L'Ajuntament donà 200 pessetes per a subvencionar les celebracions religioses del Día de la Liberación (5 de febrer de 1939) i del 18 de Julio...

El pressupost que s'aprovà per al 1953 fou de 370.824,42 pessetes.

El consistori estava format per Salvador Tarradellas Gurt, (alcalde), Jaume Fàbrega Arola (primer tinent d'alcalde), Tomàs Carbonell Jover (segon tinent d'alcalde), Pere Serrat Masó, Ramon Muntalt Pagespetit, Joan Solergibert Colomer, Josep Planas Vilaró, Honest Masnou Massaneda, Ramon Llopis Roca i Josep Pla Torrent.

Els tres primers formaven la Comissió permanent, o sigui que eren els que tenien un paper més decisiu en la gestió municipal.

També l'any 1952 s'inaugurà l'Hotel Solterra...

A. SERRADESANFERM

JORNADES DE CONVIVÈNCIA

Sant Hilari-Zagrilla

Era divendres, 31 de maig, quan l'autocar amb persones que havien fet un llarg viatge des de Priego de Córdoba, Zagrilla, El Esparragal, Carcabuey... arribaven a Sant Hilari, encapçalades per l'alcalde de Priego de Córdoba, el Sr. Tomàs Delgado.

Tot va començar quan el "Hermano Mayor" de la "Hermandad de Ntra. Sra. del Carmen" de Zagrilla, l'amic Avelino Delgado, va fer la proposta de dur a terme unes jornades de convivència, basades en el fet que gran part dels habitants de Zagrilla i altres pobles de Priego van emigrar i es van establir a la nostra vila als anys 60. No cal dir que la proposta va ser acollida amb gran il·lusió i, a partir d'aquell moment, es va començar a posar fil a l'agulla per bastir la trobada de Sant Hilari. "Zagrilleros hilariencs", Parròquia, Ajuntament... colze amb colze, van esmerçar moltes hores de treball per tal que la trobada fos inoblidable. I, a fe que ho van aconseguir.

Tornem, doncs, a l'arribada. Es va donar la benvinguda a la delegació amb un acte celebrat a la Sala Noble, seguit d'un refrigeri al jardí de Can Rovira i d'una visita guiada a diversos indrets de Sant Hilari.

Dissabte, 1 de juny al matí, ens trobàvem més de 700 persones a la font del Parc. Allà ens esperava una "Missa Rociera" oficiada per Don Fernando, rector de les parròquies de Zagrilla, El Esparragal i Carcabuey, i per Mn. Carles, el nostre rector, amb l'acompanyament del Grupo Rociero de Terrassa. Un acte realment emocionant per a tothom. La Missa, les paraules de Don Fernando, els cants... La *Salve rociera* ens va fer posar a tots la pell de gallina. Uns, feia molts anys que no participaven en un acte similar; altres, hi participàvem per primera vegada. Tots teníem clar, però, que no seria la darrera. Tot seguit, actuació dels Nois Alegres, Sevillanes, Sardanes... en una franca i veritable harmonia deixant clar, un cop més, que els costums i les tradicions són un vincle d'unió, que no de separació, entre els pobles quan hi ha una bona voluntat i un veritable esperit de convivència i ningú no exigeix que la seva cultura s'imposi a la de l'altre.

Un dinar de germanor a la catalana, innombrables tertúlies entre familiars i amics i un animat ball popular a càrrec d'El Peseta y sus Rumberos van posar fi a una jornada plena en tot el sentit de la paraula. Quedava el camí de retorn i la promesa dels hilariencs de tornar la visita durant la segona setmana de juliol.

ENGRESCAT BALL

ELS ALCALDES ABANS DE LA CELEBRACIÓ RELIGIOSA

LA MISSA "ROCIERA"

L'ALCALDE DE PRIEGO, S'ADAPTA A LES TRADICIONS

PER SEVILLANES A LA FONT DEL PARC

UNA ENCAIXADA LLIGA SENTIMENTALMENT DOS POBLES

LA FONT DEL PARC MOLT ANIMADA EN EL DINAR DE GERMANOR

Zagrilla

Amb el salt en el temps que ens permet l'escriptura, hem arribat a la segona setmana de juliol, la data esperada per traslladar-nos cap a terres andaluses. Dijous, 11 de juliol, a les 10 de la nit, tres autocars estaven preparats per traslladar 150 hilariencs cap a Priego, Zagrilla i El Esparragal. Els esperava una nit llarga i feixuga de veritat, però tothom tenia la seguretat que valdria la pena.

Els afortunats que vam tenir la sort de poder-hi arribar uns dies abans, vam poder comprovar amb quina seriositat s'estaven preparant tots els detalls per rebre com cal l'expedició hilarienca. El nerviosisme era manifest. No volien deixar res a l'atzar. Les nits es convertien en dia mentre s'engalanaven carrers i places amb banderetes andaluses i catalanes, amb restilleres de bombetes que il·luminaven els carrers i els vestien d'autèntica Festa Major. L'alcalde pedani de Zagrilla, el fill de la Sra. Sirvanda, l'amic Epifanio Ramírez, que va viure molts anys entre nosaltres, ens va omplir d'atencions i ens va manifestar la seva preocupació perquè tot sortís bé. "Hace días que no puedo dormir" –ens deia. I de la gent de Zagrilla i d'El Esparragal, què voleu... Una autèntica delícia. Les atencions que ens van dispensar no es poden explicar en quatre ratlles. Ho resumirem de manera clara i concisa: "com a casa". Moltes gràcies!

Ja som divendres. Ja de bon matí està tot preparat. La Plaza de la Fuente, a les Moreas, plena de gent. Passen les hores i es va matant el temps amb alguna cerveseta o amb algun fino. La gent s'impacienta i els telèfons mòbils comencen a agafar un paper principal: "acaban de dejar atrás Martos", "ya pasaron el desfiladero", "están atravesando Priego"... Ja eren a casa. Al cap d'un quart de l'últim missatge, els autocars feien la seva entrada a Zagrilla. Coets, petards, abraçades, retrobament amb els familiars i amb el poble de naixement (alguns feia més de trenta anys que no hi anaven), plors, rialles... tot es barrejava conformant un teixit d'allò més emotiu i sincer.

Els hilariencs es van acomodar a casa dels familiar i a la magnífica Villa Turística de Priego (o de Zagrilla, com reivindiquen els zagrilleros). Un merescut descans per recuperar forces després del llarg viatge i per preparar-se per tot el que venia a continuació: recepció per part de les autoritats municipals, sopar de germanor a la *zagrillera*, ball i música en viu i en directe fins a la matinada (fins al matí, millor dit).

Dissabte tornaria a ser un dia carregat. Al matí, Missa presidida pel Sr. Bisbe de Córdoba, i concelebrada amb els rectors de Zagrilla i Sant Hilari, amb acompanyament del Grupo Rociero de Priego de Córdoba. Tot seguit, una visita guiada a Priego. Val a dir que és una població preciosa amb elements històrics, arquitectònics i artístics d'una gran riquesa. Està considerat un referent dins del barroc andalús i espanyol. Cal destacar també que és el bressol d'un personatge tan important com Niceto Alcalá-Zamora i Torres que va ser president de la República Espanyola del 1931 al 1936. La Fuente del Rey i el Sagrario de la Asunción, declarats ambdós monuments nacionals, són dues de les moltes obres d'art d'aquesta bonica població. I, al vespre, arribava l'acte més emotiu de les festes: la Processó de la Mare de Déu del Carme. Hem d'agrair, abans que res, a la Hermandad de Ntra. Sra. del Carmen i al poble de Zagrilla el detall d'avançar la data per tal que hi poguéssim participar. Els preparatius començaven a mitja tarda per tal de poder iniciar la processó a les nou del vespre. Les dones amb vestit negre, *peineta* i mantellina. L'aire que es respirava era de sentiment i de respecte. L'estampa dels *zagrilleros* de Sant Hilari portant la seva verge era impressionant. Molts d'ells feia molts anys que no ho feien. La resta acompanyava la imatge de la verge amb gran devoció en el seu recorregut pels estrets i costeruts carrers de Zagrilla Alta. Un privilegi, de veritat, haver pogut presenciar un acte com aquest.

El diumenge va ser el dia del comiat. Els petons, les abraçades, les llàgrimes... van ser els protagonistes. Els hilariencs no s'acabaven de decidir de pujar al cotxe. S'acabaven uns dies meravellosos i esperava un llarg camí de tornada... Això sí, amb la ferma decisió de tornar a repetir l'experiència tant per una banda com per l'altra.

X.C.A.

Tot esperant els autocars

Portadors hilariencs de la Mare de Déu del Carme

La "Fuente del Rey". Priego

El carrer on es va fer el sopar

Intercanvi d'obsequis

El bisbe de Còrdova i Mn. Carles Giol en la missa

Els organitzadors de la trobada

L'estil a l'art

Establir el que és estil en l'art ha estat des de sempre una de les majors discussions en el món de l'art. Poder determinar si un artista, una escola, un moviment té estil propi no és gens fàcil. A tots ens sembla que a simple vista podem reconèixer molts estils. Podem reconèixer l'estil romànic, l'estil de l'art dels faraons d'Egipte, l'estil de Joan Miró i així fins una llarga llista.

Determinar un estil, però, no és un treball fàcil, i poder establir quins són els seus valors encara menys. Quins són els paràmetres que es fan servir per poder determinar tot això? N'enumerarem alguns: en primer lloc l'assumpte, o sigui de què parla y de què tracta l'art a què ens referim. Podem dir que una obra tracta de mitologia, de fets històrics, de natura morta, de retrats, etc. Així un estil únic pot estar determinat per un assumpte propi, nou, mai vist; un artista o una escola desenvolupen i tracten un tema nou.

La finalitat de l'obra és una altra de les característiques que defineix un estil, pot haver-hi una finalitat pedagògica, una finalitat religiosa, màgica, múltiples... La matèria és també una altra de les característiques que poden definir un estil, de què està feta una obra d'art, l'escultura treballa amb la pedra, el ferro, el fang, etcètera; la pintura treballa amb pigments.

La tècnica és, així mateix, un dels paràmetres que més defineixen un estil; en la pintura podrem determinar la tècnica de l'oli, l'aquarel·la. La forma pot ser el tema que més influeix en un estil. La forma constant en què un artista elabora la seva obra, tots podem reconèixer la forma característica amb què Modigliani elaborava la figura humana, o les característiques formes de l'art romànic. En un artista hi podem trobar un traç, una manera pròpia d'executar una forma.

Tots aquests paràmetres que hem enumerat i d'altres, formen un estil. Però aquests paràmetres no estan individualitzats, sinó que es relacionen entre ells. No podem parlar de la tècnica sense parlar de la matèria, o de la forma sense tenir en compte la finalitat, i aquesta sense contemplar l'assumpte. Així un estil és un cúmul de paràmetres interrelacionats entre ells d'una manera única i pròpia.

Però des de l'Aula d'Art podem potenciar l'estil dels alumnes? Pot ser aquesta i no altra la finalitat de l'escola, desenvolupar en cada alumne els valors que li són propis, que cada persona té. Que l'alumne a poc a poc trobi la seva tècnica, el seu assumpte, la seva finalitat i que es pugui relacionar amb l'espectador, que pugui explicar allò que vol dir. En definitiva, com veu el món a través dels seus ulls, la seva manera de pensar. Com les seves habilitats tècniques ens dibuixen un món nou, diferent a cap més altre. L'art és una activitat individual, encara que coneixem molts exemples d'artistes que col·laboren, que es fa de manera solitària, llegint, reflexionant, practicant. Potenciar aquesta activitat individual i singular forma part dels objectius de l'Aula d'Art, així com la col·laboració.

De quina manera podem potenciar un estil Guilleries, que ens reconegui com a escola? Aquest hipotètic estil ens ha de portar a reflexionar sobre els paràmetres que inicialment hem apuntat. Quins són els temes d'aquest estil?, sens dubte un dels principals és el retrat del nostre paisatge. La singularitat del nostre paisatge pot donar una de les característiques que ens poden definir; també les tradicions, la cultura i la idiosincràsia, no sense un esperit crític i renovador. També la utilització dels materials que ens són propis, lligats a la nostra tradició: la fusta, la pedra i l'aigua, elements que ens defineixen com a paisatge. No cal tampoc oblidar la font d'inspiració que les diferents tradicions artesanes ens poden aportar: els roders, la cistelleria i molts d'altres.

Entenem que l'art ha de ser un dels pilars essencials en la construcció social d'una comunitat, ha d'estar al capdavant de les iniciatives renovadores, un element clau en la seva transformació, ha d'aportar elements de reflexió, de crítica, l'estil Guilleries ens hauria d'aportar elements per a aquesta reflexió. Animem a tots els que en un sentit o altre tenen a veure amb l'art dins de la nostra comunitat, les aportacions necessàries per a una comunitat més justa i lliure.

JOAN ESCOLÀ PUJOL
Professor de l'Aula d'Art

RESIDÈNCIA DE GENT GRAN SANT HILARI

No ens cal mirar massa enrere per veure que tan sols fa un any a Sant Hilari naixia la vostra i nostra Residència i Centre de dia, un projecte que ha anat endavant amb l'esforç de tot un equip de treball i la confiança de tots aquells que ens han donat l'oportunitat de poder cuidar de la seva gent gran. L'acollida que hem rebut per part del poble ha estat incondicional i de tot cor. Casa nostra ha estat casa de tots i el vincle amb tots els hilariencs ha estat per a nosaltres sorprenent.

Tot va començar un 9 de juny, i en aquests moments podem dir-vos que hem acollit 32 usuaris a la Residència i 5 al Centre de dia i tenim una llista d'espera de 35 persones. No cal que us diguem que, realment per a mi i tot l'equip, la valoració d'aquest primer any és molt positiva tenint en compte que els començaments són difícils a tot arreu, però amb implicació i esforç el repte per part de tots ha estat assolit. Tenim molts projectes per dur a terme: el més important, moltes ganes de no deixar res al tinter per poder donar a la vostra i nostra gent gran tota la qualitat, l'estimació i la cura que es mereixen.

Tan sols ens queda dir-vos de part de tot l'equip de la residència: moltes gràcies per la vostra acollida i molt bona Festa Major.

GEMMA PUIG
Directora Residència

VISTA DE L'EDIFICI ENCARA EN OBRES A LA PART DEL DARRERE

50 anys DE L'HOTEL SOLTERRA

La intenció d'aquestes pàgines no és escriure la història de l'Hotel Solterra, perquè faltaria conèixer els esdeveniments de les darreres dècades i això no és gens fàcil.

La pretensió només és explicar com podia ser aquell hotel de cinc estrelles, que fou un dels més importants hotels de muntanya de l'Estat, que s'inaugurà l'any 1952, ara fa cinquanta anys, i que marcà una època en l'estiueig tradicional de Sant Hilari.

L'Hotel Solterra sempre ha estat un edifici singular des de la seva inauguració. En diem singular per l'enormitat de l'edifici, perquè el relacionem amb persones riques, que estaven molt per sobre dels estiuejants que acudien als hotels i fondes del poble. També ho diem pel luxe, els molts serveis, els seus jardins i piscines, les grans festes, per la inaccessibilitat per a la gent del poble... I també pel seu final.

M'ha semblat que era un bon moment per parlar-ne i recordar aquells inicis. Per això n'he parlat amb dos homes que hi treballaren durant més de vint anys cadascú, un de paleta i l'altre de lampista i de cambrer, en Josep Mollfulleda i en Lluís Gamell.

Abans, on hi ha ara l'antic hotel, hi havia una bonica torre, can Pons, voltada de camps i feixes i que donava

¡SOLTERRA!

SITUADO en el magnífico paraje del final de la Avenida del Generalísimo Franco (antes Paseo de la Font Vella), se yergue entre verde follaje que le circunda, majestuoso, esbelto, saturado de sensacional interés al contemplar sus diversos y matizados estilos, sobresaliendo marcadamente el colonial en mescolanza con el catalán y el andaluz, el edificio intitulado «SOLTERRA», dedicado a hotel.

Contemplando su icnografía, en términos generales, cautiva nuestra curiosidad el arquitectónico aspecto de sus líneas con aires de masía catalana, amén de los sobrios torreones, miradores del magnífico panorama, frondoso y azulado de la naturaleza en este rincón de la región catalana. Sus espaciosos, urbanizados y muy bien cuidados jardines, con sus variedades de árboles, plantas y flores que corona la espléndida terraza cobijada por las copas de inhiestos tilos, permiten que en los meses estivales se disfrute de una agradable temperatura y de bienestar, saciando la curiosidad en la contemplación de la bella y atrayente perspectiva de conjunto.

Cuando uno se sienta en la terraza para tomar un aperitivo, un té o un café, con la percepción de las melodías de la orquestina, da la sensación de mecerse en sueño dorado de hadas.

Escudriñando cuidadosamente en el interior del edificio, la admiración se supera ante la suntuosidad de sus dependencias, que le dan un sentido de señorial mansión. El comedor, las salas de estar, el salón de festejos, los salones de lectura y escritura, las habitaciones, sus entradas principales, cosas sublimes que despiertan la admiración de los visitantes ¡Ah! El bar contiguo a un patio central constituye otro exquisito gusto de sus autores que, en verdad, se le debe calificar de nota simpática en nuestra villa, de estilo netamente español que inspiró a sus constructores.

Otro exponente del mejor gusto y confort lo constituyen las habitaciones, nada standard, puesto que cada una es de tipo diferente, en construcción y mobiliario.

Todos los servicios esmeradísimos, con personal especializado para cada uno; intérpretes para los principales idiomas, llamándonos particularmente la atención, unas bellas chicas ataviadas con ricos vestidos a usanza catalana de su época.

En conjunto, «SOLTERRA» puede satisfacer al más exigente y debe ufanarse la villa de San Hilario Sacalm de contar con tan magnífico edificio, base para la expansión en las altas esferas, nacionales y extranjeras, de las supercualidades climatológicas, agüísticas y turísticas de esta joya montañesa.

San Hilario Sacalm debe estimar y acoger con cariño e interés esta gran obra como el talismán que influirá en el futuro engrandecimiento y economía de esta privilegiada villa.

al passeig de la Font Vella per una bonica escala. Tot allò ho comprà Don Francisco (Paco) Izquierdo i Doña Rosa Luz, que eren propietaris de l'Hotel Granvía de Barcelona. Sobre l'estructura de l'antiga edificació hi vestiren l'immoble que encara ara es pot contemplar, ja que la torre en seria la part central.

Les obres les féu en Florenci Rossell, en "Vadó Manel" que era el contractista amb una plantilla més nombrosa de paletes. Els fusters foren en Rosquelles i en Muntalt, el lampista la casa Pidevall i tardaren quatre anys en fer-se les obres. Expliquen que tot el material venia de fora, el pòrtland i el ferro, per exemple, i d'aquí que es digués que hi havia la mà d'en Franco al darrere. També tot el mobiliari, les catifes, els tapissos i els elements decoratius vingueren de fora, així com els especialistes guixaires; els tapissers hi tingueren feina un any. Tampoc no és d'estranyar que tardessin tant, perquè en Josep i en Lluís comentaven que no hi havia bona avinença entre el matrimoni a l'hora de prendre decisions sobre les obres. El que un manava al matí, s'havia de desfer al vespre. La barana d'obra que dóna al passeig s'hagué de fer quatre vegades... També es diu que "Doña Luz", que sempre traficava per les obres, un dia va caure als fonaments i la feina va ser sortir-ne. La molta pedra venia de la pedrera de la Casa Nova d'en Rovira i la portaven en carros en "Non Juvé" i en "Jaume de Can Benet". Les hores es pagaven a 4 pessetes.

L'edifici sencer no funcionà mai, perquè tot el cantó nord, de la carretera de Vic, no entrà en servei, malgrat

L'any 1955 el visità la Sra. Carmen Polo de Franco

Vista de l'entrada pel jardí, amb les cambreres

Bella panoràmica de l'Hotel, encara amb obres

Sales i passadissos

que en Josep i en Lluís hi passaren molts anys de la seva vida per a fer les obres durant l'hivern.

En total tenia una trentena d'habitacions, totes amb bany i sortida exterior, situades a diferents nivells i la més luxosa era la número 7. Es disposava d'ascensor i la cuina era a la planta baixa, en el cos central de l'edifici; també hi havia un gran celler. Un menjador gran i un parell de petits salons d'hivern i d'estiu, terrasses per a festes, amb un escenari on actuaven les millors companyies i orquestres. Hi havia un conjunt orquestral cada dia.

Bonic mobiliari a tot arreu, sostres enfustissats, grans catifes, enormes làmpades i un luxe poc freqüent per l'època. D'aquí que no estigués a l'abast de la gent del poble, fins pocs anys abans de tancar, quan les coses ja no anaven bé...

Tot el recinte en la part oest i nord era voltat de jardins i grans arbres, marc ideal per a boniques passejades. Més tard s'hi habilità un frontó.

L'accés era pel passeig de la Font Vella, però els vehicles ho feien pel jardí. Disposava de dues piscines, una d'infantil, inaugurades l'any 1954. El personal de serveis fou de fora durant molts anys, principalment el de tractar amb la gent i els cuiners i es comenta que les discussions entre els amos eren habituals i que l'amabilitat en el tracte amb el servei no era d'allò més correcte.

Després de la temporada d'estiu es tancaven les dependències de l'hotel i s'hi quedava una parella de guardians, l'Ovaldo i la Simona, i més tard seria la família Lafuente, que residien en unes dependències de l'edifici. Aquests feien les tasques de manteniment, mentre en Lluís i en Josep anaven acabant la part del darrere de l'hotel, habitacions, concretament, que mai no s'utilitzaren.

Un cop inaugurat, la promoció fou espectacular i el recinte acollí festes de molta categoria, en les revetlles de les principals diades de l'estiu i en altres esdeveniments de qualsevol tipus. L'any d'obrir, feren el dinar dels avis en l'Homenatge a la Vellesa i diu que s'atiparen en arribar a casa... L'Hotel Solterra fou un signe de distinció, de categoria, que aplegà personalitats del món de l'economia i de la política del moment.

Molta gent recorda encara la vinguda de la Sra. Carme Polo de Franco i el seu sèquit, o de les visites de Joan March i altres personalitats.

Però hi ha coses que no tenen un acabament feliç i aquest ha estat el cas de Solterra.

Ja a final del 70 les coses no rutllaven i l'hotel estigué gestionat per diferents persones i empreses, però els intents no reixiren, fins i tot fou un centre Maharishi...

D'uns anys ençà s'hi ha fet moltes obres de rehabilitació, però mai no ha tornat a obrir les portes com a Hotel Solterra i el que es faci amb l'immoble i la utilitat que se li doni, ja no entra en l'objectiu d'aquestes pàgines.

A. Serradesanferm i Valls

El material fotogràfic és dels arxius S. Bosch, A. S. V. i A. Bonvehí. També hi ha material gràfic de fulletons de l'època (1953).

portaveu

de Sant Hilari Sacalm

1,00 euros

portaveu@hotmail.com • El setmanari de cada dimecres • 17 de juliol 2002 • any I • núm. 34

Ara fa un any, en el programa de Festa Major, vàrem donar a còneixer la idea de fer el *Portaveu*. En aquell moment ni tan sols teníem un esquema del setmanari de Sant Hilari, però sí les ganes de fer-lo. El *Portaveu* es va presentar el dia 10 de novembre a la Sala Noble de la Cooperativa i se'n van imprimir 500 números que ens van marxar de les mans. Això ens va animar a publicar-lo tantes setmanes com fos necessari perquè vam veure que els hilariencs volien saber més coses sobre el nostre poble. Actualment s'imprimeixen 400 exemplars i de moment ja portem gairebé 40 números publicats cada dimecres i més de 70 subscriptors de Sant Hilari i de fora del poble.

Aprofitarem el programa de la Festa Major per explicar-vos breument quin és el funcionament del setmanari de Sant Hilari. El dilluns s'escriu o s'acaba d'escriure, dimarts es crea. Primer anem a Vic a fer els fotolits (Copyset) i després a Gràfiques Montseny s'imprimeix. El dimecres, religiosament, es reparteix als punts de venda i als subscriptors. La resta de la setmana ens preocupem per seguir tots els esdeveniments que hi ha al poble.

També vull aprofitar aquesta publicació per donar les gràcies a totes aquelles persones que fan possible que el *Portaveu* hagi sortit i surti tots els dimecres. A la Montse Puig que va dedicar molt del seu temps lluire per fer el disseny del *Portaveu*. A l'equip de Gràfiques Montseny que l'imprimeix, en Toni que fa els fotolits (Copyset), en Lluís Rovira que es preocupa de la publicitat i la resta de col·laboradors que han escrit, que escriuen actualment i els que d'ara endavant hi voldran escriure. De tots aquests col·laboradors, cal destacar les persones que setmana rere setmana han fet arribar els seus escrits. En Pep Moragas, que sempre ens té el dia de l'actualitat cinematogràfica. En Jordi Bartomeus, el que sempre mira o està a la televisió. La Dolors Fradera que sempre procura que tinguem alguna cosa nova per cuinar, abans amb la nostra cuina i ara amb la cuina de l'Obelix. L'Albert Gallifa que ens explica com són les coses fora de Sant Hilari. En Jordi Campeny, que ara és de vacances però aviat ens tornarà a despertar la nostra ment amb els seus escrits d'opinió. El Col·lectiu Korea i en Lluís Puigdemont que opinen sobre les coses del poble i l'última incorporació, la Montse Rosquellas que seguix alguns esdeveniments de Sant Hilari. A més dels col·laboradors, vull donar les gràcies a aquelles persones que desinteressadament venen el *Portaveu* en els seus establiments (Botigues Rossell, Casa Fauria, Can Joan Ridaura, Dispunt, la Gasolinera i Can Pep Panet del Serrat) i les empreses i establiments que fan publicitat.

L'EQUIP HUMÀ DE GRÀFIQUES MONTSENY

Per últim, jo, la Sandra, vull donar les gràcies a totes aquelles persones que m'han ajudat, han confiat en mi i que fan possible que el *Portaveu* es pugui publicar cada setmana.

La Fina "de les fotos"

Aquest any, en aquest Programa de Festa Major, hi trobarem a faltar una col·laboradora amb les seves fotografies i el seus poemes. Cada any les seves fotos il·lustraven molts dels nostres escrits, i en el racó poètic, sempre hi havia algun petit poema seu. Enguany, malauradament, no els trobarem pas. La poesia, junt amb la fotografia, va ser l'altra manera que tenia per compartir la seva sensibilitat amb tots els hilariencs i hilarienques. Cada any ens obsequiava, per petit i senzill que fos, amb algun escrit, en vers o en prosa.

Estic segur que aquesta pàgina, o qualsevol altra que parlés d'ella, no li hauria agradat. Però em sento obligat, per amistat, a escriure quatre ratlles sobre la Fina. I més ara, amb l'excusa del Programa de Festa Major del nostre poble, que tant se l'estimava.

Durant anys, les seves fotografies han ajudat a ser un testimoni i un record per molts instants feliços de les nostres famílies i amistats. Qui no té a casa seva una foto feta per la Fina? La gran majoria d'aquestes fotografies avui omplen els àlbums familiars o pengen de moltes parets de les nostres llars. Unes altres fotos, formen part de la memòria col·lectiva. Les de les festes, com aquesta Festa Major, que ara celebrem. Però n'hi ha unes altres, les que omplien el seu aparador, que mostraven la seva sensibilitat interior i el domini tècnic d'aquest art. I aquestes, moltes sobre paisatges, també les va voler compartir amb tots nosaltres.

Crec que hi ha pocs racons de les Guilleries i dels cims del Pirineu català que encara li faltés per trepitjat. Des de sempre va ser una gran amant de la natura i de l'excursionisme. I això ho va demostrar, aquests últims anys, essent una de les ànimes del grup d'amics que, almenys un cop al mes, agafàvem la motxilla i enfilàvem algun cim de casa nostra. De totes les sortides en guardem tots un record especial. Però de cada una d'elles la Fina en feia amb il·lusió tot un reportatge que després posava en un àlbum vestit amb comentaris i pensaments seus.

Totes les seves reflexions, tant en els poemes com en els escrits, anaven acompanyats d'un sentiment de profunditat. Les seves lletres no eren gratuïtes. Sempre pretenien reflectir algun sentiment de desacord o de complaença sobre temes i qüestions que la interrogaven o turmentaven. Esdeveniments i situacions de la vida i del món quotidià, que a tots ens interpel·len, però que la Fina ho manifestava en un escrit, en vers o en prosa poètica, i en altres ocasions en fets, per coherència personal. Meditacions que posava sobre el paper i que, sempre, desava en un calaix per considerar-les insignificants que no anaven enlloc però que podrien anar més lluny.

Darrere una aparença de dona introvertida, que s'amagava tímidament sota les seves ulleres, hi havia una dona forta, amb voluntarisme i empenta que tenia un cor gran, generós, sensible, solidari i tolerant.

Des del cim, que ara acaba de fer, podrà contemplar l'horitzó més difícil i temut pels humans. I l'horitzó, que sempre va ser una constant en totes les seves fotografies també és el premi merescut, a tot bon excursionista, després d'una esforçada ascensió als cims. L'horitzó, a través de la seva mirada i el seu cor, li va ser una manera d'entendre la vida.

Fina, ara podràs contemplar i col·leccionar les imatges de tants horitzons com els teus ulls vulguin descobrir. Ara tindràs l'oportunitat d'eixamplar el cor, des dels cims més alts, per estimar i ser estimada abraçant tots els horitzons. I per descomptat, podràs omplir a vessar de tinta tantes pàgines com el teu cor et demani abocar amb els teus pensaments.

Com tu mateixa deies, al final de l'horitzó sempre hi ha un enigma que espera resposta. De ben segur, que ja l'has descobert.

Les teves amigues i els teus amics et volem dir, a reveure Fina!

LLUÍS PUIGDEMONT

Convergència i Unió

Un any més tornem a aprofitar l'ocasió que ens brinda el Programa de Festa Major per fer arribar la informació i la nostra manera de veure les coses a tota la gent del poble.

La federació de CiU governa el nostre Ajuntament amb una política al servei de tots els ciutadans. En conseqüència, les decisions que es prenen tenen sempre en compte l'interès i el bé comú.

La confiança que ens han donat els convilatans ha configurat una acció de govern municipal de progrés, solvent i sòlida. Ens trobem, sense cap mena de dubte, en una societat moderna, competitiva, complexa i gens fàcil. És imprescindible crear nous serveis i noves infraestructures, per tal d'anar millorant dia a dia la nostra qualitat de vida. Per això, des de l'Ajuntament, apostem pel futur, impulsant els recursos necessaris i posant-los a l'abast de tothom.

Estem assolint els objectius que proposava el nostre programa electoral: Casal Jove, Residència per a la Gent Gran, zona industrial, nou IES, ampliació del CAP, millora i innovació de les festes, impuls de diversos programes socials, promoció turística i comercial... entre altres.

Som conscients, però, que encara ens queden coses per fer. Hem programat accions concretes per millorar els temes de seguretat ciutadana i trànsit. Som també conscients del tema de la immigració i de les seves conseqüències socials, econòmiques i humanes. Cal respectar aquestes persones i intentar integrar-les a la nostra societat. No hem de renunciar, però, als nostres drets, a la nostra cultura, als nostres costums ni a les nostres tradicions. És un bon moment per refermar la nostra identitat nacional i fer-ne partícips a tots aquests nous col·lectius.

Una gestió de govern no sempre és fàcil, moltes vegades depèn de factors econòmics, tècnics o legislatius, aliens a l'administració municipal que, en ocasions, no faciliten desenvolupar algunes accions de govern. Sabem també que les coses mai no es fan a gust de tothom. No obstant això, sempre s'ha intentat mantenir un canal regular de comunicació i diàleg, d'intercanvi d'opinions i d'informació sobre tots aquells projectes que afecten un sector important de la població, entitats, associacions, etc. buscant en tot moment l'acord i la participació.

Estem entrant a la recta final d'aquesta legislatura i ja estem treballant en nous projectes de futur. L'Assemblea General de Convergència, celebrada el mes de juny passat, va acordar per unanimitat proposar com alcaldable en Robert Fauria Danés. La seva gestió al front de l'Ajuntament durant aquests tres anys s'ha valorat de manera altament positiva i s'ha destacat la seva dedicació, honradesa, serietat i renovada il·lusió pel nostre projecte de servei a la comunitat. Actualment, l'alcalde també és responsable de la sectorial d'Acció Social i Cooperació de Convergència Democràtica de Catalunya a les comarques gironines.

Sens dubte que per a les properes eleccions municipals la Federació de Convergència i Unió presentarà un equip de gent amb ganes de treballar per al nostre poble, com hem demostrat en la present legislatura. Estem segurs que comptarem amb la vostra confiança.

Cal dir que l'acció de govern de la federació ha topat frontalment amb l'oposició sistemàtica del Grup Municipal d'ERC. Segons ells no s'ha fet ni es fa res bé: ni la remodelació de la plaça Jacint Verdaguer, ni la Residència de Gent Gran, ni la zona industrial, ni la xarxa de fibra òptica, ni l'ampliació del CAP, ni els pressupostos generals, ni... un llarg etcètera.

Estem d'acord que en una democràcia ha d'haver-hi una oposició, però la del Grup Municipal d'ERC és, gairebé sempre, negativa. L'única finalitat que persegueix és intentar desgastar i desacreditar l'equip de govern. Les comptades propostes o alternatives que han presentat han estat sempre, tècnicament o econòmicament, inviables.

En els seus butlletins carreguen contra tot el que fa l'Ajuntament (de ben segur que moltes d'aquestes crítiques ni ells mateixos no se les creuen). En ocasions, fins i tot, es falseja la informació. En l'últim butlletí publicat hi ha un punt especialment tergiversat: es menteix descaradament i intencionadament pel que fa referència a l'increment de sou de l'alcalde i dels regidors de l'equip de govern. Podem assegurar, i demostrar, que l'increment del salari dels nostres representants municipals, per l'any 2002, ha estat del 3%, que correspon a la inflació anual i, també, a l'increment que han tingut la majoria de treballadors del nostre poble i de Catalunya. És evident que estan utilitzant la vella i innoble tàctica del "calumnia, que algo queda".

Aquesta manera d'actuar dificulta les relacions entre els grups municipals i això no és bo per a ningú. Del que sí estem segurs és que la nostra acció de govern al front de l'Ajuntament tirarà endavant malgrat tot això, perquè comptem amb la confiança de la gent del nostre poble i amb la plena consciència d'intentar fer les coses el més bé possible i privilegiant, en tot moment, l'interès general.

La Federació de Convergència i Unió desitja de tot cor a tots els hilariencs i les hilarienques una bona Festa Major, en companyia dels familiars i de totes aquelles persones que ens visiten i passen aquests dies amb nosaltres.

Sant Hilari Sacalm, agost del 2002

CiU

Esquerra republicana de Catalunya

EL FUTUR DE SANT HILARI

Com cada any, arriba finalment la Festa Major i en aquest butlletí, *de tots*, el grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya us saluda amb més força i esperança que mai pel futur de la nostra vila i us crida a la festa i a la trobada i a la conversa; conversa, coses que molts dies durant l'any ens privem, enfeinats sense voler.

Però aquest any des d'ERC ens dirigim a vosaltres amb més energia, agraint a tots els hilariencs el suport d'aquells que ens recolzen i la comprensió, cada cop més gran, dels que fins fa poc dubtaven de la nostra capacitat i voluntat d'arreglar, ordenar i tirar endavant la nostra vila.

Perquè sabem que moltes persones que esperaven un canvi ja s'han adonat que a l'alcaldia només hi ha hagut un recanvi, una capa de pintura per tapar els vicis i costums dolents de sempre, però que el paternalisme fàcil, l'autoritarisme i el secretisme, a part de l'arbitrarietat, segueixen essent les úniques virtuts de govern de l'actual alcaldia.

ERC ja fa anys que treballa, de manera sostinguda, legislatura a legislatura, per crear una cultura cívica i democràtica a Sant Hilari Sacalm, malgrat els entrebancs que ens hi han posat. I creiem que ja ha arribat l'hora de consolidar aquesta cultura a l'Ajuntament, cosa que només s'aconseguirà si tots perdem la por i els prejudicis, molt antics a la nostra vila, i entenem que recolzar un projecte de futur només pot passar per recolzar ERC, que fem i pensem la política com una qüestió de servei a les persones.

Ja comença a fer riure que hi hagi gent que ens acusi de radicals. La tranquil·litat, honestedat i prudència de la trajectòria d'ERC a Sant Hilari, són suficients per fer envermellir aquells que encara sostenen el nostre extremisme. Ben al contrari, nosaltres creiem que aquells que fan política d'aparador i de copets a l'espatlla, aquells que han aconseguit fer perdre indústria, turisme i llocs de treball a Sant Hilari els últims vint anys (la primera empresa del poble són els més de 300 hilariencs que cada matí agafen el cotxe per anar a treballar a fora), aquells que no han vetllat per fer un poble ben urbanitzat, amb bons serveis, segur, respectuós amb el medi ambient, i en canvi han fet grups de poder, secretisme, enveges i pressions, posant la por al cos de la gent i creant un poble desinformat i temorós, aquests creiem que són els autèntics radicals, ja que el seu ús de la política no és un servei, sinó un abús personal.

Des d'ERC creiem que els empresaris de tots els rams han de ser escoltats i s'ha de fer sòl industrial ben fet, i s'han de crear les condicions perquè la gent vingui a Sant Hilari, no pas contractant gestors de fora, sinó professionals del poble, sempre menystinguts. ERC té molt clar que el teixit d'associacions i entitats és la cultura i la vida del poble i l'Ajuntament ha d'estar al seu servei, sense cap por. Tots sabem que les nostres entitats cada cop s'afebleixen més per falta de recolzament això és molt greu. Cap porxada pot fer llocs de treball, pot portar turisme, pot impulsar les entitats: posar maons perquè la gent els vegi és una manera ben antiga de fer política, sobretot si els maons que es posen no tenen cap funció necessària, i allà on se'n necessiten, no se n'hi posen. Com per exemple, a la Seguretat Ciutadana o a l'Ensenyament, entre altres. Els 94.000 euros (15 milions ptes.) que ens gastem en seguretat, haurien de ser tres vegades més, com a mínim, per anar bé. I l'escola bressol i tots els altres nivells de l'ensenyament mereixen molta més atenció, perquè en l'educació és on es fa el futur d'un poble. I com això, moltes coses més que ERC té clares perquè fa anys que les veu i les consulta i les estudia, i ja tenim a punt la política progressista, social, de servei, que molts de nosaltres necessitem i esperem, en indústria, en serveis, en turisme, en comerç, en ensenyament, en cultura, en atenció als avis, a les entitats, en urbanisme, en esport, en salut, en medi ambient, etc., perquè la política d'interessos i de grups tancats de poder, ja fa massa anys que la vivim, i ja sabem tots com tenim el poble: ple de pintura nova, però en molts llocs, en massa llocs, corcat per dins.

Així és que aquest proper curs ERC us anirà presentant el seu programa de treball, l'únic de futur per a Sant Hilari, un programa per posar ordre, per endreçar tot allò que durant tants anys i anys no s'ha volgut endreçar per interessos. I posarem ordre amb ordre, perquè som gent de seny, raonables, no com altres, tan egosites, tan extremats en la seva demagògia. Una feina que l'hem de fer entre tots, sense recels, amb entusiasme i participació, per la qual cosa ja des d'ara us demanem recolzament i ajut.

Per tot això i perquè gaudiu cada cop més de la vida i de la festa, bona Festa Major a tots.

ERC

Grup Municipal

Agrupacions corals i musicals a Sant Hilari

JOSEP MASSANEDA, EN PEP DEL BAR

EN PEP DEL BAR, UN PERSONATGE PIONER

Aquestes ratlles són per acompanyar unes quantes fotografies que volen il·lustrar moments en què a Sant Hilari hi ha hagut diferents agrupacions musicals i corals, però ens centrarem més en les que ha dirigit en Josep Massaneda Serras, en *Pep del Bar*.

Sant Hilari ha tingut rellevància en el cant coral perquè, des de principi de segle XX, el poble tenia grups d'homes que manifestaren la seva estima i dedicació a la música a través de la veu. No podem dir que en el passat haguem estat un poble de grans músics, d'una tradició musical arrelada; en canvi, ara, disposem d'un esplet de músics, joves i no tan joves, que han tingut una sòlida formació musical.

D'abans es podria parlar d'un músic de la família Serras, d'en Pau Torner, d'en Pepet de Saleta (Josep Clopés); del mestre Lluís Torres, d'Arbúcies, instal·lat al poble molt de temps i professor d'en Toni Miralpeix, impulsor, aquest, de la música al nostre poble. Ara podem parlar del músic i compositor Miquel Tudela, de més edat, i una colla de joves que faran camí dins el món musical, en la interpretació i la direcció, i tot gràcies a la labor d'en Toni i la seva Escola de Música de Sant Hilari. Podríem fer una llista molt llarga, D. Vidal, E. Codinach, Ll. Pagès, S. Brugués, N. Cuberta, J. Tura, J. Viñals, D. Tordera, i perdoneu pels molts que em deixo, però és ben segur que garanteixen èxits en el camp de la interpretació i creació musical.

EL CONJUNT RITMOS A LA PISCINA DE VILLARET

L'ORQUESTRA CONJUNTO RITMOS DE GIRA, AMB "EL CUBANO"

Es voldria recordar en aquest escrit l'existència de grups corals i musicovocals a Sant Hilari en la darrera centúria. Aquells que tingueren rellevància, el cor La Guilleria, o que encara en tenen, la coral Els Nois Alegres, com a entitats culturals del poble, però més concretament dels dirigits per en Josep Massaneda Serras, perquè és una faceta de la seva vida poc coneguda.

Si reculem en el temps, tenim l'important cor *La Guilleria*, fundat el 1909 i creat com a societat coral el 1910, presidida per en Josep Corbera Andreu, que aplegà molts homes del poble a través del cant. Més endavant seria més conegut pel cor d'en Pau Torner, que en seria el director i l'ànima durant molt de temps. Als anys trenta, es creà algun grup amb poca força, com *El Desvari*, o altres agrupacions que duraven poc i actuaven només per la Pasqua de Resurrecció. Sí que tingueren importància les impulsades a través de la parròquia, tant abans de la Guerra, els fejocistes, per exemple, com després, que solien actuar en celebracions religioses (Via Crucis, Corpus) o per les caramelles de Pasqua. Estaven moguts pels vicaris, com Mn. Palà o Mn. Francesc Carbó i altres.

A partir dels anys quaranta, la parròquia tingué més ascendència a través d'Acció Catòlica, que impulsà de nou el cant, principalment entre els nens i nois. En Pepet de Saleta ho farà també amb les noies. Aquest senyor, precisament, serà el que ensenyarà unes nocions de música i solfeig a en *Pep del Bar* i també a tocar el piano, que junt amb el seu do innat per la música li serví de molt.

L'altre cor de tota la vida a Sant Hilari és *Els Nois Alegres*, fundat l'any 1946 i dirigit fins fa ben poc per en Marià Brugués Corbera, pal de paller pel grup. Més tard dirigí la coral en Toni Miralpeix i, actualment, ho fa l'Eva Codinach, que li ha canviat el caire.

L'any 1952 es fundà a Sant Hilari un grup musical que havia de fer furor entre els joves de l'època: l'*Orquestra Ritmo Sacalm* que debutà a l'Hostal de la Glòria, de Viladrau. En un principi era dirigit per M. Ramírez, practicant, però ben aviat ho féu en Josep Massaneda. Els èxits foren espectaculars. Els components bàsics eren: M. Rossell, R. Fauria, J. Mollfulleda, M. Casas, A. Rovira, J. Crous, X. Vila, J. Vila, sota la direcció d'en Massaneda, però també hi actuaren G. Miralpeix, A. García i A. Pujol. El grup va alegrar les festes i celebracions d'uns quants anys.

El 7 d'octubre de 1954 es creà una nova coral a Sant Hilari, el grup *Som i Serem*, presidit per A. Piniella, integrat per un grup de joves que se separen del cor parroquial. Debutà, amb 32 components, la Pasqua de 1955, acompanyada del Ritmo Sacalm, i interpretava sardanes, cançons tradicionals catalanes i el popurri, o sigui com l'altra coral local. Com que els que la formaven eren més joves se'ls coneixia com "els mamellons" i també la dirigí en Josep Massaneda. La rivalitat amb "Els Alegres" no tardà en esclatar, com era de suposar. Només actuaren un dia junts i ho feren amb la peça *La Barcarola*.

Mentre, a partir de 1956, el conjunt Ritmos deixà d'actuar. Problemes de feina del director, familiars d'algun altre membre i la mili, en foren els principals motius.

L'any 1957 la nova coral anirà acompanyada d'una *Banda* dirigida per César Lahoz, amb vint components entre timbals i trompetes. Tots plegats feien molt de goig.

En Josep Massaneda, però, comença a tenir problemes familiars, a més de la feina, que a no tardar repercutiran en la bona marxa dels grups i així haurà d'anar reduint la seva activitat perquè no disposava de temps per a dirigir i assajar. L'any 1960 la coral ja no surt per Pasqua.

Però novament, l'any 1962 el tornen a engrescar i creen un altre grup, ara molt diferent. Seran els R.A.C.S. (Rondalla Amics Cantaires Sant Hilari), amb 14-15 membres, acompanyats de dues guitarres i tres acordions. Es presentaren el dissabte de Glòria, ara amb cançons com havaneres, valsos, ranxeres, etc. Durà tres anys, ja que el 1964 desapareixia, després d'haver actuat a TVE, al famós programa *Salto a la fama*, dues vegades, la primera el 14 de febrer de 1964 amb la cançó *Marinero* i tres mesos més tard amb *Torrevieja*. Els motius de plegar sempre eren els mateixos, els problemes d'en Pep per dedicar-s'hi.

La dècada dels setanta també fou moguda musicalment parlant. L'any 1974 tornava la banda musical, amb en Cèsar al davant, però ara per acompanyar un grup de *Majorettes* local, a iniciativa de dones com la C. Güell, la I. Torras, la M. Clopés, la Ll. Ramon i altres, dins la Comissió de Festes. S'assajava al Tívoli i aplegà un gran grup de noies del poble que donaven un bell espectacle per carrers i places. La cosa durà només tres anys.

També naixeran *Els Petits Cantaires*, (1976) a redós de la parròquia i d'en Toni Miralpeix, format a l'escola del mestre Torres. La coral fou un veritable planter per a altres activitats musicals i encara està molt viva.

Tanmateix, es crearà l'entitat *Els amics de la Música* (1977), amb una enorme tasca de la Conxita Bosch per acostar la bona música a Sant Hilari a través dels festivals d'estiu, entitat que segueix rutllant.

CORAL SOM I SEREM EL 1956

MEMBRES DE LA CORAL SOM I SEREM EL 1955. DIRIGEIX EN PEP DEL BAR

ELS RACS I EL SISTEMA DE DESPLAÇAMENT...

ESPECTACIÓ A LA PLAÇA AMB ELS RACS

COMPONENTS DEL RACS ABANS D'ANAR A TVE, (11/II/1964)

La vida d'una coral pot ser efímera, perquè depèn de moltes tecles i d'aquí que s'hagin fet diferents intents per a crear-ne. Una coral consolidada i que destaca per la seva qualitat, és *Amethysta*, amb components d'Arbúcies i Sant Hilari, i dins el món de la música instrumental, l'*Orquestra Jove de la Selva*. Entre uns i altres es pot dir que l'activitat coral i la música estan plenament consolidadades a totes les edats a Sant Hilari.

...I mentrestant, la coral mixta Els Nois Alegres, després de 56 anys, dirigida ara per l'E. Codinach, segueix essent la coral de referència a Sant Hilari, per la seva constància i bon fer.

Seguint amb en Josep Massaneda, el 30 de juny passat ens sorprèn quan de nou dirigeix un grup, els *Encarahisom*, amb nou membres. A. Piniella, F. Llinares, J. Comas, E. Comas, J. Planas, J. Vidal, F. Gol, R. Fauria i A. Rossell, que fa les lletres, i en J. Massaneda com a director, acompanyat de guitarra, percussió i acordions, amb un repertori d'havaneres, boleros, rumbes...

És una nova formació d'homes ja força grans, que ve a ampliar el ric i variat panorama musical de Sant Hilari, amb molts joves intèrprets, directors de coral i d'orquestra, un membre a l'escolania de Montserrat, o grups de qualitat com poden ser *Catau* i *Lorien*. També podem tenir un record per a tots aquells grups que s'han iniciat i no han arribat a bon port: no deixa de ser un treball musical.

Esperem que la jubilació permeti a en Josep Massaneda Serras seguir molts anys en el grup que s'ha iniciat. Pep, moltes gràcies pel teu treball al món de la música.

ÀNGEL SERRADESANFERM I VALLS

EL NOU GRUP ENCARAHISOM

Verdaguer i nosaltres

Amb motiu de l'ANY VERDAGUER, jornada a Sant Hilari el 21 de setembre

La declaració de l'Any Verdaguer per part del Govern de la Generalitat –a partir d'una primera proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya, és cert– ha comportat un bon desplegament de recursos i d'energies durant aquest any en què celebrem el centenari de la seva mort (10 de juny 2002 - 10 de juny 2003). És lògic que sigui així per tractar-se d'un personatge i d'una obra de tanta rellevància en la nostra literatura. No cal allargar-se en això, que és prou conegut, més enllà de repetir un cop més que la creació del català literari modern la devem a Jacint Verdaguer que va poder, per les seves circumstàncies personals i per la seva gran ambició, agermanar la veu del poble, pouada a pagès, a muntanya (a les Guilleries, en gran part) i a la plana de Vic, amb la tradició literària xuclada en els llibres.

Que el desplegament d'aquest Any Verdaguer –certament extraordinari, encara que sempre millorable– no quedi concentrat als grans nuclis, sinó que arribi a les diverses poblacions del país que van tenir alguna relació amb el sacerdot i poeta de Folgueroles és una responsabilitat que, si volem entomar-la, l'hem contreta tots els qui tenim algun paper en la vida cultural dels nostres pobles, des de les institucions culturals i públiques (govern, diputacions, consells comarcals, ajuntaments, biblioteques, museus, arxius...), les entitats, els grups folklòrics i festius, les escoles... La dimensió popular de Verdaguer, Mn. Cinto, es mesura fàcilment si mirem la quantitat de poblacions del país que li han dedicat carrers i places –Sant Hilari fou de les primeres, si no la primera–, i la quantitat d'escoles que porten el seu nom.

La relació de la comarca de la Selva amb Verdaguer i la seva obra és intensa, encara que no amb la totalitat de la comarca tal com la tenim configurada actualment; com sabeu prou des de les Guilleries, la Selva és una comarca heterogènia i formada per diversos espais amb identitat pròpia i forta. Les Guilleries i el Montseny són alguns d'aquests espais.

Verdaguer passà amb tren en diverses ocasions pel pla de la Selva, anant o tornant dels seus viatges a Girona, a la Bisbal o al Rosselló. En alguns d'aquests viatges s'aturà a les estacions del ferrocarril, com ara la de Sant Celoni, per pujar al Montseny i a les Guilleries. Hi féu excursions de jove, el 1865 i el 1878, per recórrer indrets que li interessaven, per conèixer més bé la llegenda i els llocs del bandoler Serrallonga, i per recollir rondalles i tradicions, com la d'en Coma d'Osor "que va matar el rector". El 1868 escriví una bella narració titulada *La Guilleria* (que quedà inèdita) en què parla del que veu des d'una elevació: "alguna caseta com una blanca vela en la mar d'ones verdoses que brama a mos peus..." (anys a venir, des de la Mare de Déu del Mont recordarà, vista des del Far i el Collsacabra, "l'estranya mar de verdor de les Guilleries"). El 1898 anà també a Lloret de Mar on visità Sant Pere del Bosc i dedicà un poema a "la vila del llorer" (el 1904 s'alçà a Lloret el primer monument a Mn. Cinto, l'Àngel de Lloret). El 1899 féu una nova excursió a les Guilleries i al Montseny, amb els seus companys de la Creu del Montseny. El 1900 anà a Collsacabra amb Busquets i Punset, amb qui es trobà a la Salut. La sortida de l'agost de 1901, amb la redacció de la revista *Joventut* (Busquets entre ells) li fa travessar les Guilleries de sud a nord, de Sant Celoni a Sau. El mateix any publica *Ayres del Montseny*, on inclou poesies antigues i noves sobre aquestes terres i sobre el paradís perdut de la infantesa i el concepte de poesia, destil·lat al llarg de la vida. Pòstumament (1905) apareix *Rondalles*, amb les dues narracions, sobre el Sobirà de Santa Creu ("Consell mal aprofitat") i sobre en Bosc d'Osor ("Lo Renoc").

VERDAGUER A SANT HILARI

A Sant Hilari, hi fou el 1899, el 2 de setembre, per reconciliar-se, després d'anys de conflicte personal i d'allunyament, amb el bisbe Morgades que passava uns dies a la torre de Sant Miquel (a Villavecchia). L'hi acompanyà un hilarienc, jove seminarista aleshores, Ignasi Rovira; un cop visitat el prelat, a la tarda, anaren a la font Vella i a la font Picant, amb Santiago Ripoll i d'altres.

Verdaguer exclamà, diuen, a la serra de Saleta: "Quin paradís per cantar-hi un rossinyol!". Aquesta frase, elogiosa per al paisatge del terme de Sant Hilari, i els versos dedicats a la Font Vella, són els únics que els relacionen directament amb la vila. Aquesta visita, evocada per Mn. Ignasi Rovira a les pàgines de *Lliroia* (1923), fou recollida també per Mn. Lluís Pons en un text a mà enviat a l'Ajuntament amb motiu d'un homenatge el 1952. De fet, el vedaguerià Joan Torrent Fàbregas recollí tots els testimonis en un article publicat a Girona (1981); l'efímera revista *Temps. Papers de la vida a les Guilleries*, d'aquell entusiasta Grup d'Estudis Hilariencs, el reproduí en el seu número 1 (setembre de 1983) i després l'ha reproduït l'Anuari Verdaguer (Vic, 1991).

D'altra banda, moltes de les sortides pel Collsacabra i les Guilleries, Verdaguer les féu, com hem vist, amb la companyia i amb l'empenta d'Antoni Busquets i Punset. Jove seminarista a Vic, a 17 anys, Busquets conegué el poeta a la Gleva i, ens diu que, ja no se'n separà "fins moments abans d'aclucar los ulls". Busquets i Lluís Carles Viada foren els responsables de *La mellor corona*, la primera antologia de poesia dispersa de Verdaguer, apareguda el mateix 1902. Més motiu, doncs, per vincular Sant Hilari al poeta de Folgueroles i per aturar-nos un moment, amb motiu de les celebracions, a repensar el binomi "Verdaguer i nosaltres" per generar resultats de futur.

LA JORNADA DEL 21 DE SETEMBRE

Per tot plegat, el Centre d'Estudis Selvatans, que ja de temps buscava l'ocasió de fer-se més present a Sant Hilari –com sabeu els qui seguiu aquest programa de festa any rere any–, amb l'esperit, deixeu-m'ho dir així, si ningú no ho ha trobat exagerat o confús, de recollir i rellançar les aspiracions de l'antic Grup d'Estudis Hilariencs, ha volgut proposar a l'Ajuntament de la vila, amb el suport de la Diputació, la celebració d'una jornada que ens aplegarà els dies 20 i 21 de setembre, amb la idea d'aprofundir en tots aquests aspectes. En trobarem detalls en programes a part.

UNA EXPOSICIÓ: CRIDA A COL·LABORAR-HI

Amb motiu de la jornada, preparem una petita exposició en què els protagonistes seran el Montseny i les Guilleries en relació amb l'obra de Verdaguer, i la seva estada a Sant Hilari i la relació amb Busquets i Punset. Si algú disposa de material gràfic que vulgui cedir per a l'exposició, serà molt benvingut i agraïda la seva aportació públicament. Cal que, entre tots, donem el rang que es mereix a aquesta celebració que la Regidoria de Cultura ha volgut cloure amb un concert i amb unes visites a indrets verdaguerians. Serà una bona ocasió per trobar-nos els qui ens interessem per la vida cultural dels nostres pobles, els qui llegim Verdaguer i el volem recuperar aprofitant la celebració, els qui ensenyem literatura i llengua a les escoles i instituts de la vila i de les terres veïnes del Montseny, les Guilleries, la plana de Vic, la Selva o Girona. Esperem que entre tots, els convidats i els participants, els interessats i els professionals, els que recorden i conserven memòria escrita i gràfica, els amants de Busquest i de Verdaguer, donarem cos a una jornada profitosa. Tots hi sou convidats.

NARCÍS FIGUERAS CAPDEVILA (UOC)
President del Centre d'Estudis Selvatans

EL MONUMENT DE D. FITA DEDICAT A J. VERDAGUER A LA FONT PICANT

A la Fina Duran, a la Fina Duran

De manera sobtada, dramàtica, s'escolà la vida de la Fina, se li escapà a ella i als seus. Precisament a ella, una lluitadora, una enamorada de la vida, de les coses senzilles. A ella, que era una dona feta a la seva, com totes les dones que tenen un sentit innat per a crear, per a fantasiar, per admirar o, senzillament, per contemplar el que de bonic té tot el que ens envolta.

Gairebé sense avisar, la mort la cridà i serenament i dolçament es deixà conduir al lloc de repòs que en diuen etern.

Fou una decisió, per part de qui fos, injusta, perquè la vida és el primer dret que té tot humà, però viure-la també ho és...

Et tenim en el record, Fina, i més encara amb el rastre que has deixat per aquest teu camí entre els vius.

*Publiquem aquí uns poemes que va deixar escrits i que han semblat eloqüents. Formen part d'un llibretó que amb el nom d'***Homenatge poètic a Fina Duran***, es publicarà recentment.*

Pensaments d'octubre

El temps no es mesura,
som nosaltres qui hem estat mesurats.

Ingràvid cos caigut
de vent d'infortuni
raïm pres, antull
de qui vol l'expir.

Un raig fulgurant
immobilitza el cor
abans ple de vida,
m'adormo, és de nit.

Les ninetes fixes
al punt del mai,
han passat les hores
i han anat avall.

Jornada intensa.
Ha calgut mesurar
quan tot d'una s'acaba
si és que no s'ha acabat ja.

El camí que seguia
ha quedat barrat,
la tanca massa ampla
per un cos cansat

Defalleix el plor,
apareix l'enyor.
Sé que no sóc res,
i potser no sóc tot.

Potser estic morint en mi,
potser neixo en algú.

És capvespre
sota el crepuscle
pors i esperances
neguits i recances

se'n va el dia
la ciutat dorm
espessors i son
ofusquen la vida.

Passen els dies, passen les hores,
cada minut és un breu passat.
Ni t'adones que el temps s'esmicola,
també la força de recordar.

Va ser aquell darrer acte,
el que tant havia temut,
indescriptible pacte, poder vençut.

Temorosos de perdre'ns
contemplem la vida.

La mort és un rellotge
que atura les broques.
Després, no se sap.

El cel és tintat de roig,
de majestuositat porpra,
de tènues ombres
que evadeixen la llum.

Les mirades es creuen
perdent-se en l'univers,
els pensaments tornen
a imposar enigmes.

Ja no queden retrets,
tot està en ordre,
podem restar tranquils,
descansar en la pau nostra.

El silenci és una confusió de pensaments
que necessiten un cert ordre
i una manera d'expressar-los.

Com animals, som perfectes bèsties.
Com humans, persones totalment imperfectes.

Estic pensant
com trobar la manera
de salvar el món,
i he arribat a la conclusió
que el món no necessita salvar-se;
senzillament
necessita ser món.

En un breu instant
gairebé imperceptible,
la precisió exacta del concepte
esdevé momentània i concisa.

Més enllà del somni
la vida viu, en aparença tranquil·la,
l'intent de trobar una sortida, però
esdevé voluntat inaccessible.

Fina Duran

Què volen els nostres joves?

Segurament que molts de nosaltres hem tingut l'oportunitat, de més de prop o de més de lluny, d'observar els comportaments del nostre jovent. Desencisat? Feliç? Desmotivat? Són preguntes que se'm plantegen i que, ho reconec, em preocupen. Tots hem dit alguna que altra vegada que als joves d'avui dia *no els falta de res*. Volem dir que *ho tenen tot*. N'estem ben segurs? A mi em sembla que no. És ben cert que no els manquen les comoditats bàsiques com tampoc ens manquen a nosaltres; també és evident que tots tenen oportunitats de formació; a la majoria no els falten recursos per anar a la Universitat. Molts poden tenir moto, play station, ordinador... Fixem-nos, però, que només parlem de *tenir* fent referència a la possessió de bens materials i a la formació més idònia que ens permetrà obtenir-ne. Com és que tot i així hi ha tants joves desencisats? Com és que tenint-ho tot, com diem, cada vegada creix més el nombre de depressions, trastorns de l'alimentació, comportaments agressius, intents de suïcidi... i un llarg etcètera que no cal precisar puix tots el tenim en ment? Són interrogants que ens colpeixen de tal manera que a voltes no volem veure la realitat. Amaguem el cap sota l'ala i anem tirant bo i excusant-nos en la societat que ens envolta, en els avenços tecnològics, en la malèvola influència dels mitjans de comunicació... Si ens envalentim una mica, encara que ens costi, i gosem entrellucar el dia a dia del nostre jovent dubtarem que les coses siguin com diem. De ben segur que nosaltres no hi tenim res a veure? Ens és més fàcil trobar una justificació per a les conductes delictives de joves que han viscut en barris marginals on han après que els cal robar per viure i per ser algú en la cultura que els envolta. Però, i els joves que provenen d'ambients que planerament titllem de "normals" i de famílies que anomenem "estructurades i normalitzades"? No serà que qualsevol noi o noia necessita quelcom més per a madurar com a persona que el que li ofereix l'anomenada societat del benestar? N'estic segura i intentaré transmetre-us aquest convenciment. Fixem-nos amb el que fa un nen petit, posem de dos o tres anys. Vol un caramel; el vol ara i aquí. Imaginem-nos que la mare li diu que fins després de dinar no hi ha caramel, que treu la gana... Quina serà la resposta més probable del petit o la petita? Segurament que es posi a plorar i faci el que tots coneixem com a *rabieta* bo i cridant que vol el caramel. Aquest infant encara no ha crescut i, com pertoca per la seva edat, els seus comportaments es regeixen per impulsos governats pel que li *agrada* a cada moment; el que li va bé ho demana amb força i sense ajornaments. La mare, en el seu paper educador, fa que el seu fill, ja de ben petit, interioritzi el que és *millor*, el que *cal fer* seguint una pauta lògica que emana de les creences que ella mateixa ha adquirit. Fixem-nos que ja de ben petits desenvolupem com dues instàncies dins nostre: la del *m'agrada*, que ens demanarà allò que ens satisfarà responent sempre a l'*ara i aquí*, i la de l'*haig de fer* el que és convenient per a mi i/o per als altres perquè sinó trobaré rebuig i experimentaré el temut sentiment de culpa. Aquestes dues instàncies estaran en peu de guerra tota la vida si no n'apareix una tercera que posi pau. És a dir, malgrat creixem i ens fem grans, els nostres comportaments es regiran per aquest patró de les dues parts en desavinença i, és molt probable, que una d'elles es manifesti amb més força. Quan un jove de quinze o setze anys diu que *no vol estudiar*, realment no *vol* o no li *agrada*? Quan diu que vol sortir a les nits dels caps de setmana, realment ho *vol* o només li *agrada* fer-ho així? Quan posa en marxa conductes que generen violència, com posem pel cas, quan roba el moneder d'una senyora argumentant que ell no disposa de diners per a les seves despeses i que a la senyora no l'arruïnarà perquè no depèn econòmicament de la quantitat que porti aquell dia al moneder, ho està fent obeint el que ell *vol* o està seguint les directrius d'aquell *m'agrada*? D'altra banda, pensem en aquell jove també de quinze o setze anys que dedica hores i esforç als seus estudis; em ve a la memòria una noia de quinze anys, la Marta, amb trastorns alimentaris des de fa dos anys. Per a ella és un fracàs obtenir un nou i mig a qualsevulla de les proves de l'institut; fins i tot la màxima nota no la satisfà; si aquest és el cas la prova ha estat molt fàcil i no té cap valor obtenir una matrícula d'honor. La Marta vol actuar així, o ho *ha de fer*? En aquest cas, al contrari dels exemples anteriors, la batalla interior de les dues instàncies, la guanya l'*haig d'estudiar*, *haig de* treure les millors notes possibles per demostrar-me a mi mateixa que sóc bona, el *m'agrada* queda aparcat, reduït i transformat interiorment en una angoixa que contribueix a generar els trastorns alimentaris. Si bé l'actitud de la Marta vers els estudis seria qualificada positivament per la majoria d'adults, adonem-nos que no és sana, que no és agressiva vers la resta de persones que l'envolten, però sí que ho és vers ella mateixa. Per tant, ni obeir al *m'agrada* ni respondre cegament a l'*haig de*, ens deixa créixer i madurar com a persones. Què podem fer, doncs? Ens cal un pacte, una mediació per a la baralla interior que joves i adults podem sentir en molts moments de la nostra vida. Aquest àrbitre és una tercera instància que anomenarem la del *vull*. Recordeu que dèiem: *vol* el caramel o *li agrada* el caramel? També dèiem: *vol* estudiar o *ha d'*estudiar? És a dir, quan una persona realment decideix el que *vol* no actua per impulsos, pot pensar el que realment vol en funció de les conseqüències dels seus actes tant per a ella mateixa com per a les persones que l'envolten. Si la Marta estudiés obeint al seu poder interior de decisió, el seu comportament aparentment seria el mateix, però les notes no l'angoixarien tant i estudiar seria el procés, el recurs per aconseguir quelcom més endavant i no la recompensa immediata i fonedissa d'un magnífic resultat. Tanmateix, el noi que roba la cartera a la senyora tampoc pot pensar en les conseqüències dels seus actes, ja que obtenir allò que el compensarà ràpidament, fàcilment, *ara i aquí*, és el motor de la seva conducta. Les conseqüències? No hi pensa, no pot pensar-hi, almenys en la situació personal en què es troba immers.

Ni la Marta ni el xicot de la cartera són *lliures* d'actuar com actuen. Ambdós estan condicionats, alhora, ambdós poden canviar. Només els cal deixar sorgir el veritable *vull*, aquella instància interior que els ajudarà a madurar en el decurs de les seves vides. És aquí on els pares i educadors podem jugar un paper fonamental si deixem que cada un dels nostres petits pugui créixer desenvolupant-se tal com és, aprenent a ésser conscients de les seves petites decisions bo i responsabilitzant-se de les conseqüències dels seus actes. És clar que tot això implica que també ens ho apliquem a nosaltres mateixos i no sempre ens és tan fàcil. De totes maneres, si recordem la dita que el *camí planer no sol ser el més senzill de seguir però sí el millor*, estic convençuda que val la pena dedicar una estona a reflexionar sinceradament sobre si hem trobat el camí que ens porti a ajudar els nostres joves a descobrir el que volen i, per descomptat, si ho hem descobert nosaltres mateixos.

Carme Timoneda i Gallart

ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN CAN BLAT

HAN FET EL CIM!

Fa un any sortíem al programa de Festes amb un reguitzell de fotografies i tot estofats perquè hi havia al poble un geriàtric. Enguany gairebé ho podríem fer amb l'ampliació del casal i les noves possibilitats que s'obren. I això no vol pas dir que les nostres aspiracions siguin només fer obres, al contrari. Es tracta, en aquests moments, de trobar una millor ubicació i rendiment del col·lectiu de gent gran en la societat actual i que ho faci de manera activa, possibilista, perquè s'ha d'anar acabant el concepte que gent gran esdevé sinònim de passiu, d'un mirar enrere en el camí de la vida. I a això el nou local ens hi pot ajudar.

Amb l'actual Junta sembla que és clar que hi ha un gran dinamisme i ve donat perquè cada vegada hi ha "gent més jove que ja és gran". Vol dir que s'integren al món dels que deixen l'activitat laboral professional, homes i dones encara amb molta capacitat de treball, de fer coses, de sentir-se útil, d'aportar iniciatives, i també amb ganes d'ajudar.

FIRA COMARCAL D'ACTIVITATS DE GENT GRAN

Amb aquesta filosofia, no és d'estranyar que si es miren les activitats desenvolupades al llarg de l'any, no tot són balls i berenars, per dir alguna cosa, sinó que s'han fet sortides molt interessants, que no tenen només l'àpat com a element a recordar ja que se surt per veure coses, per aprendre encara que per l'edat no ho sembli.

La gent gran va entenent que si l'esperit és jove i el cos ho facilita, avui en dia es té corda per a molt temps i estem en unes circumstàncies en què en molts aspectes la gent gran és valorada, molt més que abans i no solament per la quantitat de vots que podem aportar... Una altra cosa hem de dir d'aquells homes i dones que per diferents motius, econòmics, familiars, de salut, d'incomprensió... no poden gaudir d'aquesta etapa de la vida. Per ells i elles hem de promoure actuacions en què també els puguem ajudar perquè sigui menys feixuc el seu sofriment.

Es participà en la I Fira d'Entitats locals, a trobades d'àmbit comarcal de tot tipus, s'edita una publicació bimensual feta per gent gran...

Amb el pas del temps, aquest canvi d'actitud i de disposició s'anirà millorant encara més perquè s'arribarà a la jubilació amb millors condicions físiques i psíquiques i aquests són fets que donaran més i nou impuls al potencial efectiu en què s'ha convertit el que en diem gent gran. Cada vegada les condicions dels que es jubilen són menys precàries i permet mirar el futur amb més optimisme, entenent, però, que les condicions no són les mateixes per a tots i totes.

Veiem que ja hem escrit estona i no hem fet cap recull d'activitats. Millor, vol dir que la gent gran tenim altres coses de què parlar i que la societat ens té en compte. Vàrem fer una bonica sortida a Sant Miquel de les Formigues; el ball de Sant Joan fou a la Placeta; el dinar de la Festa, molt multitudinari. S'han organitzat conferències informatives, se segueix amb la gimnàstica, ja no tenim problemes greus amb l'euro, es continua berenant al casal cada dimecres, tenim cantades nadalenques amb les corals d'aquí, s'està arreglant l'arxiu del Casal, hi ha una millor relació entre tots plegats, s'assistí al Congrés de Gent Gran celebrat a Barcelona... i podríem dir més coses.

Sí que cal comentar que ha canviat força la dinàmica general del que en diem l'Associació de Gent Gran Can Blat: és com si el fet de treure-li la carinyosa paraula "avis", l'hagi rejovenit.

Bé, aquesta podria ser l'opinió d'una persona de 70 anys o més, que es troba amb força salut, però és cert que són moltes les persones que es troben així i que en general les coses van canviant per a bé. La gent gran hem de deixar de queixar-nos sempre; tampoc no ens hem de refugiar en els nostres records, perquè el promig de vida cada cop és més elevat.

Estem en una època en què representem un gran potencial humà en molts aspectes i això els que manen ho saben i ens tracten potser millor, però també és un bon símptoma el que no vulguem que ens facin les coses per només haver de dir gràcies.

Els moments són com per sentir-nos optimistes tots plegats i d'aquí n'ha de sortir una actuació futura que ens uneixi cada vegada més, que ens faci més solidaris i que ens permeti passar uns bonics i profitosos anys.

LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN CAN BLAT

Nadja

UNA PETITA HISTÒRIA FREQÜENT

El temps l'apressava i va esclafar la cigarreta al preciós cendrer d'àmbar blau, regal de Krobva. No ho feia mai, i va semblar-li quasi un sacrilegi emmascarar tan rudament l'objecte, preuada penyora del seu germà ja mort. Per uns segons, miratge quasi impossible, va semblar que s'enfosquia la intensa atzabeja que li coronava els ulls. Havia de raspallar-se amb fúria les dents i glopejar infusió de menta si volia disfressar aquella addicció tan poc femenina. A cap dels seus clients li agradaria mossegar la polpa color magrana madura dels seus llavis, i entropassar-se de ple amb una glopada cendrosa i rústega de tabac. S'havia guanyat el millor lloc del burdell precisament pel seu esguard esbelt i exòtic i pel *morbo* que despertava entre l'impúdic sexe masculí d'altres països poder posseir una femella feréstega i alhora sumptuosament misteriosa i elegant. Al principi, quan la van vendre en aquell marxant, i aquest la va introduir forçosament en el turbulent negoci dels prostíbuls, va sentir-se tan ultratjada, tan bruta, tan desalentada, que ara, amb la mà apaivagadora del temps, havia après a treure'n profit, del seu destí, sense lamentar-se'n. Sabia jugar amb la debilitat dels homes i amb els seus desitjos i privacions, amb els seus anhels més bruts i inconfessables o amb els seus temors més covards. Fruïa com fa un aràcnid contemplant la seva víctima mentre el va engarjolant en la delicada teranyina mortal. Se sentia poderosa davant els ulls encesos de desig dels seus amants, davant la irrisòria vulnerabilitat masculina. Gràcies als seus guanys, el seu germà petit, l'Amandhur, ja no hauria d'arrossegar tot el dia, fins a escaldufar-se els peus, els carretons de canya de sucre i la seva mare, apoderada de reuma, no hauria de cosir per quatre miserables rúpies més sanefes ni orles als saris que llavors pagaven a preu d'or les dames nobles de l'Índia. Ara el seu germà podia seguir els estudis i la seva mare estar-se a casa.

Un cop neta la dentadura, va fregar-se la pell amb oli de flor de Lotus i va cobrir l'esplèndid canyisser de bronze del seu cos amb un ínfim batí de seda. Va deslligar-se l'abundant cabellera. L'escarni del mirall va retornar-li una figura torbadora, però trencadissa. Malgrat la ratlla de katika que li vorejava els ulls, va trobar-se desnerida. Feia dies que no es trobava prou bé. Tenia només dinou anys i la vida havia de brunzir-li a les venes, però ella se sentia abatuda, vella, antiga com la seva pròpia tristesa. Va encendre una barra d'encens de tarongina. Llavors, algú va trucar la porta. Començava la seva jornada laboral:

–Nadja!

Havia despatxat ja l'últim client de la tarda. Força generós, per cert. Darrere la finestra, a l'horitzó, el capvespre es tenyia de porpra i malva sobre l'extens blatdemorar. Al carrer hi brogien mil sorolls aliens i amoïnosos. Va omplir-se la banyera i va abocar-hi els tonificants. Ho necessitava. Allà, arrupida sota l'hemisferi suau de l'aigua, va plorar llargament fins endormiscar-se. Un intens calfred va despertar-la de sobte. Què hi feia dins de l'aigua freda? Quanta estona havia passat? Va eixugar-se, terriblement debilitada. Què li passava?

L'endemà al matí va anar a veure la seva amma Anapurne. Vivia en un dels humils habitacles que vorejaven el riu, a les rodalies d'Agra. El seu germà *Amandhur* començava encara entre els llençols. En veure-la, va obrir els ulls com dues taronges lluents: "Nadja, Nadja!".

Nadja va besar-lo. Era tan petit quan ella va anar-se'n! Tan vulnerable! Ara era un petit gran home, esquerdalenc, però tot un personatge. Tot romania intacte. El primer cosset que li havia fet amma, del mateix verd tendre dels arrossars, encara penjava a l'armari. Malgrat la precarietat en què s'havia desenvolupat, que llunyana i bonica li semblava ara la seva infantesa. Tornar a casa era glopejar en el no-res l'olor dolça dels jilabees, com sentir-se a recer de tot el mal que Narakasura volgués portar-li. No li guardava rencor a la mare, ja que sabia de tot el dolor que li havia causat la seva marxa. Del pare, ja mort, no volia recordar-se'n. Cap misèria no justificava, pensava, la venda d'un fill.

Va parlar amb l'amma del seu malestar. Va ensenyar-li les nafres fosques que li havien brollat per tot el cos, i que sovint la febre l'atuïa. S'havia aprimat molt amb poc temps. Estossegava fondament, i no tenia esma de res. Una ombra espessa va pinzellar els ulls d'Anapurne, mentre sentia com una mà enorme li espremia el cor. Podria Krixna aprofundir-la així? Va enviar Amandhur a buscar Bradhavi, el metge de confiança de la família. I aquella visita, va portar la pluja per sempre més sobre els fràgils pètals del jardí ja inundat de l'Anapurne.

Nadja respira poc. No pot abastar gaire oxigen d'una vegada. Ja no duu cap sari exquisit, ni les sandàlies de fines tires argentades, ni apaga cap cigarreta enlloc perquè no pot fumar. Reposa lànguidament sobre els vells llençols de cotó de l'hospital, sura damunt del dolor sense dir res, com un nenúfar sobre el llim abandonat del bassal. La sang li ha esdevingut bruta i li ha corcat l'endins. Algú, li ha corcat l'endins. Té la SIDA, i la seva jovenesa es va postrant als seus peus, a passes agegantades. L'exili li és proper, i ho sap, perquè aquell canyar ferm i vital s'esquerda, i es torna brossa, i la polpa magrana dels llavis li és pàlida, i els batecs s'escolen riu avall de les venes i es perden, i no palpa ja la incorpòria línia de la força.

Anapurne plora. Recull de la teuleta el cendrer d'àmbar blau i el llibre de poemes que va portar-li a Nadja. Al carrer plovisqueja, i pensa en Amandhur, que arribarà xop, de nou amb els peus bruts i nafrats d'arrossegar el carretó de canya de sucre i que al vespre, després de cosir, li faria uns quants jilabees, perquè en el jardí que el feréstec diluvi del destí havia desolat, li quedava encara un pomell de vida a qui havia de mostrar l'esperança en un astre càlid i, així ho volia creure, no gaire llunyà. Ja a la nit, després de plorar desconsoladament la mort de la seva germana i menjar en honor seu les galetes que a ella tant li agradaven, Amandhur va pensar que no li importaria ser un transportista de canya de sucre durant tota la seva vida, ja que només aquella menja emmelada podia assemblar-se a la dolcíssima atzabeja que desprenien els ulls de Nadja.

L'endemà, a Agra, un cel llis i blavíssim s'estenia enllà dels camps i poblats. Mentre enfilava l'agulla, Anapurne pensava que hauria d'aprendre a brodar sense dídal sobre el repunt amarg de la tristor.

DOLORS CRUZ I RECH

ATLETISME - SANT HILARI SACALM

Durant la temporada 2001-2002 els atletes de Sant Hilari hem organitzat tres curses i hem participat en gran varietat de proves.

Cursa de Sant Hilari

Al final del mes de setembre es realitza la primera prova d'atletisme al nostre poble. Aquesta tradicional cursa té un recorregut aproximat d'uns onze quilòmetres. En acabar la prova hi ha un bon esmorzar per a tots els participants.

TEMPORADA DE CROS

Durant els mesos de novembre, desembre, gener i febrer una cinquantena de corredors, de diverses categories, han participat en les proves del Circuit Gironí de Cros i a les finals Nacionals de Catalunya de Cros.

Aquesta temporada el Circuit Gironí – Gran Premi de la Selva ha tingut un total d'onze proves: Riudellots, Amer, Sant Hilari Sacalm, Vidreres, Girona, Olot, Caldes de Malavella, Vall de Bianya i Salt. A Banyoles, es va fer el Campionat Gironí, destacant l'atleta Miquel Criado que es proclamà campió gironí de cros de la categoria infantil. A Blanes, es va fer la final del Gran Premi i el cros de Santa Coloma de Farners es disputà el 10 de febrer. Aquest cros va ser Campionat de Catalunya Absolut.

La Final Nacional de Cros dels Jocs Esportius Escolars es realitzà a Girona el 24 de febrer i hi van participar força atletes de les escoles de Sant Hilari.

S'ha de recordar especialment que el 18 de novembre es va realitzar el **XIX Cros de Sant Hilari Sacalm** amb una molt bona participació, tant a nivell d'atletes com de públic assistent.

ATLETISME EN PISTA

Pel que fa a l'atletisme en pista, la participació dels atletes de promoció no ha estat tan nombrosa com en el cros. De tota manera, sempre hi ha hagut representació hilarienca.

CLUB D'ATLETISME GIRONA – COSTA BRAVA

La majoria dels atletes federats de les categories més "grans", juvenils, júniors, promeses, sèniors i veterans formem part de l'equip d'atletisme Girona - Costa Brava. Aquest és el segon any de vida d'aquest club i està format per atletes de diferents nuclis (Palafrugell, Palamós, Figueres, Vidreres, Riudellots i Sant Hilari entre altres). Per a més informació es pot consultar la pàgina web del club: http://*usuarios.lycos.es/capalafrugell/*

A partir del curs vinent i des de la categoria cadet, qui vulgui ja podrà competir amb el club (sense deixar-ho de fer pel centre educatiu corresponent).

Enguany s'ha competit a la lliga catalana d'atletisme i en els campionats de pista coberta i pista a l'aire lliure, entre d'altres competicions.

S'ha de destacar l'èxit de Laura Vilarrodona al Campionat Juvenil de Catalunya que es va realitzar a Vic el 9 de juny. Aquesta atleta local va aconseguir el tercer lloc a l'especialitat de llançament de pes amb una marca de 9 m i 32 cm.

MILLA URBANA

Ja a punt d'acabar la temporada, el diumenge 23 de juny es va fer la V Milla Urbana, davant la rotonda de la Pedra Llarga. En aquesta cursa atlètica, hi va haver una participació d'un centenar d'atletes entre totes les categories. Tots els corredors i les corredores que van acabar la prova van rebre una medalla i una samarreta de record.

Pàgines web d'interès relatives a l'atletisme:

http://*usuarios.lycos.es/olimpicvidreres/classificacions.htm*
http://*www.atletisme.com/*
http://*www.atletisme.com/fca/*
http://*www.atletisme.com/girona/*

ATLETES DE SANT HILARI

CROS DE SANT HILARI

MILLA URBANA

RESUM DEL *PLA ESTRATÈGIC DE DESENVOLUPAMENT DE COMERÇ I TURISME*

A. INTRODUCCIÓ

En els darrers anys, el turisme de Sant Hilari i els sectors que s'hi relacionen han perdut pes específic en l'economia local per diversos motius, és per això que l'Ajuntament es proposa frenar l'actual situació de retrocés i tornar a generar riquesa facilitant la creació de filons d'ocupació tot aprofitant els recursos i serveis de què disposa la vila. Ja l'any 2000 es van contractar els serveis d'un Agent de Desenvolupament Local (AODL), que va fer una planificació racional del desenvolupament de la vila mitjançant un *Pla estratègic de desenvolupament de comerç i turisme de Sant Hilari Sacalm,* i ha començat a implementar les primeres accions, incloses en una sèrie de programes genèrics dels que us fem un resum molt mínim en l'apartat *E.*

B. OBJECTIU DEL PLA ESTRATÈGIC

Sant Hilari es proposa, com a objectiu principal, la maximització del benestar i prosperitat de la comunitat amb la dinamització de les energies i els recursos autòctons existents per crear les condicions necessàries que possibilitin tant el sorgiment, la creació i la consolidació tant de noves empreses com de llocs de treball; mitjançant accions dirigides a tal efecte entre les que cal destacar la contractació d'un agent d'ocupació i desenvolupament local que coordina i gestiona tot aquest desenvolupament econòmic :

- Incrementant la competitivitat i rendibilitat de les empreses turístiques i del comerç, basant-se en criteris de qualitat i sostenibilitat.
- Augmentant la qualitat de vida de tots els protagonistes de l'activitat turística, del sector comerç i del conjunt de la comunitat.
- Assolint un desenvolupament ordenat, equilibrat i en harmonia amb l'entorn natural i cultural.

C. LÍNIES D'ACTUACIÓ

Per a la consecució dels objectius de desenvolupament econòmic i social de Sant Hilari, les principals línies d'actuació en l'àrea de Comerç i Turisme previstes des de l'Ajuntament entre el anys 2000-2004 són:

- Participació i suport en el desenvolupament de les tasques del club de competitivitat de comerç, turisme i sectors que s'hi relacionen de Sant Hilari.
- Continuar amb la implementació i millora del *Pla estratègic de desenvolupament de comerç i turisme de Sant Hilari Sacalm* elaborat durant l'any 2000.
- Impuls i consolidació del servei d'assessorament tècnic en la creació i consolidació d'empreses i llocs de treball, així com continuar els programes de formació i ocupació.
- Altres accions que interactuïn en la consecució de qualsevol dels objectius abans relacionats.

D. TASQUES DE L'AODL

Les principals tasques a dur a terme per part de l'AODL previstes són:

- Gestió de les oportunitats de mercat, d'idees de negoci, recursos ociosos infrautilitzats i alternatius en l'àmbit local, filons d'ocupació i persones susceptibles d'emprendre identificats.
- Gestió de la planificació del desenvolupament econòmic de les àrees de Comerç i Turisme de la vila mitjançant la participació activa del sector, així com el seu consens envers la missió i objectius del pla estratègic abans esmentat.
- Implementació de les accions especificades i consensuades.

E. PROGRAMES DE REFORÇ DEL *COMPETING* A DESENVOLUPAR

Segons el projecte presentat l'any 2000, a continuació us fem una relació resumida dels programes de reforç del *Competing* que s'estan desenvolupant des de l'Oficina de Comerç i Turisme per **l'AODL** fins a la data:

Programes de reforçament del *competing*

Màrqueting	Competitivitat
Bases de dades	Grup competitivitat
Imatge corporativa	Formació
Catàleg de productes	Senyalització
Pàgina web	Sistema control Q
Màrqueting directe	Sensibilització
Sistema d'informació	Oficina de Comerç i Turisme
Màrqueting intern	Desenvolupament local
Projectes especials	Projectes especials

De tots aquests programes se'n deriven una sèrie d'actuacions de les quals es va informant puntualment els col·lectius potencialment interessats. Queden a la vostra disposició a l'Oficina de Comerç i Turisme per consultar el que necessiteu. Aprofitem per informar-vos que, a partir d'aquest mes de setembre entrem en un projecte europeu nou que s'anomena EQUAL i que en les seves línies d'intervenció té previst actuar en el sector industrial i de serveis en les àrees concretes de Innovació, NTICs, Cooperació, Mediambient i equilibri territorial.

Un Any d'escola Taller a Sant Hilari

Per tal de complementar el Pla de Gestió Turística de Sant Hilari l'Ajuntament va impulsar ara fa un any una Escola Taller en matèria de Turisme. L'Escola Taller és un programa de treball-formació subvencionat pel Departament de Treball que té com a finalitat primordial la formació laboral de joves aturats d'entre 16 i 23 anys per espai de dos anys. L'objectiu és qualificar-los en noves feines que demana el mercat de treball (en aquest cas turisme) i a més es pretén que els alumnes millorin el seu nivell acadèmic i formatiu. Així, des del 30 de juny de 2001, a Sant Hilari, s'està formant un grup de vuit alumnes que amb la seva dedicació i treball diari, estan contribuint –partint de les directrius marcades per l'Ajuntament– a dinamitzar la població en matèria turística.

Els alumnes de l'Escola Taller de Turisme, coordinats pels monitors responsables, han participat al llarg de tot aquest any en nombroses i variades activitats. Durant l'estiu de 2001, es va contribuir a organitzar i executar una ruta turística pel casc antic i es va passar una enquesta sobre comerç i turisme. Al final de setembre es col·laborà en la Fira d'Entitats, en la II Jornada Tècnica de Turisme i en la Fira Comarcal de Sant Miquel d'Hostalric. Ja a la tardor s'iniciaren les pràctiques de treball al Museu i a l'Oficina de Turisme. Es contribuí a l'organització de les IX Jornades de Micologia Mediterrània, a elaborar la *Guia-receptori de bolets de Sant Hilari* i també es van aportar dades per a la *Diagnosi de Recursos Turístics* que estava realitzant en aquells moments el Consell Comarcal de la Selva. A final de desembre es col·laborà en el Parc Infantil de Nadal.

Més darrerament, s'ha participat en la fira *Girona Viva* realitzada a Tolosa de Llenguadoc i a Saragossa. A Barcelona, s'ha assistit al Saló Internacional de Turisme de Catalunya (SITC). En aquestes fires, s'ha pres part activament en l'estand del Consell Comarcal de la Selva que ha servit per promocionar Sant Hilari i alhora la comarca. El mes de maig, els alumnes de l'Escola Taller varen treballar en el disseny i la preparació d'una ruta per accedir a Sant Miquel de les Formigues. Es localitzaren coordenades, controlaren temps, distàncies, perfils... i finalment es va dissenyar un llibre de ruta *roadbook*. El dia 14 de maig, un grup del Casal d'Avis va tenir ocasió de poder realitzar aquest trajecte a peu amb l'acompanyament d'alumnes i monitors de l'Escola Taller i gaudiren plenament, mentre caminaven, de l'atractiu natural de tota aquesta zona i sobretot de les excel·lents vistes que s'albiren des dels punts més alts.

Entre el 29 de maig i el 3 de juny es participà en una nova fira *Gironina Viva*, aquest cop a Vitòria. El 27 de juny es va col·laborar en l'organització d'una diada lúdica per a un grup escolar d'últim curs de primària del Liceo PALCAM de Barcelona, que va poder gaudir de diverses activitats, una ruta de BTT, cucanya, jocs i piscina. Durant l'estiu, els alumnes de l'Escola Taller continuen les pràctiques a l'Oficina de Turisme i al Museu Guilleries i col·laboraran en les activitats que s'organitzen al municipi.

La feina feta durant aquest primer any ha estat important i, per tant, es valora com a molt positiva. En queda tot un altre per tal de consolidar la formació dels alumnes i es continuarà treballant i col·laborant estretament amb l'Ajuntament per dinamitzar el municipi dins l'àmbit turístic.

Els alumnes fan treballs d'orientació cartogràfica

Alumnes i professors de l'escola taller

Conclusions de la 2a Jornada Tècnica de Comerç a Sant Hilari
"La Dinamització dels centres comercials a cel obert en poblacions de la Catalunya interior"

Taller de reflexió núm. 1

Temes:

- Identificació d'alternatives d'organització i de finançament dels centres comercials urbans en les poblacions d'interior.
- Possibilitats reals de desenvolupament per a les àrees sense oferta comercial de proximitat: comerç rural, urbanització extensiva i urbanització intensiva sense espais comercials.

Conclusions:

S'ha de fer una tasca de sensibilització continuada envers els comerciants de les poblacions, de la necessitat de crear una estructura associativa activa.

Les actuacions han de tenir un àmbit municipal, no només a escala d'associacions.

Recerca d'esponsoritzacions per part dels operadors econòmics fonamentals de la localitat (indústries, serveis, etc.), fet que produeix sempre un efecte positiu a la resta d'establiments comercials. Fins i tot es pot plantejar el liderat per part d'aquests operadors.

Planificació de plans d'actuació realistes, no basats en teories de laboratori. S'ha de donar més importància i recursos a la implementació.

Simbiosi comerç-turisme: s'han d'aprofitar les potencialitats turístiques per obrir expectatives de consolidar els comerços existents o obrir-ne de nous.

Taller de reflexió núm. 2

Temes:

- Els seminaris de sensibilització i l'índex de satisfacció dels clients com a instruments de suport a la dinamització comercial.
- Identificació de les principals causes de la necessitat dels plans de dinamització comercial i les aportacions directes en el desenvolupament dels centres comercials urbans.

Conclusions:

La manca de coneixement per part dels associats del dia a dia de les accions que s'estan duent a terme des de les juntes de les associacions i els dinamitzadors, fa que es vegin com a despeses i no com a inversions les quotes que es paguen a les associacions. Només es veuen les accions promocionals que es fan des dels mateixos establiments.

Referent als plans de dinamització, aquests ajuden a la formació i professionalització de les associacions, així com a sensibilitzar els comerciants envers la necessitat d'actualització dels seus negocis i la millora de la competitivitat per aconseguir incrementar el grau de satisfacció dels clients.

Es considera molt interessant la comunicació a premsa i publicitat de les accions que es fan, a fi i efecte d'obtenir notorietat entre els comerciants i la mateixa clientela.

Taller de reflexió núm. 3

Temes:

- El tractament de l'espai públic en la dinamització de nuclis comercials de poblacions d'interior i la regulació d'activitats.
- La relació i el nivell d'implicació entre les entitats públiques i les associacions d'empresaris en els Plans de Dinamització Comercial.

El problema principal en què ens trobem en la major part de les poblacions d'interior és el pàrquing i la solució passa per la creació de zones blaves de pagament, mitjançant pactes amb les associacions de comerciants i de veïns.

Es considera cabdal la negociació i el consens de les actuacions en l'espai públic. Bàsicament, les actuacions de les entitats públiques han d'anar adreçades a l'arranjament, l'atractivitat i la neteja d'aquests espais i les associacions han de participar i incentivar les activitats d'animació sociocultural d'aquests.

Jornades Tècniques de Comerç per dinamitzar els centres comercials en poblacions de la Catalunya Interior

En general es planteja un problema de degradació urbanística dels centres dels pobles, amb una minsa zona de vianants, fet que provoca problemes de trànsit i aparcament; amb altes taxes d'immigració ja que són els edificis més ruïnosos i, per tant, barats de llogar; la manca de neteja dóna una imatge desagradable de poca seguretat. Juntament amb els alts preus dels establiments i locals comercials, provoquen l'abandó de l'activitat comercial a la zona. També es va assenyalar la manca general d'oferta i d'activitats d'oci com restaurants, hotels, bars, etc. als centres dels pobles. La solució pot venir mitjançant una implicació REAL de l'Ajuntament amb programes d'incentivació de caire econòmic (impostos), bases de dades de locals comercials en desús per poder gestionar-los, subvencions per a la millora de la imatge de l'entorn, la neteja, fomentar la instal·lació d'equipaments culturals, esportius, etc.

Pla de Dinamització del Comerç de Sant Hilari

Aquest és el 2n any del ***Pla de Dinamització del Comerç de Sant Hilari*** , i avui podem confirmar que el projecte és tot un èxit, en el sentit que ens ha permès estrènyer més els llaços entre associats i, sobretot, hem començat una sèrie d'accions que ens permetran millorar el nostre nivell de competitivitat i oferir la millor relació qualitat-preu – servei als nostres clients. Entre d'altres actuacions cal destacar-ne les següents:

El 100% dels associats que varen sol·licitar **subvencions** que hi ha per a la reforma d'establiments, hi han pogut accedir amb un 20% de la inversió a fons perdut..

S'han fet **cursos de formació** de màrqueting, comercialització i informàtica.

S'ha ampliat en un 300% la inversió en la campanya de Nadal amb regals que han revertit en una millora de la satisfacció dels nostres clients, com per exemple: bosses de roba reutilitzables, ampolles de vi i copes *Borgonya*, activitats lúdiques per a la mainada (pallassos i titelles), animació al carrer, etc.

S'està formant una **Federació d'Associacions de la Selva interior** amb els pobles que aquest any volen accedir a un *Pla de Dinamització Territorial* com el que tenim a

Sant Hilari, i és per aquest motiu que **hem col·laborat** amb tots ells explicant-los la nostra **experiència**. Aquests pobles són: Amer, Anglès, Breda, Hostalric, la Cellera i Santa Coloma.

Durant aquests dies ja esteu rebent la **reedició de la Guia de telèfons** del poble que hem treballat amb molta il·lusió, ja que sabem positivament que és de molta utilitat i volem facilitar-vos al màxim la recerca de telèfons.

Aquest mes de juliol hem signat un conveni d'adhesió a **la campanya "Deixa't estimar"** que impulsa la Generalitat de Catalunya i que ens permetrà accedir a publicitat i formació.

Aquest mes de setembre engegarem uns cursos adreçats a tots aquells que treballen en establiments que **manipulen aliments** per obtenir el **carnet** que demana la nova llei a un cost més reduït.

S'ha iniciat la confecció d'un **butlletí informatiu de comerç** en col·laboració amb els pobles de la Selva interior mitjançant la col·laboració de la Cambra de Comerç de Girona, amb una enquesta per conèixer el grau de satisfacció del nostre comerç, així com **sorteigs bimensuals de 20 entrades per al Magma.**

S'elabora **un estudi de necessitats per al comerç** del poble que permetrà identificar el grau de satisfacció dels comerços quant a necessitats d'infraestructures públiques, serveis, etc.

S'ha participat en la ***2a Jornada Tècnica de Comerç*** el mes de juny passat amb una participació de **més de 50 persones** que provenien de la Catalunya interior, **consolidant-se així Sant Hilari com a punt de trobada** per a la discussió i posada en comú d'experiències sobre el sector comerç en poblacions d'interior. Les conclusions a què s'arribà el dilluns dia 3 passat en els tallers de treball de la 2a Jornada de comerç, en la que es va emmarcar el tema de la dinamització de centres comercials a cel obert en poblacions d'interior, foren molt interessants i són estudiades per a la seva aplicació i negociació amb les diferents entitats implicades en el projecte.

Tot això, amics, tan sols és l'aperitiu, perquè tenim la intenció de continuar treballant per a vosaltres amb molta energia i, sobretot, amb molta il·lusió. Estem convençuts que aquest ***Pla de Dinamització del Comerç de Sant Hilari Sacalm*** és tan sols l'inici d'una trajectòria basada en la iniciativa, la companyonia i la millora de la competitivitat entre tots els comerços de Sant Hilari. Sabem que ens trobem en uns moments de molts canvis i que això ens provoca certa ànsia, però ens ho prenem com un repte, i estem disposats a formar-ne part!

I ja per acabar, com l'any passat, us volem dir que som una associació oberta a propostes innovadores que ens ajudin a la millora de la qualitat dels nostres establiments i a la satisfacció dels nostres clients, i **tot això ho hem dut a terme amb els que som.....us imagineu el que podríem fer si féssim pinya TOTS els petits comerços de Sant Hilari?**

LA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE COMERÇ DE SANT HILARI

Vilars Rurals
SERHS NATURA HOTELS

PROJECTE DE VILARS RURALS DE SANT HILARI SACALM

SERHS Natura Hotels, SA va adquirir al municipi de Sant Hilari Sacalm dos terrenys que sumen 15,6 hectàrees amb la finalitat de projectar el que serà el segon establiment hoteler de la seva cadena de tipologia rural, projecte aquest que ha estat celebrat pel seu Ajuntament.

Es tracta d'unes peces situades a l'antic camp de tir de la vila, orientat al sud, la qual cosa permet disposar d'unes magnífiques vistes del castell de Montsoriu, les Guilleries, Arbúcies i Hostalric i orientat a l'oest es pot veure el Montseny i el Matagalls, limitant al nord amb la nova variant d'accés a la font Vella i tot a 700 metres de Sant Hilari Sacalm.

Serhs Natura Hotels SA (empresa del Grup Serhs, el primer grup turístic de Catalunya) impulsa aquesta nova xarxa d'hotels rurals amb segell propi, els Vilars Rurals, que, respectuosos amb l'entorn, estaran dedicats al gaudi del turisme d'interior, rural, actiu i participatiu.

Aquest nou model d'allotjament rural a Catalunya ha estat concebut per ubicar-se prop d'indrets o viles, com Sant Hilari o Cardona, de remarcat interès natural, cultural, paisatgístic o monumental, volent donar resposta a la nova i creixent demanda d'un turisme interior català que cada vegada cerca més sensacions i vivències actives.

Grup Serhs, que des del seus orígens ha fet de la suma d'esforços i la cooperació la clau de volta de la seva activitat i desenvolupament, compta amb la participació en aquesta iniciativa d'emprenedors locals, com és el cas de Sant Hilari.

Bojos pel temps

Comencem com cada any donant la benvinguda a un nou membre, en Josep Massaneda Serras, que ja fa temps que està amb nosaltres i ens ajuda, com els altres components, a fer les tasques que li toquen quan està de setmana. La nostra activitat és molt uniforme al llarg de l'any i en aquesta encara potser més, perquè hem notat que els alumnes de les escoles ens han visitat menys. Hem de destacar que tenim un col·laborador nou, que fa una bona tasca: la publicació setmanal local *Portaveu*. Gràcies, Sandra. Pel que dirien els observadors meteorològics, que és el que nosaltres som en realitat, que observem el temps que fa i en passem les dades als nostres registres, ha estat un any tranquil. Els meteoròlegs, que són homes i dones que han estat anys estudiant núvols, vents, precipitacions i altres fenòmens atmosfèrics i poden preveure el temps que farà en propers dies o hores, comentarien que ha estat un curs avorrit, sense moltes situacions extremades pel que fa a pluges o a temperatures. Potser es podrien destacar les baixes temperatures del desembre, però no es va batre el rècord de -7,2° del dia 1 de febrer de 1999. Si fem el repàs de dades meteorològiques de l'any 2001, són aquestes:

TEMPERATURA MÀXIMA 30,1°, EL 31-7 A LES 13.35 H	MES DE MÉS PLUJA, EL MAIG AMB 115,91 L
MÍNIMA DE -6° EL 2-12 A LES 8.50 H	MES DE MENYS PLUJA JUNY, AMB 12,5 L
HUMITAT MÀXIMA 100% DURANT 204 DIES DE L'ANY	PLUVIOSITAT ANY 2001 642,7 L (ENGUANY JA EN PORTEM MÉS DE 700)
MÍNIMA 22% EL 22-8 A LES 13.25 H	TENDÈNCIA BAROMÈTRICA MÀXIMA, 1.033 ML EL DIA 11-2
VELOCITAT MÀXIMA DEL VENT, 77 KM/HORA EL 6-2 A LA 1,10 H, NW	MÍNIMA, 989,1 ML 2-5
DIA MÉS PLUJÓS 59 L / M² EL 15-11	EL DIA 5 DE DESEMBRE EL TERMÒMETRE VA ESTAR TOT EL DIA SOTA ZERO, AMB -2° DE MÀXIMA I -3,1° DE MÍNIMA
DIA DE MÉS NEU DIES 14-15 DEL 12 AMB 24 CM	

Darrerament s'ha canviat la denominació de mil·libars com a unitat de pressió atmosfèrica, ara s'utilitza la *d'heptopascals, hPs*, ja que així s'universalitza el terme.

Ara fa uns dies que ens han informatitzat l'estació, l'han acoblat a un ordinador i només ens manca agafar-hi una mica de pràctica.

Fa temps que us volíem presentar els aparells que allà pels 50 ens indicaven la pressió i ens marcaven les temperatures. Havíem buscat fotografies antigues, però enlloc no sortia i resulta que el famós *Netol –galtes–* estava hivernat i ara, per mediació d'en Dalmau Boada s'ha trobat i no s'ha desaprofitat l'ocasió de fotografiar-lo i presentar-lo de nou. Havia estat ubicat a la façana de can Micalic, a la plaça de l'Església (en aquells anys plaza del 5 de Febrero). Aquell termòmetre, a més de facilitar la temperatura, també havia de patir petites *gamberrades* d'aquell temps. La més habitual era cremar papers de diari sota el dipòsit de mercuri o alcohol i mirar de fer-lo pujar al màxim; això quasi sempre passava a la nit, a la sortida del ball... Venia el sereno, i tots, cames ajudeu-me!

L'altre aparell és més conegut, és *el Frare*, que encara es troba a moltes cases i que amb la seva vareta màgica ens diu el temps que farà i les variacions possibles. Funciona de la manera següent: té el braç lligat a un pèl gruixut d'animal (es diu que el millor és el de cua de cavall). Quan hi ha humitat el cabell s'encongeix, igual que li passa a la gent que té el cabell arrissat, que amb molta humitat no hi ha qui el desenredi, i quan el temps és sec es dilata. Això fa que el barret del frare pugi o baixi, que és el que ens indica si farà o no bon temps; com més destapat més bo.

No sé si és a causa de l'estació meteorològica, però sembla que ens anem afeccionant a la meteorologia. A moltes cases s'hi veu una petita estació, o diferents aparells com el pluviòmetre i això denota un interès per aquesta ciència i a més ens dóna informació per a confeccionar un futur mapa de precipitacions.

Fem també la crida de cada any. Si hi ha algú que ens vulgui ajudar a formar part de l'equip de *Bojos pel temps*, només ha de dir-ho i el comptarem com un de més.

Com cada any us desitgem que passeu una bona Festa Major, amb salut i alegria.

L'EQUIP DE METEOROLOGIA

BÀSQUET

UN, DOS, TRES, ISARDS!

Un any més, hem tancat la temporada. Ha estat un temps ple d'esdeveniments, vivències, anècdotes i sentiments que han passat a formar part de la història del nostre club. I és que, en definitiva, això és el que es pretén: donar l'oportunitat de viure coses noves, conèixer nous companys i aprendre diferents coses, a tots els que en formen part. Aquest és un dels nostres pretextos: donar a la persona, de qualsevol edat (pares, jugadors, entrenadors...), la possibilitat de formar-se integralment a partir de l'esport. L'activitat física i l'esport són un camp que ens ofereix l'ocasió d'educar molts valors que, en situacions de la vida quotidiana, no es manifesten amb tanta claredat: l'esforç, la constància, el compartir, el respecte pels altres, la confiança amb els companys d'equip i amb l'entrenador, l'acceptació de la derrota i el gaudir de la victòria com a resultat de la pròpia superació... Cal tenir present que l'esport és una filosofia de vida i que, el fet de gaudir-ne, només s'aconsegueix amb el respecte per a aquests ideals.

Repassant les **activitats realitzades aquesta temporada**, podríem dir que la vam començar amb molta força i il·lusió fent una **estada d'un cap de setmana a La Molina,** on tots els que hi van anar van compartir amb els companys, pares i entrenadors uns dies d'esport i esbarjo que ens van deixar moltes ganes de tornar-hi. Ara ja estem posant fil a l'agulla per muntar la del proper setembre.

Hem tingut en competició 9 equips

MINI MIXT
INFANTIL FEMENÍ
CADET FEMENÍ
JÚNIOR FEMENÍ
SÈNIOR FEMENÍ
PREINFANTIL MASCULÍ
INFANTIL MASCULÍ
JÚNIOR MASCULÍ
SÈNIOR MASCULÍ

Hem disposat de 2 directors tècnics, 7 entrenadors/es i 2 ajudants.

Com a cloenda de la temporada hem fet la **"Festa del Bàsquet"** al pavelló poliesportiu els dies 26 i 31 de maig i el 8 de juny.

El dia 26 de maig es varen jugar, al llarg del dia diversos partits amb diferents equips: Torelló, Manlleu, Vic...

El 31 de maig al vespre, s'organitzà un partit amistós entre

CASADEMONT GIRONA I EL C.B. VIC

Donava gust veure el pavelló municipal ple d'espectadors que van poder seure en uns seients de plàstic amb els colors del club, que s'estrenaven.

I el dia 8 de juny es va acabar d'arrodonir la festa amb els partits dels equips que quedaven pendents durant el dia i el vespre vam sopar i ballar tots al pavelló.

EL SOPAR AL PAVELLÓ

Tot això es pot portar a terme si hi ha una mainada i un jovent amb interès i il·lusió pel bàsquet, uns entrenadors i monitors disposats a ajudar a formar aquest jovent i uns pares i mares al darrere que donin suport, col·laborin, aportin iniciatives i temps, per continuar tirant endavant aquest projecte que creiem molt positiu per al nostre poble.

UN, DOS, TRES, ISARDS!

INFANTIL FEMENÍ

INFANTIL MASCULÍ

CADET FEMENÍ

SÈNIOR FEMENÍ

SÈNIOR MASCULÍ

CASADEMONT - VIC

LA COLLA DE LES LLEIS

A la Graja Tívoli hi ha una taula diferent a totes les altres; l'anomenem "Taula Rodona", tot i que de rodona no en té res. Aquí, ens hi reunim una bona colla d'homes, la majoria de "La colla de les Lleis".

Molts de vosaltres us preguntareu qui som i per què ens fem dir "La colla de les Lleis".

Doncs en som molts i ens diem així perquè de "Lleis" en tenim moltes. Algunes d'elles, per exemple, són: no parlar de futbol, ni de política, ser de l'Espanyol o del Barça, i un cop al mes anar d'excursió amb una mica de teca i un bon porró.

En segon lloc, dir que també tenim identificació, gaudim d'una targeta amb el nostre "motiu" i direcció.

I ja per últim podeu llegir una petita descripció del que som tots, sense excepció.

DUES SORTIDES DE LA COLLA

ASSOCIACIÓ DE PARES DE FAMÍLIA DE SANT HILARI (COL·LEGI SANT JOSEP)

Són moltes les tasques realitzades per l'Associació durant aquest curs 2001-2002 i creiem que els pares n'estem ben informats a través del butlletí semestral i dels fulls informatius de cada mes. La Junta aprofita l'espai del programa de festes per ajudar a fer una reflexió, entre tots plegats, sobre l'educació i la formació dels nostres fills.

Són molts els interrogants que ens vénen a la ment quan parlem d'aquestes dues qüestions. Comencem per preguntar-nos, què entenem per educació dels nostres fills? Per a nosaltres és la manera de formar un infant, desenvolupant i dirigint les seves facultats físiques, morals i intel·lectuals És la manera de comportar-se, de saber estar, de respectar-se davant d'ells mateixos i davant la societat que ens envolta. La major part de tota aquesta feina l'hem de fer i transmetre els pares i les mares des de casa, ja que en tenim la responsabilitat. L'escola ens hi ha d'ajudar.

Tenim la sort de disposar de tot un equip de mestres i, per tant, d'un equip pedagògic al darrere que ens col·labora i que està a la nostra disposició per qualsevol tema que haguem de consultar o demanar opinió. Ens poden assessorar, i ho fan, però les decisions sobre els fills recauen sempre en la responsabilitat bàsicament dels pares. És com els valors que nosaltres els vulguem inculcar. Han de ser valors a ensenyar i viure des que neixen els fills, i que ja sabem que ens costarà, perquè l'adolescència, per exemple, és una etapa de rebel·lia , però no ens ha d'espantar, sinó que cal comprensió i diàleg i, si més no, recordarnos de la nostra joventut. Si els valors a transmetre i la necessitat de fer-ho són clars, passada aquesta etapa, tornaran sobre ells mateixos.

Com a mares i pares tenim tot el dret a equivocar-nos i d'aquí que sigui tan important saber rectificar. Darrerament, es parla massa de la responsabilitat del sector docent envers l'educació i formació dels nostres fills. S'ha demostrat que són uns bons professionals i que sovint poden tenir un sentit més objectiu sobre temes relacionats amb els nostres fills. Tanmateix, hauríem de fer més xerrades amb ells per compartir el que nosaltres, també creiem i així tos plegats, del debat i del diàleg, en sortiríem tots beneficiats; els nostres fills, els primers.

Els pares i les mares no ens hauríem de sentir culpables de decisions preses envers els fills, hem de procurar que de mica en mica adquireixin la responsabilitat que més endavant els haurem d'exigir, perquè hauran de ser ells els que hauran de respondre pel seu comportament o la decisió presa; caldrà, en definitiva, que siguin conseqüents amb les seves accions. Els pares hem de procurar que siguin lliures i responsables.

Si aquí hi afegim la paraula formació, que va lligada a l'educació, hi jugaria un paper més important el professorat, però no cal entendre-ho només en el sentit de transmetre coneixements. L'equip de mestres ha de saber crear l'àmbit necessari per a poder aconseguir que l'alumne, el nen o la nena aprengui a formar-se com a persona i com ciutadà, al mateix temps que rep una formació intel·lectual.

S'està parlant molt de formació, de tot tipus, però sembla que no s'acaba d'entendre el significat amb tot el seu sentit ampli de la paraula. Deixant de cantó el concepte d'assignatures, que és més tasca de les escoles, el que com a pares hem de valorar són els conceptes d'humanitat, solidaritat, convivència, comportament envers que, responsabilitat...i altres molts valors que formaran els nostres fills com a persones, per a poder gaudir de la vida en si.

Aprofitem per a desitjar a tots els hilariencs i hilarienques una Bona Festa Major.

MONTSERRAT PUJOLRÀS
En nom de la Junta

BONA HARMONIA ENTRE PARES I FILLS

8 de març del 2002

FOTO: IRENE MIR

Les dones de Sant Hilari a la plaça Moragues.

Era el dia 8 de març, Dia Internacional de la Dona

Blau cel

Les parets de l'habitació han quedat esquitxades de blau de la teva mirada que m'irrita les retines. Regalima blau per tot arreu i tota jo en quedo tacada.

Et poses a plorar quan em veus, et tapes el rostre amb el braç, perquè no vols que noti el pes de la teva pena. Però el suporto, per més que ho dissimuli, i para de plorar, si us plau, perquè tinc un tap a la gola que m'escanya, cada vegada que ens trobem.

Qui t'ha ferit d'aquesta manera? No obtinc resposta. Un silenci estrident i que m'eixorda paral·litza les gotes blaves que ressegueixen les parets, avall, a poc a poc, i m'assequen les taques de cian enganxades a la pell. Tanmateix, no hi ha cap ferida damunt del teu cos, ni una gota de sang enlloc. Ah, ja ho entenc, l'esvoranc és a l'interior i no el puc veure... Però el puc palpar, sí, i me'n puc encomanar i això m'espanta. El teu cos i la teva ànima són ja irreconciliables.

Parla'm, si us plau, parla'm. El silenci ens abraça i tu continues sanglotant. I plores llàgrimes de lapislàtzuli i el coixí ja no és blanc, sinó d'una tonalitat eterna. El braç del silenci em fa mal i intento apartar-lo, però avui no tens ganes de compartir paraules amb mi i obtinc respostes monosil·làbiques i contundents. Afirmacions deslligades les unes amb les altres, ets capaç de trencar qualsevol esquema de comunicació. I saps què m'esvera? Que tu no t'adones d'aquest desordre. Continues plorant, però no vols que ho noti. Saps per què? Perquè molts homes heu desterrat la paraula "plorar" del vostre diccionari i us l'han substituïda per "desesperació", "irritació", "dissimulació"...

Per fi acceptes anar a donar un tomb i deixes que et guiï pel mosaic marró. El sol prim d'aquest hivern ens acompanya i de tant en tant s'amaga darrere d'alguna paret, però torna a sortir de seguida, a intervals, com la vida mateixa. Després de deambular una estona t'atures i em demanes reposar en un banc i veure la gent, amunt i avall. De vegades escups paraules simples, de sentit enrevessat, i em costa avançar en la conversa (per què m'ho fas tan difícil?), però m'endinso i em perdo pel teu laberint de Dèdal, cap a la teva realitat tan allunyada de la meva i tan semblant, alhora. Diferim tan poc... Les paraules són comprensibles; així doncs, per què costa tant d'entendre't? Trobar la sortida del teu interior m'és complicat i em dono per vençuda. Tu guanyes. Mai no podrem reconciliar aquesta dualitat injusta i afilada.

Des d'aquest racó nostre veig terrats blancs amb roba estesa que es complau i oneja amb el vent. Rebo alenades de mar. Observo trossets de mar per entre els edificis que me'n separen i em pregunto si la felicitat és també feta de bocins, com aquest mar, peces de marbre blanc que si no encaixen es trenquen i, per més que les enganxis i el trenc es curi, no desapareix mai del tot i cada vegada que, sense voler, acarones aquella part trencada, una pluja de vida resclosida et fa caure a terra altra vegada.

El temps ho ha embrutit tot de records, un escampall infinit de vida morta resta al meu voltant i llueix tan fort que m'enlluerna i em ploren els ulls, encetats de llum. T'observo de reüll. Espies el mar perquè sé que t'agrada. No t'allunyis tant de mi que després no ens podem entendre.

No t'has mogut ni un xic d'aquesta postura hieràtica que últimament adoptes. I saps què em passa? Voldria dir-te moltes coses, però quan estic amb tu res del que vull expressar-te es decideix a complaure'm i acabo vomitant banalitats o, simplement, m'acostumo al silenci transparent d'aquests moments que passem junts. No sents res del que estic pensant, oi? Uf, les paraules retrunyen tan fort a dins meu que em fa l'efecte que fins i tot tu les pots tocar. No, els meus llavis no s'obren i de la meva boca no surt cap so. Ha estat el murmuri del silenci que m'ha confós i m'ha fet dubtar si rumiava o parlava. Saps una cosa? L'estridència de la nostra societat no ens deixa pensar. Necessitem estar rodejats de música, de paraules i de gent per no haver de pensar, ja que si analitzéssim per uns instants què fem en aquest parc d'atraccions, el pes de la resposta o de la idea de la mort ens esclafaria. Aquest és el preu que paguem per la nostra fragilitat.

Continues callat, observant el mar i preguntant-te quina d'aquestes dues realitats és la vertadera, la teva o la meva. I no trobes la solució. La de la majoria, potser oi, que sí? Però la de la majoria no té per què imposar-se a la teva. I tu, ferm, continues buscant la sortida del laberint i encara no tens prou plomes per sortir-ne volant, com Dèdal i el seu pare. Però quan això succeeixi, nosaltres no ho podrem veure i l'única penyora que ens deixaràs serà el teu cos immòbil i fred, tacat de blau. I mai no sabrem qui tenia raó en aquesta dualitat irreconciliable.

T'has girat cap a mi i em mires. Les arrugues del teu rostre escriuen una biografia llarga però es perden per aquests últims mesos de confusió, de desengany, de membres paral·litzats. Has envellit en una infància de bolquers i llargues dormides. T'has perdut per dintre teu i ningú no et troba. On ets? T'acompanyo en l'últim tram i caminem junts, resseguint els solcs de la teva cara, sempre sota la mirada atenta del silenci i no vull que em donis les gràcies, no, ni que calmis aquesta impotència amb diners. Segur que això no es preveu en la teva realitat d'infant. Tan sols dialoga amb mi, encara que sigui en el més estricte silenci, regala'm presència, regala'm paraules, encara que siguin mudes. Ofereix-me la teva quieta companyia. Jo et dono aquestes línies i t'agraeixo, també en silenci, idioma universal, l'existència que per tu també m'ha estat donada.

MARTA SERRADESANFERM

El Centre de teletreball de Sant Hilari Sacalm

El 23 de juny d'enguany, el Sr. Josep Grifoll, secretari general d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, i l'alcalde de Sant Hilari, el Sr. Robert Fauria i Danés inauguraven el Telecalm, el Centre de Teletreball de Sant Hilari, ubicat a la planta baixa de la Casa de Cultura. S'obren, doncs, engrescadores perspectives a la nostra vila en el món de les Noves Tecnologies. Internet, formació i teletreball resten a partir d'ara a l'abast de tots els hilariencs i les hilarienques que podran gaudir d'un espai modern, equipat amb alta tecnologia i coordinat per personal tècnic qualificat que tindrà cura del manteniment del maquinari i de l'assessorament als usuaris. Telecalm està integrat a la Xarxa de Telecentres de la Generalitat de Catalunya amb un contacte permanent amb tots els altres telecentres. Això ens permetrà, sens dubte, compartir experiències i mantenir-nos constantment actualitzats.

Què és el Telecalm?

Telecalm és un espai físic dotat amb equipament informàtic i sistemes de connexió a la Xarxa, amb un accés de 2 Mbps, i que es destina bàsicament a les activitats següents:

Actuar com a centre d'accés públic a Internet.

Actuar com a centre de formació a tots nivells en les Noves Tecnologies de la Informació i les Comunicacions (NTIC).

Servir de centre de recursos i de suport per a teletreballadors.

Actuar com a una part del servei de viver d'empreses.

Accés a Internet:

Una de les finalitats del Telecalm és la d'apropar, a alta velocitat, l'accés a la Xarxa per a qualsevol usuari que

ho requereixi, amb l'opció de disposar d'ajuda i d'assessorament per part d'un tècnic especialista.

Zona de formació:

Un dels objectius de Telecalm, com de tots els telecentres de la xarxa de la Generalitat de Catalunya, és el de fomentar l'aprenentatge i l'ús de les noves tecnologies de la informació. Per assolir aquest objectiu es disposa d'una aula de formació on s'oferiran els cursos necessaris per posar a l'abast de tot el món de les NTIC.

Àrea de teletreball:

El teletreball com a tal no és una professió, és un mètode de treball, és qualsevol feina que es realitza lluny de la seu de l'empresa o de l'organització per la qual es treballa, tot utilitzant les noves tecnologies.

Si estàs disposat a autodirigir-te, a ser avaluat pels teus resultats, a modificar la teva organització i el teu lloc de feina. Si tens una professió o activitat adaptables a les telecomunicacions i pots prescindir de l'entorn d'oficina, a Telecalm hi podràs trobar totes les eines de les NTIC necessàries per poder treballar amb total comoditat en un entorn de tranquil·litat, mentre gaudeixes de la vida de poble.

Actualment, els serveis disponibles a l'àrea de teletreball són 3 ordinadors PC connectats en xarxa, dels quals dos són amb pantalla TFT de 15" i un disposa de pantalla de 21". També es disposa d'un iMac, impressores i escàners d'alta resolució, un accés a la xarxa amb connexió ADSL de 2 Mbps. El teletreballador de Telecalm disposarà també d'uns espais complementaris, en el mateix edifici, que podrà disposar com a despatxos per atendre personalment els seus clients en cas que sigui necessari.

Assessorament per a nous emprenedors i nous filons d'ocupació:

D'acord amb el Consell Comarcal de la Selva, i en col·laboració amb les àrees de Cultura, Comerç, Turisme i Medi Ambient de l'Ajuntament de Sant Hilari, es treballa per afavorir l'adaptabilitat a la comarca, de petites empreses i de treballadors o treballadores que busquen nous sectors de mercat on introduir nous serveis. L'ús de les noves tecnologies, com a eina de gestió i d'apropament al món empresarial, els pot ser molt útil, per exemple a programadors informàtics, autònoms, consultors, free-lance, comercials, dissenyadors gràfics, escriptors, traductors, gestors comptables... entre altres professionals. Hem d'entendre les NTIC com a possible estímul per a l'aparició de noves oportunitats de projecció professional i de negoci.

Instal·lacions:

Per poder treballar amb més comoditat, s'han delimitat les tres zones de treball amb dues portes de vidre practicables. D'aquesta manera les àrees queden totalment independents l'una de l'altra, tot mantenint l'opció de poder crear una única gran sala si l'ocasió ho demana. Telecalm, en estar ubicat a la planta baixa de la Casa de Cultura, ofereix, a més a més, la possibilitat d'utilitzar tota la infraestructura de l'edifici en cas de necessitat.

La cèntrica localització del Telecalm permet un accés immediat, tant si s'hi arriba a peu, com si s'utilitza el transport privat, per la proximitat de la zona d'aparcament públic de la vila.

Voldríem, doncs, animar a tots els habitants de Sant Hilari a utilitzar aquest nou espai municipal i a treure-'n profit. Estem segurs que serà positiu i alhora engrescadors per a tothom.

TELECALM: telecalm@santhilari.org

VACUNA DE LA MENINGITIS C

Durant els anys 90, hi va haver un increment de casos de meningitis C. En aquells moments només teníem la "Vacuna Antimeningocòccica de Polisacàrits A+C" que donava una protecció limitada i era molt poc eficaç en menors de 18 mesos, grup d'edat on es donen més casos de meningitis.

L'any 2000 es va disposar d'una nova vacuna, la "Vacuna Antimeningocòccica Conjugada C" que és eficaç a partir dels dos mesos, té immunitat duradora, és segura i té bona tolerància, per això s'ha incorporat al calendari de vacunacions.

Recomanem la "Vacuna Antimeningocòccica Conjugada C" **a totes les persones menors de 19 anys que no la portin**. Els nens i joves ja vacunats amb la "V. Antimeningocòccica de Polisacàrits A+C" cal que rebin la nova "Vacuna Antimeningocòccica Conjugada C".

EQUIP D'ATENCIÓ PRIMÀRIA DEL CAP
Sant Hilari Sacalm, agost de 2002

En Marià Climent

EL PINTOR, ENS HA DEIXAT

MARIÀ CLIMENT EN UN CATÀLEG DE 1990

A través de la premsa comarcal i en el sector de necrològiques hi sortia un nom que m'era familiar. A primer cop d'ull vaig passar pàgina, però de seguida em vingué el record d'en Marià, aquell home que cada any ens solia sorprendre a Sant Hilari amb algunes de les seves pintures: en Marià Climent i Viñolas.

Recordo que el tema de la darrera xerrada era el projecte de celebrar una gran exposició de la seva obra amb motiu que aquest any hagués fet la 25a exposició al poble de Sant Hilari. Es tractava de recollir una mica l'obra que té escampada i aplegar-la en un certamen pictòric, per a donar-la més a conèixer. Li feia molta il·lusió i ja n'havíem parlat, amb el regidor de Cultura de l'Ajuntament, de com es podria fer.

Sense avisar-lo, Déu se l'emportà un 28 de maig; ara fa quatre mesos. Tenia 87 anys.

Encara l'agost passat la férem petar, com sempre. Teníem dèries que compartíem, els bolets, les flors, les exposicions, els nous projectes, els 25 anys al nostre poble... Venir a Sant Hilari per a ell sempre havia estat important i significatiu.

És veritat que anava més encorbat amb el pas dels anys, que la salut l'estava debilitant, que les faccions de la cara no transmetien aquella gallardia d'abans, però les ganes de pintar i l'amor per la seva obra i per aquells que considerava els seus amics, no dequeia.

M'imagino que no ens ha deixat i me'l veig a la sala de la Casa de Cultura, amb els seus quadres, amb la camisa blanca brodada de rigor, les mans al darrere, una facció de cara sempre a l'aguait i una sincera educació en el tracte. Encara que estigués en una conversa, ell feia una deferència als coneguts i quan podia et dedicava una estona, fossis o no client.

L'havia visitat algunes vegades a casa seva, i sempre en sortia sorprès de les seves iniciatives. Tanmateix, no podíem acabar mai la trobada sense anar a l'hort-jardí, que tenia al mig de Santa Coloma, on compartíem el delit per les flors; i n'aprenia moltes coses. Tinc preciosos gladiols, dàlies i narcisos al jardí de casa que eren seus i me'l recordaran.

En Marià sempre tenia propostes de futur, trobava nous ingredients en el món de la pintura, que no consistien en una innovació total o un canvi radical en la seva creativitat. Potser li feia por. Ell creava al voltant d'un objecte, d'un tema, d'una composició, d'uns elements naturals, que ell coneixia bé. L'havia vist entusiasmar-se amb les seves bosses de plàstic, els bolets, els préssecs, els narcisos i darrerament els drap de la mare...

Desconexia el dia a dia d'en Marià, però no és l'objectiu d'aquestes ratlles. Només voldria deixar constància de la general estima de què gaudia al poble de Sant Hilari i del bon i renovat record que cada any se'n duia. La prova d'això és que cada estiu, fos al local que fos, ell hi acudia, perquè era una cita obligada que ell considerava imprescindible. La gent el volia i sempre sortia content dels resultats de l'exposició. Amb un ampli somriure, un cop a l'espatlla i una forta encaixada, se segellava la trobada fins al proper curs, que lamentablement no arribarà més.

Marià, aquest mes d'agost, cap sala de la Casa de Cultura de Sant Hilari ha mostrat la teva obra, quan plegats haguéssim celebrat la 25a...tal com et volíem preparar en reconeixement a un treball digne i fidel. La mort se t'ha emportat abans, sense gaire remor ni enrenou. Com aquell que no vol la cosa, ens has deixat.

El teu record, la persona i l'obra, costaran d'esborrar, i els que et coneixíem et tindrem en la memòria i serà la imatge d'aquell home que pintava molt bé coses senzilles, de manera real i a l'abast de tothom.

Et segueixo dient, Marià, que, al llarg de la teva vida artística, has fet una obra honesta, bella i gran.

Marià, les teves il·lusions i els teus projectes t'ajudaran a realitzar-te, allà on siguis. Bon cel. T'ho mereixes.

ÀNGEL SERRADESANFERM I VALLS

Fotos que fan història

Curs 1942: A dalt, d'esquerra a dreta: Sofia Basela, Carme Donadeu, Lídia Rossell, Rosa Puig, Maria Timoneda, Esperança Verdolet, C. Planxart, Palmira Brugarola, Carme Pujol, professora Josefa Pons.

A baix: Montserrat Bosch, Dolors Ginesta, Dolors Pujol, Dolors Puig, Àngela Mas, Dolors Bayés, Roser Planxart, Montse Tarrés.

Assegudes: Encarna Aceituno, Salvadora Castelló, Maria Bosch, Nuri Ginesta.

FOTO CEDIDA PER CARME DONADEU

Curs 1963-64: "Colegio Ntra. Sra. del Carmen" HH. Carmelitas de la Caridad

1. Carme Elias, Isabel Masó, Carme Pujol, Magdalena Montalt, Dolors Permanyer, Fina Ripoll, Montserrat Brugués, Dolors Masó, Encarnació Vidal.

2. Agnès Serras, Susana Sánchez, Dolors Cullell, Teresa Valls, Montserrat Masó, Dolors Verdaguer, Monserrat Mas, Dolors Montalt, Dolors Vilà, Natàlia Andreu, Dolors Masferrer, Dolors Vernedas, Montserrat Comas.

3. Dolors Güell, Rita Masnou, Mercè Fontané, Laura Bach, Conxita Puig, Maria Comas, Pepita Fàbregas, Anna. Ma. Pujol, Carme Roura, Dolors Ramon, Conxita Casas, Anna Ma. Torrent, Leonor Brugarola.

FOTO CEDIDA PER D. GÜELL

Fotos que fan història

La "senyoreta Pepita" era la professora de les nenes de l'"Escola Nacional", així com el Sr. Reixach ho era dels nens. Es deia Josefa Soldevila i durant molts anys va exercir la docència a Sant Hilari. Valgui aquestes dues fotos com a reconeixement.

Fotografia de conjunt, de fa uns quants anys

X. Miralpeix, M. Rispau, S. Cullell, J. Martí, J. Aymeric, T. Xandri, Boix, J. Rovira, M. Boix, R. Donadeu, D. Miralpeix, Borràs, Brugués.
FOTOS CEDIDES PER A. CULLELL I R. DONADEU

Les dificultats que tenien els pagesos per artigar les terres a la muntanya eren moltes, com s'evidencia a la fotografia de 1951.
FOTO CEDIDA PER J. VILÀ

SANT HILARI SACALM

DEL 29 D'AGOST

Actes Religiosos

DIJOUS, 29
Tarda, a les 6: Repic general de campanes anunciant la Festa Major.
Vespre, a 2/4 de 8: Rés de Vespres i Missa.

DIVENDRES, 30
Matí, a les 12: Missa solemne. Dirà l'homilia el M. Il·ltre. mossèn Josep Ma. Mas i Bayés, canonge de la Seu d'Urgell. Cantarà la coral Mixta "Els Nois Alegres".

DISSABTE, 31
Vespre, a les 8: Missa solemnitzada, en sufragi de tots els difunts de l'any.

DIUMENGE, 1
Matí, a les 12: Missa solemnitzada d'acció de gràcies. Missa a la Residència Sant Hilari (ja es dirà l'hora).

ACTES POPULARS

DIMARTS, 27
Nit a les 10: DANSES MEDITERRÀNIES, al jardí de Can Rovira.

DIMECRES, 28
Nit, a les 10: TEATRE al pavelló *La Jaula de las locas* amb Joan Pera i Paco Morán.
Nit, a les 12: A la carpa jove, FESTA COUNTRY puja al "toro" i COUNTRY JOE. DJ's LOCALS.

DIJOUS, 29
Tarda, a 2/4 de 7: PREGÓ de festes des del balcó de la Cooperativa, a càrrec del Dr. Sr. Gonçal Figueras i Figueras, especialista en pediatria i cap emèrit del servei de pediatria de l'Hospital del Mar.
A continuació CERCAVILA amb el grup "GOG I MAGOG". Patrocinat per Font Vella, S.A.
Seguidament, LLIURAMENT DELS PREMIS del Concurs de Fotografia per a la portada del Programa de Festa Major, a Can Rovira.
Nit, a les 8: PARTIT DE FUTBOL entre el CE Sant Hilari Font Vella i UE Vic.
Nit, a 2/4 d'11: CORREFOC amb el grup ELS DIABLES DE L'ONYAR. Sortida de la plaça de l'Ajuntament. Patrocinat per Font Vella, S.A.
NOTA: Preguem que no deixin els cotxes aparcats i que tapin les finestres dels habitatges amb cartrons en els carrers següents: St. Benet, Vic, Valls, pl. Jacint Verdaguer, pl. Església, Josep Ximeno, pl. Gravalosa i pl. Josep Moragues.
Nit, a 2/4 de 12: BALL a la plaça Josep Moragues amb el conjunt "BOOGIE-WOOGIE". Patrocinat per Intergàs Repsol.
Nit a les 12: A la carpa jove, NIT LOCAL I GET BACK. ROCK & ROLL DAMM. CATAU. LORIEN. LLUCIÀ FERRER (FLAIXBAC).

DIVENDRES, 30
Matí, a les 9: BICICLETADA POPULAR (organitza: Associació de Comerç de Sant Hilari) programes a part.
Matí, a 2/4 de 12: CERCAVILA amb els gegants i capgrossos de Sant Hilari, acompanyats pel grup "SBUFECS". Patrocinat per Font Selva.
En acabar, al Jardí de Can Rovira, ESPECTACLE INFANTIL amb el grup TIRANT'S. Patrocina: Intermarché.
Tarda, a les 2: TIR AL PLAT (tirada local) a la ctra. Villavecchia. Programes a part.
Tarda, a les 4: CAMPIONAT DE BOTIFARRA a la Placeta. (Programes a part).
Tarda, a les 5: CONCERT DOBLE DE FESTA MAJOR al pavelló, amb les orquestres MARAVELLA i LA PRINCIPAL DE LA BISBAL.
Tarda, a les 7: AUDICIÓ DE SARDANES per la COBLA CIUTAT DE GIRONA. A la mitja part, BALL DE GEGANTS (patrocinat per Transports Ricard Moragas i Fills, S.A.).
Nit, a 2/4 de 9: Concentració de colles a la pl. Jacint Verdaguer.
Nit, a les 10: SOPAR DE COLLES (pl. Josep Moragues).
Nit, a les 12: GRAN BALL DE FESTA MAJOR amb les orquestres MARAVELLA i LA PRINCIPAL DE LA BISBAL, al pavelló municipal.

FESTA MAJOR 2002

A L'1 DE SETEMBRE

Nit, a les 12: GRAN RUA de les colles cap a la carpa jove amb: LA BANDA DEL ZURDO I GUILLABLES.
Seguidament NIT JOVE. LA BANDA DEL ZURDO. EL FRENILLO DE GAUGIN. DJ BARTOMEUS (Dj els 40 principals Barcelona). DJ'S FAURIA I LUQUE.

DISSABTE, 31
Matí, a 2/4 de 10: XARANGUES pels carrers de la vila.
A 2/4 de 12: CERCAVILA amb les XARANGUES, GEGANTS i CAPGROSSOS.
Seguidament, a la plaça Jacint Verdaguer ESPECTACLE INFANTIL amb el pallasso internacional "TORTELL POLTRONA".
Tarda, a les 2: TIR AL PLAT: tirada general (programes a part).
De 3 a 4: CARREGADA DE CARRETONS a la plaça de Cal Ros i carrer Dr. Morales.
A les 5: Sortida del grup musical XAROP DE CANYA.
A les 6: Inici de la XXI BAIXADA DE CARRETONS des del pla de les Arenes.
A les 7: BALL amb el conjunt BOOGIE-WOOGIE i dutxa col·lectiva a la pl. Gravalosa. (Acte patrocinat per Font Vella, S.A.).
A les 7: SARDANES a la plaça General Moragues, amb la cobla FOMENT DE LA SARDANA.
A 2/4 d'11: CONCERT a càrrec de la BANDA LA LIRA AMPOSTINA a la plaça Jacint Verdaguer.
Nit, a les 12: GRAN BALL DE FESTA MAJOR, AMB l'orquestra "NUEVA ALASKA" i el CONJUNT JUNIORS.
A les 12: A la carpa jove, NIT DE CAP D'ANY. A les 4, les 12 campanades. DJ'S LOCALS (màquina). DJ DICSON (màquina. DJ BARTOMEUS (Dj 40 principals Barcelona). DESKARATS. Dj Bartomeus (Dj 40 principals Barcelona). DJ'S LUQUE I FAURIA i a les 7 del matí queda't a esmorzar!

DIUMENGE, 1 de setembre
Matí, a 2/4 de 10: XARANGUES pels carrers de la vila.
De 2/4 d'11 a la 1: EXHIBICIÓ DE PUNTAIRES, a la plaça Jacint Verdaguer. Acte patrocinat per Pastisseria Masó.
A les 12: Ball de l'Escuma, a la pl. Josep Moragues, amb el grup SI FA SOL. Patrocinat per Font Vella, S.A.
Tarda, a les 5: TORNABODA a la Font Vella, amb TRES SARDANES per la Cobla SELVAMAR, tot seguit TRES SARDANES, per la mateixa cobla, al passeig Font Vella. (Acte patrocinat per Font Vella).
A 2/4 de 7: Actuació d'ELS MARIACHIS DE ATLIXCO, a la plaça Moragues.
Nit, a les 10: CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS per la PIROTÈCNICA TURIS, des del camp de Futbol. (Acte patrocinat per Font D'or).
Seguidament, FI DE FESTA al pavelló amb l'ORQUESTRA GIRASOL. (Entrada gratuïta).
LES XARANGUES passaran pels carrers i places de la vila el segon i tercer dia de la Festa Major.
Notes: A partir del dia 22 d'agost a les 9 del matí es podran reservar taules per a les sessions de ball al pavelló, a les oficines municipals.

Per motius de seguretat, no estarà permès veure els focs artificials des de l'interior del camp de futbol.

Durant els dies 31 i 1 hi haurà una FIRA DE MOSTRES de tradicions populars catalanes, a la pl. Gravalosa, organitzada pel Grup Divulgatiu de Tradicions Populars.

VENDA D'ENTRADES

BALL
6 €
(Tant al Pavelló com a l'Oficina de Turisme)

TEATRE
Anticipada 16 €
Taquilla 19 €
(a Can Rovira i Tele Entrada Caixa Catalunya Tel. 902 10 12 12)

Els organitzadors es reserven el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motivessin.

Organitza: **REGIDORIES DE CULTURA, JOVENTUT I COMISSIÓ DE FESTES**
Patrocina: **AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM**
Amb la col·laboració de: **Font Vella SA, Font D'or, Font-Selva, Transports Ricard Moragas i Fills, S.A., ADF, Pastisseria Masó, Jovent de Sant Hilari i Grup Sardanista, Casalxjoveshs, Intermarché, Intergàs Repsol, Recuperacions Navarro**

Festa i homenatge a l'estiuejant

Sopar de colles 2001

Baixada de carretons

1a Fira d'entitats

RESUM DE L'ANY

AGOST 2001

- Cada dijous audició de sardanes al llarg del mes.
- Festa dels veïns del carrer Joan Serras.
- Festa dels Quintos.
- Festa i sopar del carrer de la Piscina.
- Diada de recapte contra el càncer.
- Festa de l'Estiuejant. Visita turística a la font Vella, al Nen Jesús de Praga i al Museu Guilleries. Tertúlia i diferents actuacions.
- Pel·lícula *Space Cowboys* al Catalunya..
- Festa Major de la font Picant.
- Setmana esportiva, amb diferents competicions durant tots els dies la setmana.
- Bicicletada popular.
- Inici del curset de ball country.
- Cinema a la fresca, als jardins de Can Rovira.
- 42è Concurs de Talla de Troncs i exhibició de treballs forestals.
- Exposició de figures de paper a la Casa de Cultura, de Blanca Martín.
- Curs d'astronomia, amb Lluís Verdaguer.
- Presentació de la plantilla del primer equip de futbol al camp municipal.
- 2a Festa de la Cervesa a la font del Pic, organitzada pel Carro del Mam.
- Campionat de 3x3 de bàsquet al carrer, pel C. B. Sant Hilari.
- Concert de música barroca amb el grup NAS EL HOR, pels Amics de la Música.
- Concert a la Sala Noble de la Cooperativa amb JOSEFINE TEIXIDÓ, Amics de la Música.
- XIVè Aplec de la Sardana Sant Hilari-Font Vella a la Placeta, amb les cobles GENISENCA, GIRONA i CADAQUÉS, a càrrec del Grup Sardanista St. Hilari.
- Teatre, amb l'obra RUBIANES SOLAMENTE.
- Nit de jazz amb el grup ARANYÓ JAZZ BAND.
- Correfoc amb ELS DIABLES DE L'ONYAR.
- IV Campionat de botifarra a la Placeta.
- 2n sopar de colles a la plaça Moragues.
- XX Baixada de Carretons i refrescada general en acabar.
- Ball de Festa Major amb les orquestres MARAVELLA, GIRASOL i COSTA BRAVA.
- IV Exposició de motos antigues.
- Ball de l'escuma i el grup SI FA SOL.
- XXIV Exposició de pintures d'en Marià Climent.
- Actuació castellera dels MINYONS DE TERRASSA.
- Castell de focs d'artifici per PIROTÈCNIA TUNIS.
- Exposició de flor natural premsada, Casa de Cultura.
- Diferents actuacions de grups a les carpes de joves de la zona esportiva.

SETEMBRE '01

- Partits de futbol per a preparar la temporada 2001-2002.
- II Pujada en costa al Pla de les Arenes.
- Aplec a Santa Margarida de Vellors.
- Festa Major del Pla de les Arenes, amb missa, cants corals i ball als Cortals i a Mascollell.
- Període de matriculació dels alumnes a l'Escola d'Adults.
- la Fira d'Entitats Locals a diferents carrers del poble.
- Segona Jornada Tècnica de Turisme, amb 90 participants.
- Curs de cuina per a petits a can Brugués.
- Acapte de sang a la Casa de Cultura, amb 154 donants.
- 25è Aniversari de la Marxa de la Llibertat, exposició, xerrada-col·loqui amb Jaume Soler i Ll. Ma Xirinacs.

- Presentació del projecte de subministrament de gas canalitzat a la població.
- Diada Nacional de Catalunya. Conferència sobre *Països Catalans, una llengua... diferents problemes*. Ofrena floral a l'Hora Zero (12 de la nit) i parlaments per l'Associació Josep Moragues, amb el diputat Puigcercós, d'ERC.
- Al matí, ofrena floral institucional i d'entitats, amb parlaments diversos i l'assistència del conseller de la Generalitat Pere Macias. Sardanes i havaneres.
- Presentació del llibre GUILLERIES dins la col·lecció "Revista de Girona", de J. Tarrés i E. Rams.
- El grup de música local CATAU, presenta el seu nou àlbum *Virtual*.
- La SGAE de Barcelona va premiar com a millor disc infantil del 2000 *Acuitcantar*, que conté, entre altres, la cantata *Rebel·lió a la cuina*, del músic local TONI MIRALPEIX.
- Aplec a l'ermita de Vallclara.

OCTUBRE '01

- Inici del curs de l'Escola de Música.
- Presentació i començament de les classes a l'Escola d'Adults.
- Comença el curs de ball country a la Sala Noble.
- L'Associació de Pares de Família del Sant Josep, projecta les pel·lícules: *Billy Elliot, Tigre & Dragon, Dinosaurios* i *102 Dálmatas*.
- La Fundació Vedruna, a través del Centre d'Educació Infantil "Les Cent Fonts", va organitzar una trobada d'alumnes a Sant Hilari, dintre els actes de celebració del 175è aniversari de la fundació.
- Conferència informativa sobre l'euro dirigida als ciutadans de Sant Hilari.
- Xerrada sobre l'euro per a empresaris, per La Caixa.
- IX Rally de Sant Hilari, clàssic de tardor.
- XIII Festa del Bosc, al prat de la Fàbrega, amb missa i dinar de germanor.
- Inici dels cursos de ball d'envelat a la Sala Noble.
- Exposició Micra, de Salvat Papasseit.
- Inici del curs per part d'Els Petits Cantaires, de l'Escola de Música.
- XVII Volada d'Estels per la Pau, al pla d'en Serras, per Ça-calm Exprés.
- El racó dels contes a la Biblioteca Municipal.
- Temps de poetes: *Cartes impertinents* amb Mercè Aranega, per Caixa de Pensions.
- Taller obert de teatre per a joves a la Sala Noble, pel PIJ.
- Inici del taller de pessebristes, amb l'Associació de Pessebristes local.
- Sortida al Gran Teatre del Liceu per veure l'òpera *La Boheme*, per la casa de Cultura.
- Restauració de la parella de gegants del poble.
- IV Fira de l'Intercanvi a la plaça Dr. Robert.
- Salves d'honor i ofrena floral en el 61è aniversari de l'afusellament de Lluís Companys, per ERC.
- Proves de motocròs als Cortals.

NOVEMBRE '01

- Presentació del nou setmanari local del dimecres *Portaveu*, dirigit per S. Torras.
- Sortida amb el Bus de la Festa a Fires de Girona, pel PIJ.
- IX Congrés de Micologia de la Mediterrània i exposició de bolets, amb més de dues-centes inscripcions d'especialistes de diferents estats.
- L'Associació de Pares de Família de Sant Hilari programà els films: *Doraemon i les mil i una aventures, El príncipe de Egipto*.
- XIII Marxa excursionista Camins de les Guilleries, per Ça-Calm-Exprés.
- Destrosses al CEIP Guilleries, per actuacions d'alguns irresponsables.
- Visita informal i turística del president de la Generalitat Jordi Pujol i la seva esposa Marta Ferrusola.
- Castanyada popular a la plaça Gravalosa.
- Xerrada sobre la sida dins la campanya de Marató de TV3.
- Inauguració del CasalxJoveshs, amb tallers oberts a tothom.
- Concert de Santa Cecília 2001, amb *Les tres cares del piano* pels Amics de la Música.
- Monogràfic sobre la vida i l'obra de Salvat Papasseit, a la Casa de Cultura.
- Presentació de l'ONG Acció contra la Fam i inauguració de l'exposició *El batec del món*.
- Actes de celebració de la inauguració de la nova Escola de Música. Classe col·lectiva de piano, concert a la Sala Noble i portes obertes.

Associació Josep Moragues ofrena onze de setembre - Honda Zero

9è Congrés de Micologia Mediterrània

Visita a l'exposició de bolets a Can Rovira

Inauguració del CasalxJoveshs

Monument a l'aigua al passeig Font Vella

Guanyadors del Campionat de tennis taula

Els avis al jardí de la residència aquesta primavera

1a Mostra de Músics locals

- XIX Cross de Sant Hilari al Pla de les Arenes, amb triomfs absoluts de Ricard Nogué i Puri Cosgaya.
- Signatura del Pla de Dinamització Comercial del poble, amb el missatge de *Comerç de qualitat a Sant Hilari.*
- L'Àngel Masnou guanya el XX Concurs de Ratafia de Santa Coloma.
- El Museu Guilleries es promociona junt amb els d'Arbúcies, Viladrau i Breda, dins l'àrea Montseny-Guilleries, a la campanya *Històries d'un temps.*
- Bonica nevada de 20 cm. Destrosses a diferents indrets per les tempestes de vent i aigua.
- S'estrena nova senyalització turística al poble.
- Celebració del duatló de muntanya, amb 137 participants. Pep Permanyé va quedar 4t i Àngels Brugarola 2a Ça-Calm Exprés.
- Xavier Cios i Joan Mas campions de dobles en l'Open de Tennis. En Jordi Bonet guanyà en sèniors masculí i Ingrid Salvador en femení.
- Aplec a Sant Andreu de Bancelis.
- Teatre per la Família *Ai la farina* amb el grup PENGIM PENJAM, al Catalunya.

DESEMBRE '01

- Es projecta la pel·lícula *Joseph. Rey de los sueños*, al Catalunya.
- Festa d'obertura del Casalxjoveshs, amb tallers i festa al pavelló.
- Celebració del Dia Mundial de la Sida.
- Exposició de fotografies de Salvador Bosch sobre els avets de les Guilleries i de la Fira de l'Avet, al Museu.
- L'hora del conte a la biblioteca municipal.
- El Bus de l'Euro a la plaça Moragues.
- Activitats musicals a l'IES Sant Hilari.
- Inici del curs de funky a la Casa de Cultura.
- Cinefòrum amb el film *Inocencia interrumpida.*
- Convocatòria dels premis del Vè Concurs de Pessebres a la Casa de Cultura.
- Convocatòria de premis del VIII Concurs d'Aparadors de Nadal.
- Taller d'ornaments nadalencs, per Casalxjoveshs.
- Caga tió popular als jardins de Can Rovira.
- Concert de Nadal a l'Església per la Coral Amethysta.
- Missa del Gall cantada amb Els Nois Alegres.
- Sortida per a veure el partit de futbol Catalunya-Xile, a Barcelona.
- Campanya de quina per a recollir diners per part del C. B. Sant Hilari, el C.E. Sant Hilari-Font Vella i de la Penya Barcelonista.
- Simultània d'escacs amb en Josep Ll. Felipe, que guanyà tots els rivals.
- Concert de Sant Esteve a la Sala N oble.
- Publicació del Butlletí núm. 48 del Col·legi Sant Josep.
- Setmana intercultural, amb jocs interculturals d'arreu del món.
- Esposició de pintures de Kati Moragas a la Casa de Cultura.
- Xavier Colon i Mireia Bosch, junt amb en Quim Massa, guanyen un premi per l'elaboració dels materials de divulgació pedagògica de la sardana.
- Presentació de l'agenda llatinoamericana per part de membres de Justícia i Pau i actuació de les corals Nois Alegres i Amethyista. Jornada intercultural.
- El Casal de la Gent Gran organitza sortides a Barcelona en general i a veure l'obra *Mare coratge*, de B. Bretch.
- Festival de Nadal dels alumnes del Sant Josep al Catalunya i diferents celebracions als centres escolars.
- Venda de llànties solidàries a la parròquia.
- Pujada del pessebre a Sant Miquel de les Formigues.
- Parc infantil de Nadal al pavelló.
- Full informatiu d'ERC.

GENER '02

- Arribada del carter reial a la Sala Noble i recollida de cartes.
- Animació infantil organitzada per l'Associació de Comerciants.
- III Torneig de Reis de tennis taula, amb victòria de J. Guitart, de Torelló.
- Cavalcada de Reis per carrers i places del poble. Els patges baixaren els regals des del campanar de l'església.
- Lliurament de premis dels guanyadors dels concursos de pessebres i de guarniment d'aparadors amb motius nadalencs.

- Cantada de nadales al Casal de Can Blat amb ELS NOIS ALEGRES.
- L'hora del conte a la biblioteca municipal.
- Celebració de les noces d'or i argent dels matrimonis, organitzada per la Parròquia.
- Taller de màscares de Carnaval, per Casalxjoveshs.
- Al cinema Catalunya l'Associació de Pares programa: *Como perros y gatos* i *El Grinch.*
- Esquiada a les pistes de Porté Puimorencs, i després a Puigvelador junt amb el club d'esquí de Santa Coloma, Casalxjoveshs.
- Teatre per a la família amb l'espectacle *Històries de Can Pere Petit*, al Catalunya, organitzat per l'Ajuntament.
- Recollida de material higiènic per a la VIII Caravana catalana per la pau al Sàhara Occidental.
- Inici del curs de DJ's.
- Presentació de l'audiovisual *Camp de solidaritat a la República Dominicana*, a càrrec de cooperants gironins de l'ONG SETEM, a la Sala Noble.
- Publicació del núm. 6 d'Informació Municipal.
- Presentació de l'avantprojecte del que ha de ser l'IES de Sant Hilari.
- Alguns ministres de la Unió Europea proven els Jaumets per esmorzar, en la seva trobada a Sant Feliu de Guíxols.

FEBRER '02

- Sortida al teatre Novedades amb l'obra *Full Monty.*
- Festa dels infants batejats durant el 2001 a la parròquia.
- Es projecten al Catalunya els films: *Tomb Raider* i *Spy Kids.*
- Cinefòrum al Casalxjoveshs amb *American Pie.*
- Arribada del Rei Carnestoltes, amb el pregó de les festes i tastet de botifarra d'ous a la plaça Dr. Robert.
- Carnaval infantil amb els Grallers del Montgrí i el grup d'animació PLEXIGLÀS, al pavelló municipal.
- Gran Rua de Carnaval amb LA BATUKÉ i fi de festa a la discoteca Villaret.
- IXè Dimarts de Carnaval, amb el grup NOVA GAMMA, sarau i botifarrada al carrer Rocosa, per Ça-Calm-Exprés.
- Festa dels estudiants de 2n de batxillerat al Líquid.
- Xerrada per a estudiants de secundària sobre l'orientació universitària a la Casa de Cultura.
- VI Trobada de colles ciclistes de Sant Hilari.
- Teatre per a la família amb l'espectacle *Click* amb la CIA. LA TAL, al Catalunya, per l'Ajuntament.
- L'hora del conte a la Biblioteca Municipal.
- Inici del curs sobre la Bíblia, organitzat per la Parròquia.
- Celebració del primer campionat popular BTT de la Selva.
- Primer campionat de brisca de l'Associació de Gent Gran Can Blat.
- Ràdio Sant Hilari emet les 24 hores del dia amb programació pròpia.

MARÇ '02

- Curset de socorrisme organitzat per Creu Roja.
- Més de 120 dones al sopar de dones del Dia Internacional de la Dona.
- Caminada nocturna al Pla de les Arenes, amb 260 participants. Ça-Calm Exprés.
- XXVI Setmana Esportivocultural del Col·legi Sant Josep.
- V Festival de les *Mares es desmadren* per les mares dels alumnes del Col·legi Sant Josep. Enguany amb en Pep Sala.
- Visites guiades a les estacions del Via Crucis.
- Desfilada infantil d'armats, amb 110 participants.
- S'ha de suspendre el Via Crucis del Divendres Sant per la pluja.
- Al Catalunya es projecten: *Destino de caballero* i *Atlantis, el imperio perdido.*
- Donació de sang a la Casa de Cultura, 173 donants.
- Cap de setmana d'esquí a Andorra, per Casalxjoveshs.
- Inici del curs de gralla de 2n nivell a la font del Pic.
- Inici del curs de cuina natural, per la Casa de Cultura.
- Audició trimestral de l'Escola de Música.
- Monogràfic de Setmana Santa sobre expressió corporal per a monitors de lleure.
- VIIè Concurs de Pintura ràpida i posterior exposició de les obres a la Casa de Cultura.

Carnaval 2002

Curs de grallers

Els Petits Cantaires amb el Grup Sardanista

Carnaval infantil 2002

La plaça Jacint Verdaguer sense l'hotel Suizo

Inauguració de la plaça J. Verdaguer

Inauguració de la deixalleria municipal

ERC Sant Hilari. Homenatge a Lluís Companys (14 d'octubre de 2002)

- Taller obert de percussió africana, Casalxjoveshs.
- Assistència com a públic al programa televisiu de *Set de Nit*.
- Exposició de Fotografies de natura i poemes de Narcís Munsó, a la Sala Noble.
- Concert de música catalana, amb la COBLA CADAQUÉS, i ELS NOIS ALEGRES, pel Grup Sardanista Sant Hilari.
- Caramelles per places i carrers de la vila amb i ELS PETITS CANTAIRES i ELS NOIS ALEGRES.

ABRIL '02

- Parades de llibres i roses amb motiu de Sant Jordi pels escolars de secundària del poble. Animació per als petits al pavelló.
- Eduard de Ribot substitueix Ramon Masferrer com a president de l'Associació de Cultivadors d'Arbres de Nadal de Catalunya.
- Prova del Campionat de Catalunya de Motocròs al circuit Els Cortals. Gerard Salavedra, 8è en la cilindrada de 125 cc., encara que és molt més jove que els altres participants.
- Aplec parroquial a Joanet.
- Curs d'Història de Catalunya per en Joan Güell a la Casa de Cultura.
- Aplec del Roser de Joanet.
- Participació dels alumnes del Sant Josep a la Trobada de la Sardana a l'Escola, a Salt.
- L'hora del conte amb *Pepito passa com puguis*, a la biblioteca.
- Exposició col·lectiva d'artistes locals a la Casa de Cultura.
- Curs de dietètica i alimentació a través del CAP de Sant Hilari.
- Xerrada *Esquí de muntanya als Andes. Xile, de Portillo als volcans de la Patagonia*, per en Joan Cardona.
- Curs de Percussió Africana i Tams Tams.
- Audiovisual *Foto, natura i poesia*, a càrrec de Narcís Munsó.
- Concert *8 de piques* (violoncels), pels Amics de la Música.
- Lliurament de premis del XXVIè Concurs Literari de Narració Curta, a la Sala Noble, amb presència de l'escriptora M. Dolors García Cornellà, organitzat per l'Ajuntament de Sant Hilari.
- Inici dels cursos de guitarra espanyola i elèctrica a l'Escola de Música, Casalxjoveshs.
- XXXI Motocròs de Sant Hilari als Cortals, organitzat pel Motoclub Sant Hilari.

MAIG '02

- La Hispano Hilarienca suspèn la línia de bus de Sant Hilari a Vic per Espinelves.
- Festa dels estudiants de 1r de batxillerat amb *Full Monty*.
- Concert de piano amb ROSA BADENAS, pels Amics de la Música.
- Sortida a TV3 per anar de públic al programa *La columna*, organitzat per Pepita Busquets.
- Karaoke al Casalxjoveshs.
- El Casal de Gent Gran organitza una sortida a Montserrat i a Puig-reig.
- Trobada al Casalxjoveshs per organitzar una colla de diables.
- Curs de plantes remeieres, per la Casa de Cultura i el Museu.
- Excursió col·lectiva a Sant Miquel de les Formigues, organitzada per diferents entitats.
- Els antilínia reactiven la seva oposició a la línia Setmenat-Bescanó.
- L'IES Sant Hilari fa el lliurament dels premis dels concursos de literatura, fotografia i dibuix.
- Onada de robatoris a diferents establiments de la població.
- Els dos cedres de la Placeta són declarats d'interès local per iniciativa del CEIP Guilleries.
- Presència a la plaça Moragues del Bus "Clantestino ilegal" sobre el tema de la immigració.
- Es publica una reedició del llibre *Les Guilleries*, d'en Juli Serra, amb comentaris actualitzats d'E. Rams i J. Tarrés.
- Xerrada per als alumnes de 4t d'ESO sobre el tema *Com aprofitar l'època d'exàmens*.
- Excursió a veure l'obra de la Cubana *Una nit d'òpera* a Barcelona, al Tívoli.
- Sortida per anar al Camp Nou a veure el Catalunya-Brasil.
- Xerrada informativa sobre l'Islam, a càrrec de l'arabista Josep Manyer, organitzada per la Comissió Social i el Voluntariat.

- Reunió orientativa per a pares i alumnes per part de l'IES Sant Hilari.
- Aplec al Nen Jesús de Praga.
- Exposició de pintures i dibuixos dels alumnes del Col·legi Sant Josep.
- Exposició *Bitxos*, d'Ester Polo, al Museu.
- Inauguració de la remodelació de la plaça Jacint Verdaguer, amb la presència del Molt Hble. President de la Generalitat, Jordi Pujol.
- Exposició sobre les Guilleries, de Salvador Bosch.

JUNY '02

- Al llarg de la temporada, Andreu Vidal ha guanyat diferents proves de ciclisme dins l'àmbit de Catalunya.
- Full informatiu del grup municipal ERC.
- Partit amistós de bàsquet, com a cloenda de la temporada, entre els primers equips del Casademont Girona i el C.B. Vic.
- Jornada Tècnica de Comerç sobre la *Dinamització de centres comercials a cel obert en les poblacions de l'interior*.
- Dinar de germanor entre exalumnes del col·legi de les Germanes Vedruna de Sant Hilari a Joanet.
- Dia Mundial del Medi Ambient, amb les escoles de Primària de Sant Hilari a la Placeta, amb motiu de la celebració a l'entorn dels dos cedres. Organitzat pel Museu.
- Inauguració de la deixalleria municipal.
- Presentació del llibre de fotografies sobre les Guilleries, amb el títol de *Guilleries terra regalada*, d'en Salvador Bosch, amb comentaris de J. Tarrés i E. Rams.
- Edició del butlletí núm. 49 del Col·legi Sant Josep. i del butlletí Potopoties de l'IES Sant Hilari.
- Festa amb motiu de la trobada de germanor entre les poblacions de Sant Hilari i de la població de Zagrilla, del municipi de Priego de Córdoba. Missa "rociera", dinar de germanor i altres celebracions.
- Festa de final de curs de l'Aula d'Art. Revetlla de l'artista, al Club Villaret. Performance a la Sala Noble i Mercat de l'art a la plaça Vedaguer.
- Xerrada sobre *De les drogues, parlem-en*, per Ramon Valero, per l'Escola de Pares AMPA de l'IES.
- Exposició d'artistes de l'Aula d'Art *"Exposició de Gorra"*, a Can Rovira.
- Macro-Festa DJ's al pavelló, organitzada pel C.B. Sant Hilari.
- 12 Hores de futbol-7 infantil, al camp municipal, Penya Barcelonista Sant Hilari.
- Curs de plantes remeieres, amb sortida al bosc per a recollir les plantes per elaborar la ratafia. Museu Guilleries.
- Aplec a l'ermita del Pedró. Missa, arrossada i sardanes.
- Exposició de treballs de flor premsada a Can Rovira.
- 1a Mostra de Músics Locals a la plaça Verdaguer, amb molta participació. Amics de la Música.
- Donació de sang, amb 100 donants.
- Tallers de tatuatges, amb Henna, i de malabars pel Casalxjoveshs.
- Festes de fi de curs dels centres escolars de la població amb diferents activitats.
- III Pujada en costa al Pla de les Arenes, organitzat per 4Rodes.
- Xa Fira d'Activitats de la Gent Gran de la Comarca de la Selva, amb dinar popular a la plaça Verdaguer, pel Consell Consultiu de la comarca.
- Conferència sobre: *Avantatges de l'exercici físic i l'esport per a la gent gran*, pel Dr. Ricard Serra, amb la presència de la Sra. Marta Ferrusola, a la Sala Noble.
- Homenatge als roders de Sant Hilari i lliurament de la bandera dels roders al Museu.
- Curset per aprendre a elaborar ratafia, per la Pepeta Estragués, organitzat pel Museu.
- V Milla urbana de Sant Hilari, a la zona de la Pedra Llarga, organitzat pels Atletes de St. Hilari i amb la col·laboració dels pares dels centres escolars.
- Cinema a la fresca als jardins de Can Rovira amb *Harry Potter*.
- Inici del curs de pàgines Webs, pel Casalxjoveshs.
- Audició de cant a la Sala Noble, pels Amics de la Música.
- Dins la Festa Major de Sant Joan:
  - Espectacle infantil amb el grup LA KATRACOLITA, a la Placeta.
  - Arribada de la Flama del Canigó amb els atletes locals i encesa de foguerons.

L'Onze de Setembre. Arribada de la Flama del Canigó

Aplec del Pedró

Estades esportives, torn del matí

Estades esportives, torn de tarda

En S. Bosch el dia de la presentació del llibre "Guilleries terra senyalada" amb els autors del text, E. Rams i J. Tarrés i el conseller R. Espadaler

Recepció a l'Ajuntament del CE Sant Hilari Font Vella per l'ascens de categoria

Nova imatge de la plaça Jacint Verdaguer

"Els Nois Alegres" després de la cantada de caramelles

- Nit de bruixes i bruixots al Nen Jesús de Praga amb el grup local de TAM TAMS.
- Gran revetlla popular de Sant Joan amb el grup BIG RAM a la plaça Verdaguer.
- Cercavila de gegants i caparruts amb grallers i banda infantil.
- Sardanes a la Placeta amb la COBLA GENISENCA i ball amb el duet QUETAL.
- 56è Homenatge a la Vellesa, amb missa, ball de gegants i dinar de germanor a l'Hostal Verdolet, organitzat per l'Associació de Gent Gran Can Blat.
- Tastet d'instruments a l'Escola de música, obert a tothom i per a totes les edats.
- Inauguració de la rotonda del passeig de la font Vella i de la il·luminació de les fonts.
- 24 Hores de futbol sala al pavelló pel C. de F. S. Sant Hilari.
- Festa dels que enguany celebraven la quarantena d'anys.

- Presentació del grup musicovocal de Sant Hilari ENCARAHISOM, a la Sala Noble, amb els Amics de la Música.
- L'alcalde Robert Fauria va ser elegit entre els responsables del seu partit per encapçalar les municipals a Sant Hilari per CiU.
- Festa del futbol del C.E. Sant Hilari-Font Vella.

JULIOL '02

- Entra en funcionament una línia d'autobusos de la Hispano que enllaça Sant Hilari i Sant Celoni, passant per Arbúcies i Breda, amb dues sortides i arribades diàries.
- Inici de les bibliopiscines a la piscina municipal.
- Inici de les activitats d'estiu com són el Casalet i les Estades esportives.
- El Club de Futbol Sala organitza el Campionat d'Estiu de Futbol Sala al pavelló.
- Assemblea extraordinària del Via Crucis Vivent, "Present i futur del Via Crucis Vivent", a la Casa de Cultura.
- Xerrada informativa sobre *La línia d'alta tensió de 400.000 volts Setmanat-Bescanó*, a la casa de Cultura, a càrrec de l'alcalde de Llagostera, Ll. Postigo i E. Pardo (ANG), organitzada per l'Assemblea Salvem les Guilleries.
- Concert a la Sala Noble, amb GLÒRIA, de Vivaldi, a càrrec de la coral AMETHYSTA i el CONJUNT ORQUESTRAL DE GIRONA.
- Publicació de les bases per al 4t Concurs de Fotografia per a la portada del programa de les festes del 2002.
- Trobada Jove a la font del Pic, amb tallers diversos. Fòrum Jove i seguidament concert al pavelló amb els grups FRENÈTIC, BURMAN FLASH, KONTR-BAND, DJ i TAM TAMS locals, organitzat per Casalxjoveshs.
- Presentació del concurs per a la mascota del Casalxjoveshs.
- Descens en BTT organitzat per Ça-Calm Exprés.
- Campanya "Mulla't" per a l'esclerosi múltiple a les piscines municipals.
- 34è Aniversari de la Penya Barcelonista, amb missa, dinar al balneari de la font Picant i ball amb el grup RIMEL.
- Intercanvi amb la població de Zagrilla, per a retornar la visita: hi anaren tres autocars i i la festa va ser molt emotiva i divertida.
- El grup musical LORIEN presenta el seu primer àlbum discogràfic.
- Festa de Sant Cristòfol. Benedicció de vehicles, missa, sardanes i ball a Villaret amb l'ORQUESTRA AQUAREL·LA.
- Concert de Jazz, a la Placeta, organitzat per Ça-Calm Exprés, amb música tot el dia.
- Exposició de pintures de Miquel Fernández a Can Rovira.
- Exposició de Treballs en punt de creu d'Àngela Valls, a Can Rovira.
- Exposició d'escultures amb troncs i escorces, de Pere Ripoll, al Museu.
- Exposició de vidres pintats i pintures de Mercè Reverter.
- Inauguració del Telecalm (Telecentre municipal), amb el Sr. Josep Grifoll, secretari general del Departament d' Universitats.
- Sortida al Liceu per a veure l'òpera LA FLAUTA MÀGICA, de Mozart, per la Casa de Cultura.
- Concert amb l'ORQUESTRA JOVE DE LA SELVA i ORQUESTRA ALYTUS de Lituània, a la plaça Jacint Verdaguer; Escola de Música de Sant Hilari.
- Festa de Ràdio Sant Hilari: jornades de portes obertes.
- Concentració de motos clàssiques a la Placeta.
- Festa Major de Santa Margarida de Vellors.
- Festa Major de Santa Creu d'Horta.

Apunts de l'IES

EL NOU IES JA ÉS UNA REALITAT

El nou edifici de l'IES anirà ubicat als terrenys dels Campaments del carrer Joan Serras en una parcel·la de 6.000m². L'edifici constarà de totes les instal·lacions i dependències necessàries: laboratori, biblioteca, tallers, aules específiques de dibuix, informàtica, música, idiomes, sala d'actes,... pistes esportives i gimnàs, així com les aules suficients per atendre els desdoblaments necessaris. L'adjudicació de les obres serà en aquest mes de juliol, mentre que les obres pròpiament dites començaran durant el mes de setembre. L'acabament està projectat per al juny del 2004 i durant el curs 2004-2005 el trasllat cap al nou IES serà tota una realitat. Mentrestant, qui ho vulgui, pot anar pensant en un nom i en un anagrama per al nou institut.

CAP A UN IES VERD

Ja fa un any que a l'IES anem fent camí per gestionar el nostre centre de forma ecològica i sostenible. Per assolir aquest objectiu hem realitzant diverses actuacions en el centre i activitats educatives relacionades amb aquest tema. Potser l'acció més significativa ha estat l'elaboració d'un gran mural per part de la professora de visual i plàstica i uns quants alumnes del centre.

La voluntat d'esdevenir un IES verd és un procés que preveiem que estarà ben engegat quan s'iniciï la construcció del futur edifici durant el setembre, la qual cosa permetrà millorar el seu disseny i la seva construcció, així com l'ús i la gestió que se'n farà.

ÈXIT DE LES PAU A L'IES ST. HILARI

El resultat de les proves d'accés a la Universitat (PAU) dels alumnes que han acabat el segon curs de Batxillerat aquest any ha estat molt positiu. El 100% dels alumnes han superat la prova i l'any vinent ja podran començar una carrera universitària. Els resultats superen els obtinguts pels estudiants gironins (que han aprovat en un 90,69 %) i també els obtinguts pels estudiants catalans (87% d'aprovats).

Els nostres alumnes han tret un 6,53 de nota mitjana a les PAU per un 5,88 els estudiants gironins i un 5,69 els de tot Catalunya.

Finalment, si ens fixem en la nota d'accés que valora conjuntament la qualificació mitjana de les PAU i la mitjana de l'expedient del batxillerat, els resultats també són favorables: IES St. Hilari (7,15), comarques gironines (6,55) i Catalunya (6,49).

Donem l'enhorabona a tots els alumnes de segon de batxillerat, tant els que han triat un estudi universitari com els que comencen un cicle formatiu.

Mural del Drac de St. Jordi

ALUMNES PREMIATS EN LA DIADA DE ST. JORDI

PÒSTERS DE LA MARATÓ DE TV3 (LA SIDA)

RESUM DE LES ACTIVITATS A L'IES DURANT AQUEST CURS

Poti-potIES, LA REVISTA DE L'IES.

El curs passat va ser *La RevIESta* la que es va encarregar de recollir i donar a conèixer tots els aspectes relacionats amb el nostre IES i totes les activitats que s'hi duen a terme.

Enguany ha estat un equip de nou nois i noies de 4t d'ESO els encarregats de dur a terme aquesta tasca i han treballat com un autèntic equip de redacció, sempre guiats per la seva professora.

La revista inclou informacions diverses de l'IES, articles d'opinió i recerca elaborats per alumnes i altres persones que han col·laborat desinteressadament, passatemps, racó poètic, entrevistes, còmics, etc.

Cal dir que el resultat ha estat excel·lent i que aquest projecte no finalitza aquí, sinó que ja esperem una altra revista per al curs que ve.

DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS LINGÜÍSTICS: "ESCRIU-ME I ENGANXA-T'HI".

Durant el curs 2000-2001 els alumnes de 3r d'ESO van participar en un projecte elaborat pel SEDEC i dins el marc de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, l'objectiu del qual era conèixer les variants dialectals del català. El curs passat aquests alumnes es van estar escrivint amb alumnes d'un IES de Mequinensa (Baix Cinca) i enguany, els mateixos alumnes han mantingut correspondència amb altres d'un IES de Fraga (Baix Cinca). Segons la seva valoració, aquest curs ha estat més positiu que el curs passat perquè han après nou vocabulari, nous costums i han fet molts amics i amigues.

VIATGE DE SEGON DE BATXILLERAT A AMSTERDAM (HOLANDA).

Aquest curs els alumnes de segon de Batxillerat del nostre IES han marxat de viatge de final de curs a la ciutat d'Amsterdam durant una setmana al mes de març. En aquest viatge es va combinar perfectament la cultura amb l'oci. A Amsterdam, van visitar la casa d'Anna Frank, el Museu Van Gogh, el Rijks Museum, el Museu de la Marihuana, la cerveseria Heineken, el mercat de les flors, el mercat dels encants de Watterlooplein, la plaça Damm, l'Estació Central, el Palau Reial, el Museu de la Ciència i la Tècnica, etc.

A part de visitar Amsterdam durant sis dies, també van poder veure dos pobles costaners: Marken i Vollendam. En aquesta regió van visitar una fàbrica d'esclops i una altra de formatges.

CRÈDIT DE SÍNTESI DE 4t D'ESO: SORTIDA A L'ESTARTIT.

Els alumnes de 4t d'ESO van anar durant tres dies del mes de juny a l'Estartit per cursar el Crèdit de Síntesi.

El crèdit tenia com a objectiu l'estudi de les Illes Medes i incloïa una part d'activitats teòriques (estudi de la fauna i flora de la reserva marina de les illes) i una altra de lúdiques (Caiac i immersions a pulmó lliure amb vestits de neoprè per tal de reconèixer i fotografiar les espècies marines estudiades).

CRÈDIT DE SÍNTESI DE 2n D'ESO: SORTIDA A L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ.

Els alumnes de 2n d'ESO també van estar tres dies fora del centre amb motiu del Crèdit de Síntesi. En aquesta ocasió l'eix vertebrador era el món medieval. Aquest crèdit tenia una part teòrica (característiques de les classes socials que hi havia a l'edat mitjana), una de lúdica (jocs de nit i representacions teatrals) i una de pràctica (elaboració de cistells, escriptura sobre pergamí, gravat sobre estany i pintura d'un escut).

També van poder visitar els monestirs cistercencs de Poblet i Santes Creus i la part medieval de la ciutat de Montblanc.

CRÈDIT DE SÍNTESI DE 1r I 3r D'ESO.

Els alumnes d'aquests cursos es van quedar a l'IES per realitzar el Crèdit de Síntesi.

El crèdit de 1r tractava sobre diferents aspectes relacionats amb l'aigua: propietats, fonts, ús i abús, depuració, etc. En el crèdit, els alumnes van visitar el Balneari de la Font Picant i la xarxa de clavegueram de St. Hilari.

El crèdit de 3r tractava de l'altra font important d'ingressos del nostre poble: la fusta. En el crèdit, els alumnes van fer una sortida a l'entorn per reconèixer les espècies vegetals més utilitzades en la indústria de la fusta.

Així mateix, el 20 de juny els dos cursos van anar caminant fins al Soler per veure arbres monumentals. Van passar per la Serra d'Heures, per la font de la Formiga, pel rebost d'en Ribot i també per l'Olla (on es van poder remullar per combatre la calor).

ACTIVITATS DE NADAL.

L'últim dia de classe de l'any 2001 es va realitzar, com cada any, l'amic invisible a la classe de tutoria i una xocolatada. Seguidament es va anar a la Sala Noble i els alumnes de música de diferents cursos van cantar i tocar unes nadales. Al final, tots els professors van cantar una cançó amb la lletra dedicada als alumnes i la coneguda música de Shin-Chan.

ACTIVITATS DE ST. JORDI. CONCURS LITERARI.

Enguany vam donar premis en tres modalitats: concurs de literatura (llengua catalana, castellana, francesa i anglesa), fotografia i pintura. Cada premi tenia tres categories segons l'edat dels alumnes. El jurat estava compost pels professors i els premis foren una rosa i un diploma per a cada alumne premiat i llibres, material de pintura i de fotografia.

Premis de dibuix: Anna González, Irene Luque i Anna Nogué.

Premis de fotografia: Lluís Ladero i Ferran Obiols.

Premis de llengua catalana: Laura Madrià i Llívia Escolà.

Premi de llengua castellana: Laura Vilarrodona.

Premi de llengua anglesa: Eva Masó.

Premis de llengua francesa: Marta Bach, Jèssica López, Eva Barajas i Elisabet Ruiz.

Els alumnes de 1r de Batxillerat van vendre roses i van muntar una parada de llibres a la plaça Gravalosa.

Durant tota la setmana, un seguit de dibuixos realitzats per tots els alumnes d'ESO van decorar les parets del nostre IES, així com també dos murals realitzats per la professora de dibuix: el drac i la princesa, dos dels símbols més identificatius d'aquesta diada.

EL CATALÀ TRUCA A LA PORTA.

Al principi de curs, el nostre IES es va adherir a la campanya *El català truca a la porta*, un projecte de Normalització Lingüística organitzat pel SEDEC. L'objectiu de la campanya era sensibilitzar l'opinió pública pel que fa a l'ús habitual i correcte de la llengua i exercitar les habilitats de traducció i correcció de l'alumnat. Dins dels diversos projectes, el centre va escollir el de corregir les cartes de bars i restaurants del poble. En un primer moment els alumnes van anar amb una carta de presentació a cada restaurant a demanar la seva col·laboració. Un cop a l'institut, els alumnes corregien les errades i retornaven les cartes als seus propietaris. L'experiència va ser molt positiva per ambdues bandes.

SORTIDA A L'ENTORN DE 1R I 3R ESO DURANT EL CRÈDIT DE SÍNTESI

ALUMNES DE 1R D'ESO DURANT EL CRÈDIT DE SÍNTESI

ALUMNES DE 2N D'ESO DURANT EL CRÈDIT DE SÍNTESI

ALUMNES DE 4T D'ESO DURANT EL CRÈDIT DE SÍNTESI

INTERCANVI DE CARTES AMB EL COLLÈGE DE SAINT-AMANS-DES-COTS.

Durant aquest curs, els alumnes de francès de 2n i 3r d'ESO del nostre IES van iniciar un intercanvi de cartes amb alumnes de 13 a 15 anys del Collège de la Viadène de Saint-Amans-des-Cots. Els alumnes de francès de 4t d'ESO els van preparar un dossier amb informació sobre St. Hilari (situació geogràfica, demogràfica, econòmica...). Els alumnes de França van venir a visitar-nos durant un dia de la setmana anterior a Setmana Santa, aprofitant que feien una estada a Barcelona. No cal dir que la trobada va ser molt positiva i tots plegats van visitar l'embotelladora de la Font Vella i el Museu Guilleries, entre d'altres activitats.

LA MARATÓ DE TV3. LA SIDA.

El nostre centre es va sumar com cada any als actes organitzats per la Fundació Marató de TV3 que aquest any tenia com a tema la SIDA. Durant el mes d'octubre es van realitzar al centre unes xerrades informatives sobre la SIDA i els alumnes de 2n i 3r d'ESO, ajudats per la professora de visual i plàstica, van pintar uns murals al·lusius al tema. Aquests murals van ser enviats a TV3 per participar en el concurs "Pintar la Marató" i malgrat que no el van guanyar, un dels murals presentats ja ha sortit dos cops al diari *El País* (mes de febrer i juliol). El pòster fet pels nostres alumnes surt com a fons d'una fotografia del Sr. Peter Piot, director executiu del programa de Nacions Unides contra la SIDA. Tot un luxe, oi?

2002, ANY GAUDÍ.

Per commemorar el 150 aniversari del naixement de Gaudí, el nostre centre també ha volgut col·laborar per recordar la vida i obra d'aquest genial arquitecte català. Per això, els alumnes de 1r d'ESO, ajudats per la seva professora de Ciències Experimentals van dissenyar i elaborar el *Joc Gaudí* que consistia en un gran mural on calia aparellar una foto d'una forma de la natura amb una altra d'una forma d'arquitectura. De tots és conegut la gran influència que les formes naturals van tenir en el disseny de l'arquitectura gaudiniana. L'Anna Bobé (alumna de 4t d'ESO) va guanyar el concurs en la categoria d'alumnes i la Mertxe Pamplona (professora de Biologia) en la de professorat i personal no docent. El premi consistia en un CD-rom de Gaudí.

CONCURS LA VANGUARDIA.

Els alumnes de 1r d'ESO, guiats per les professores de català, van participar en el concurs que va convocar *La Vanguardia* el mes de gener. Tots aquests alumnes van rebre gratuïtament un exemplar de *La Vanguardia* des del dia 11 de febrer fins al 22 de març. L'objectiu de la convocatòria era redactar, en grup de 4 o 5 alumnes, un text d'opinió a partir d'un tema d'actualitat aparegut en el diari. L'article seleccionat fou "El botellón", de les alumnes de 1rB Jèssica Romero, Meritxell Serrano, Núria Prat i Iolanda Marés. El seu article és penjat a la web de *La Vanguardia Digital*. Els alumnes van valorar molt positivament l'experiència perquè molts van adquirir l'hàbit de llegir el diari.

EL PERIÓDICO, A L'INSTITUT.

L'activitat fou proposada pel diari *El Periódico* i l'han dut a terme alumnes de 4t d'ESO. La proposta consistia a convertir l'aula en una redacció d'un diari i que els alumnes assumissin el paper dels diferents professionals que hi treballen. El 13 de febrer va venir un representant d'*El Periódico* i va explicar als alumnes la dinàmica de l'activitat i el seu funcionament. Durant tota la setmana van estar preparant els articles de cada secció i el 21 de febrer es va dur a terme tota l'activitat, frenètica, com a qualsevol redacció de qualsevol diari: fotògrafs, redactors, maquetadors...

CONCURS DEL ZOO DE BARCELONA.

Els alumnes del segon de batxillerat científic, guiats per la seva professora de Biologia, van participar en un concurs organitzat pel Zoo de Barcelona. Des del novembre, els alumnes van anar participant cada mes en aquest concurs que consistia a buscar les respostes a diverses preguntes sobre fauna. Les respostes s'enviaven per correu electrònic i, malgrat que totes foren correctes, no van sortir premiades en el sorteig. Guanyaren, això sí, un DVD per a cada participant com a premi a la seva constància.

FORCES, FORTS I FERMS

EXPEDICIÓ A L'ACONCAGUA

A l'Argentina, molt a prop de la frontera xilena, s'alça una muntanya anomenada Aconcagua. Té una altura de 6.960 metres, pràcticament 7.000, i és el cim culminant de la serralada dels Andes. Només al continent asiàtic hi podem trobar cotes superiors.

Al seu voltant, s'hi ha creat un Parc Provincial per tal de controlar i restringir l'accés de tothom que s'hi vulgui apropar. Accedir a la seva base ja és tota una proesa, sobretot per les dificultats de locomoció que hi ha al país, els tràmits burocràtics (permisos), l'aprovisionament de menjar i gas..., però el que és un repte francament seriós i difícil és la seva ascensió. I això és el que ens hem proposat quatre hilariencs, membres del grup excursionista F.F.F., per aquest proper hivern. Som en Pere Obiols, amb una moral i voluntat de ferro; en Ferran Rotllant, molt destre amb el material d'escalada; en Josep Roura, expert en material d'última generació i en Josep Vidal que domina perfectament la brúixola. Aquest és un grup que permet ser bastant optimista sobre el desenllaç de l'expedició, tot i que l'última paraula és en mans de la muntanya.

L'ascensió a l'Aconcagua és molt dura, fins i tot més que molts cims que superen els 7.000 metres a l'Himàlaia. La ruta comença a Puente del Inca a 2.700 metres on es lloguen les mules per traginar el menjar i el material. En 36 km s'arriba a Plaza de Mulas, el camp base, que es troba ja a 4.200 metres. Aquest trajecte se sol fer en dues jornades. A partir d'aquí, després d'un període d'aclimatació a l'altura, se segueix direcció al camp 1, Portezuelo del Manso, situat a 5.000 metres, llavors, al camp 2 a 5.700 en un lloc anomenat Plantamura, es continua cap al camp 3 que es troba al voltant dels 6.500 m i, finalment, s'aconsegueix superar el Portezuelo de los Vientos, la Canaleta i arribar al preuat cim.

Vist així sembla fàcil, però no es poden obviar els perills inherents de l'alta muntanya; la climatologia canviant, especialment d'aquesta zona, et pot atrapar molt amunt. Les baixes temperatures, de fins a -20° al voltant dels 5.000 metres, poden provocar congelacions i hipotèrmies. La falta d'oxigen produeix una pèrdua de rendiment físic important. La mala aclimatació del cos a l'altura, que és conegut com a mal de muntanya, pot portar a un edema cerebral o pulmonar. A mesura que es van guanyant metres també es va perdent capacitat psíquica (es redueix fins a un 50% a 7.000 m). Una baixa condició física és un perill afegit, ja que un esgotament total pot ser fulminant.

Tot plegat ens obligarà a extremar les precaucions, anar el màxim de ben equipats i portar a terme un entrenament constant durant mesos, però, la muntanya resta allí, traient el cap per damunt de tot i nosaltres. No en tingueu dubte, no deixarem passar l'oportunitat d'afrontar un desafiament d'aquesta magnitud.

Des d'ara voldríem agrair la col·laboració de totes les persones que ens han comprat la samarreta de l'expedició i especialment de les empreses i entitats com són l'Ajuntament de Sant Hilari, Dispunt, el grup excursionista Forces, Forts i Ferms, La Caixa, Transports Moragas, gimnàs KM-26 i Promotora Hilarienca, SA, que fins al dia d'avui són els que ens han confirmat el seu suport i han fet possible que aquest projecte es converteixi en realitat. Val a dir que estem oberts a tothom que estigui interessat en ajudar-nos, i així, poder ser partícip de l'expedició.

Finalment ens queda desitjar una bona Festa Major a tothom i que els *Aconcaguas* particulars de cadascú es vagin assolint.

JOSEP VIDAL, COMA D'OR

PERE OBIOLS, PIC D'ESCOBES

JOSEP ROURA. PICA D'ESTATS

FERRAN ROTLLAN, BISHORN

ELS CEDRES DE LA PLACETA JA SÓN ARBRES D'INTERÈS LOCAL!

L'Ajuntament ha aprovat la proposta del CEIP Guilleries

Aquest any, i seguint la periodicitat de quatre cursos en els temes d'Escola Verda, el claustre de professors del CEIP Guilleries ens vàrem plantejar de nou el tema "Conèixer l'entorn per respectar el nostre Patrimoni Natural".

Per tal de continuar un treball que s'havia iniciat fa quatre anys sobre l'alzina de mas Duell vam buscar, dins el terme de Sant Hilari, quins arbres tenien unes característiques prou rellevants per a ser considerats d'interès local.

Amb aquest fet simbòlic preteníem fomentar el respecte dels infants envers els arbres.

Ben aviat es van proposar els cedres de la plaça del Dr. Gravalosa que, per les seves dimensions, edat i origen, mereixen una especial atenció. La història d'aquests arbres va lligada al procés d'urbanització del nostre poble i, més concretament, al cobriment de la riera de Vallicrosa que donà lloc a l'actual plaça Gravalosa.

Segons les investigacions realitzades pels nens i les nenes de l'escola aquests arbres haurien arribat al nostre poble, procedents de les muntanyes de l'Atles, durant els anys de preparació de l'Exposició Universal, celebrada a Barcelona el 1929.

Aquests cedres foren considerats exòtics pels hilariencs d'aquell moment i contribuïren a embellir el poble que, alesho-res, començava a ser un important centre turístic.

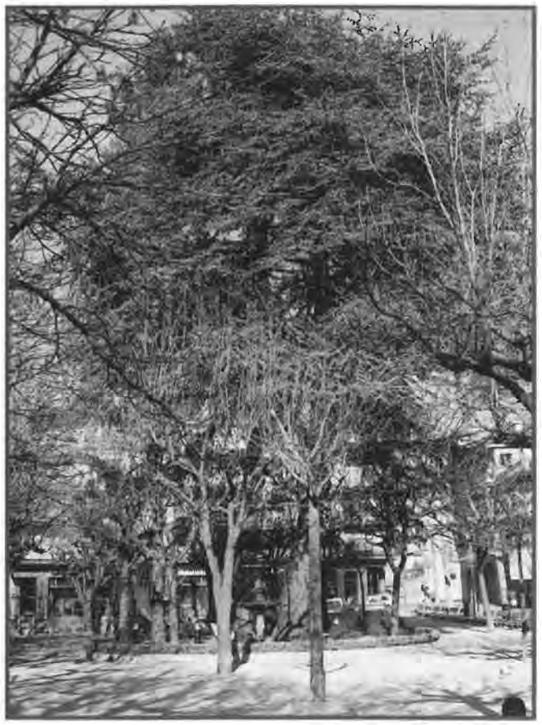

Els cedres de la Placeta

Una de les activitats realitzades durant la Setmana Cultural

Durant els més de 70 anys transcorreguts han arribat a assolir, l'un, 26 metres i, l'altre, 36 metres d'alçada i un perímetre de 2 m 33 cm i de 2 m 83 cm respectivament.

Aquestes activitats, realitzades durant la Setmana Cultural, ens han permès arribar a conèixer millor els nostres cedres:

- Observar com són cadascun dels elements d'aquests arbres, què tenen en comú amb d'altres i quines són les principals diferències.
- Omplir la fitxa tècnica ens va fer cercar informació en fonts documentals: llibres, CD's i persones especialitzades, mesurar directament el perímetre, indirectament l'alçada, l'edat...
- Imaginar quines serien les imatges que guardarien aquests arbres, testimonis de la història del nostre poble, ens va fer buscar, amb molt d'interès, documents gràfics, fotografies, postals i vídeos per conèixer la nostra història dels darrers setanta anys.
- Observar amb detall l'aspecte general i poder-lo dibuixar.
- Observar altres coníferes, algunes monumentals, al parc de Masjoan.
- Realitzar un treball manual amb fusta tot aplicant diferents tècniques de decoració.
- Practicar la jardineria observant i ajudant a plantar arbres al pati i plantes aromàtiques a les jardineres i tenir-ne cura.

Finalment, el 28 de maig de 2002, s'aprova en un Ple de l'Ajuntament la nostra sol·licitud i declararen arbres d'interès local els cedres de la plaça del Dr. Gravalosa.

L'acte commemoratiu es realitzà el 5 de juny, Dia Mundial del Medi Ambient. Es descobreix una placa, hi ha parlaments de les autoritats, Ajuntament i Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, tots els nens i les nenes de Sant Hilari col·loquen les seves flors al voltant del sortidor i els alumnes de 5è canten la seva cançó dedicada als cedres.

Fruit de la il·lusió amb què es realitzaren les diferents activitats sobre els cedres és aquest poema creat pels alumnes de 5è i musicat pel professor de música de l'escola:

ELS CEDRES DE LA PLACETA

A la plaça Gravalosa
dos cedres hi van plantar
quan taparen la riera
s' hi va poder passejar.

Vuitanta anys fa que van néixer
i ara ja són uns gegants.
A la Placeta van créixer
els petits cedres tan grans.

Tenen la flor poc vistosa
i la fulla no cau mai,
pinya madura es destrossa
però pinyons no en surten pas.

Tres persones cal que vinguin
per poder-los abraçar,
ara ja són ben formosos
i els volem ben conservar.

De la vida d'aquest poble
testimonis han estat,
interès local ja tenen
protegim-los ben aviat.

Varen néixer allà a l'Atles
també com alguns habitants
que ara al nostre poble arriben,
acollim-los de veritat!

Text: Alumnes de 5è - Música: Àlex Carrera

Els alumnes de 5è del CEIP Guilleries canten la seva cançó dedicada als cedres

Acte celebrat a la Placeta el Dia del Medi Ambient

Trobada DE COLLES CICLISTES

Per sisè any consecutiu, el 24 de febrer de 2002 es va fer la 6a Trobada de Colles Ciclistes de Sant Hilari, que, com podeu veure a la fotografia, aplegà una bona colla d'afeccionats a la bicicleta, cada vegada més.

Es va fer la ruta següent: sortida a les 8 del matí, del bar Juani –que es feia càrrec de la consumició– per anar en direcció al Sobirà. Al pla de Muntalt es trencava cap al Soler i fins a la font Picant, on es va fer una cronometrada fins al creuament a la zona esportiva.

Com no podia ser d'altra manera, la cursa s'acabà amb un gran esmorzar a la Pedra Llarga on es feren els sorteigs dels regals, gentilesa de Motos Malet i Motos Massachs.

No es produí cap avaria ni cap tipus de lesió, això que portàvem mecànics i metge.

Esperem que a la pròxima trobada hagi augmentat el nombre de participants.

Fins a la propera, amics del món de la bicicleta.

COSES DEL Sant Josep

MARXA POPULAR.

"DESMADRE" AMB PEP SALA

Estem a final d'agost de 2002 i, com sempre, el món de l'ensenyament viu moments de tensió, tant per les circumstàncies que normalment l'envolten, la disciplina, la convivència a les aules, els nivells, el fracàs escolar..., com pels canvis que introdueix el departament en alguns cursos d'ESO. La moguda encara és més gran en aquests moments per la coneguda i poc debatuda Llei de qualitat de l'ensenyament, que el govern central va aprovar el 27 de juliol passat. Les opinions són per a tots els gustos i tot depèn de com es miri i de quins són els interessos que s'hi volen veure. Personalment considero positiu que se subvencioni l'escolarització dels nens i les nenes en l'etapa d'educació infantil, que hi hagi una prova de recuperació al setembre o quan sigui, que es parli de cultura de l'esforç... També hi veig aspectes negatius i sobretot perquè no es veu clar com es finançarà tot aquest projecte.

Seguint el fil de l'economia, sembla que si no hi ha un bon coixí econòmic, –i això no depèn del govern central–, les solucions que s'apunten poden quedar en un no-res. Només els recursos i altres aspectes poden convertir el projecte en realitats. I avui el sector de l'ensenyament, pel que fa a inversions, no va pas al davant dels pressupostos.

Esperem que el debat parlamentari al Congrés dels Diputats sigui controvertit i interessant i que d'allà en surti un bon marc d'actuació que millori la formació i educació dels nostres joves.

Des de fa temps ens trobem amb iniciatives que parlen de com enfocar l'ensenyament i l'aprenentatge, de què ha de fer l'educand, de com tractar els alumnes, de l'entorn, del sistema, del que han de saber els alumnes, de la relació, del paper de la família, del marcar pautes o que ja s'aniran adquirint, de l'aprenentatge significatiu, de l'educació comprensiva, de la importància del joc... i així podríem anar escrivint molta estona. Sempre se n'han dit projectes nous, i són molt interessants com a experiències i elements de reflexió, però no fan més que evidenciar que per a posar les bases d'un bon ensenyament i aprenentatge hi ha poques coses per inventar. Són moltes les teories i plantejaments que han sorgit en el món de la pedagogia, i els homes i les dones que s'hi han dedicat amb cos i ànima per a crear el que entre tots se'n dirà una nova escola.

De tota la vida que hi ha hagut una escola nova en referència a una manera de fer les coses d'abans. Tanmateix, els pensadors que ho han fet han aportat grans plantejaments més que recursos i solucions; també han aplanat una mica el camí dels docents, o, simplement, hi han posat interrogants, que sempre és bo.

És freqüent que els mestres naveguem i que ens deixem enlluernar i portar per corrents de pensament que tenen molt a veure amb l'ensenyament; i que intentem replantejar-nos el que fem perquè la formació i educació dels nostres fills són objectius prioritaris de la societat.

Torno al principi i dic que hauríem d'estar contentíssims que els alumnes de totes les escoles aconseguissin, als primers anys d'escolarització obligatòria, objectius tan fonamentals com un sòlid aprenentatge de la lectura i de l'escriptura, habilitats bàsiques de càlcul, una bona lectura comprensiva, una formació humana que permeti als alumnes jugar el seu paper d'adult en la societat en què viuran, avui, un adequat ús de les noves tecnologies. Només hi afegiria que caldria tenir en compte el diferent procés cognitiu de cada alumne i el tema de l'esforç per aconseguir-ho. Aquests haurien de ser els pilars sobre els que es podrien edificar els aprenentatges posteriors. Això ho firmaríem tots els mestres i els pares. Altra cosa és com arribem a aconseguir-ho.

Els objectius que citava abans no són fàcils i d'aquí ve gran part del fracàs escolar actual, que vol dir que de 100 alumnes d'ESO, gairebé 30 no l'aproven i és per aquí que caldria insistir. És davant els alumnes que tenen dificultats quan t'adones que convé, encara més, intentar fonamentar aquests aprenentatges; la resta, ja s'aconseguirà.

Dic això perquè molts dels temes que aixequen més polèmica dintre les previsions de canvi són relatius, secundaris diria: que si revàlida, quin percentatge tindrà a la nota, lectures obligatòries, religió o cultura religiosa, fins a quina edat es podrà repetir l'ESO, quants itineraris a partir dels 14 anys, paper del director...

IMPLICACIÓ DELS PARES

Fa temps que estic de mestre al Sant Josep i puc dir que no havia vist una situació com la que es dóna en aquests moments. Tenim una Junta de l'Associació de Pares de Família molt nombrosa, amb persones que han acabat el seu període de permanència i que no tenen ganes de plegar. S'han presentat persones voluntàries per a formar-ne part i –després d'haver estat ratificades a l'assemblea– ara formen una bona colla de pares i mares amb ganes de treballar.

És un símptoma i evidencia que els pares comencen a entendre que tal i com funciona el Sant Josep en aquests moments, hi tenen molt a dir i a fer, i és important. El col·legi, dins un marc de certa autonomia, ha de seguir les pautes que marca l'administració en tots els aspectes, però en la manera de fer les altres coses i seguir una línia pedagògica hi podem aportar molt tots plegats. I que es faci l'actual programació de complementàries que es fa, és perquè els pares volen, i les extraescolars també, i que a final de juny i inicis de setembre es faci horari normal és perquè així ho han decidit els pares, i que si cal contractar un nou professor, el Consell Escolar ho aprova.

El resultat d'aquesta manera de fer les coses és que els pares també participen més en la vida general del centre, i no solament en l'organització de festes. La representació de les "mares desmadrades" en seria un exemple més, però també ho serien la participació directa de moltes famílies en els desplaçaments dels seus fills –fins i tot a Madrid amb motiu del 3 x 3–, en els esports, en la direcció d'activitats extraescolars, amb el treball que suposa formar part de la Junta o del Consell Escolar, l'assistència massiva a les reunions de pares per cursos, o a la tuto-

GRUP DE TEATRE 4T D'ESO

GUARDONS DE LA SETMANA DE SANT JOSEP

TIÓ, NADAL 2001

CROS SANT HILARI, 18-XI-2001

ria, l'aportació d'iniciatives de tot tipus, siguin o no de caire pedagògic...

És un fet transcendent que els pares s'adonin que són necessaris en la presa de decisions que han de repercutir en la formació dels seus fills.

Fins i tot diria que aquest és un dels factors que fa que es pugui parlar d'una tendència creixent en el nombre d'alumnes que s'incorporen al Sant Josep, quan fa uns cursos hi havia una situació a la inversa, i esperem que la cosa millori si se subvenciona l'etapa de 3 a 6 anys. El nombre d'alumnes augmenta i és el que més ens anima a seguir fent el que fem, amb els compromisos que l'ensenyament del 2002 exigeix. Com més units anem tots plegats, més profit en traurem.

Un altre aspecte que voldria recalcar és el de la formació permanent del professorat. Amb el canvi de direcció s'ha impulsat, dintre el personal docent, la necessitat de voler saber més com fer la feina, de pretendre tenir una formació addicional que ajudi els professors davant les situacions canviants que avui es presenten. L'actual assistència a cursos de formació és molt important, fet que és d'elogiar, i la situació a escala de centre ha creat un millor àmbit de debat i discussió, que junt amb noves iniciatives permeten parlar d'un futur engrescador.

Permeteu-me, però, que aprofiti aquestes pàgines per parlar d'un tema que ens afecte de ple i que és nou. Enguany hem acabat el curs amb alumnes de casa nostra, catalans i castellans, portuguesos, ucraïnesos, romanesos i del Perú. De quantes nacionalitats al curs vinent? No ho podem preveure, però si segueix la tendència actual és evident que en tindrem d'altres llocs i nacionalitats, perquè el procés immigratori sembla que anirà creixent.

Repeteixo el que ja se sap, que les portes del Sant Josep estan obertes a tothom, sense cap tipus de distinció i que mai l'aspecte econòmic serà un inconvenient per entrar-hi. Es pot dir que l'únic requisit és que els pares tinguin ganes d'escolaritzar-hi els seus fills, perquè tots els altres aspectes són secundaris. Ja tindrem cura que s'hi trobin bé i acollits.

No ha de ser un tòpic allò que del contacte entre moltes cultures n'hem de sortir enriquits tots plegats, els autòctons i els nouvinguts.

ÀNGEL SERRADESANFERM I VALLS
En nom del Col·legi Sant Josep

3a PUJADA EN COSTA AL PLA DE LES ARENES

El dissabte 15 de juny de 2002 es va disputar, a Sant Hilari Sacalm, la 3a Pujada en Costa al pla de les Arenes, prova puntuable per al Campionat de Catalunya, organitzada pel Club Esportiu 4 Rodes.

Enguany no hi hagué una inscripció molt nombrosa, però foren uns 35 participants els que disputaren la gran pujada en les diferents categories.

La cursa va començar a les 11 del matí, amb les verificacions a la plaça Jacint Verdaguer. A les 12.30, els vehicles anaren a la plaça Gravalosa a la rotonda de la font Vella, per a realitzar les cinc pujades de què constava la prova, dues d'entrenament i tres de cronometrades.

La cloenda de tots els actes es va fer a la sala de festes Villaret, amb un sopar i el lliurament de premis.

L'Escuderia 4 Rodes dóna les gràcies a tots aquells col·laboradors que han fet possible la celebració de la cursa.

Via Crucis Vivent

Feia més de trenta anys que no passava, que les inclemències del temps impedissin la celebració total o parcial del Via Crucis del Divendres Sant.

Enguany, una pluja més impertinent que abundant, va fer que tot l'enrenou que porta el Via Crucis no servís per a res i això suposà el treball en va de moltes persones durant moltes setmanes.

Sempre queda, però, l'esperit humà, amistós i de col·laboració que crea la celebració de la Setmana Santa a Sant Hilari.

El sentiment és d'impotència i frustració quan veus que la il·lusió de tots i de totes per sortir no es podrà concretar ni materialitzar. I es tornaran a desvestir, i la roba a les caixes, i els misteris restaran desats, i els escenaris aniran perdent l'escalf humà en saber que no hi haurà celebració. I les places i carrers de Sant Hilari no sentiran el pas dels armats, amb armes, tambors i trompetes camí del Calvari.

Per part dels responsables, va costar prendre la decisió del darrer moment, però finalment el Via Crucis del 2002, no es va poder fer. Culpa de l'any cap i cua?

Sí que ho feren els més de cent nens i nenes que formen els armats infantils, que tornaren a sortir al carrer el dia del Dijous Sant, amb més ganes i il·lusió que mai.

Esperem que les condicions meteorològiques del 2003 siguin més favorables i que permetin que de nou la tradicional processó es torni a celebrar.

Anunciem que darrerament, el quatre de juliol passat, es va fer una assemblea entre tots els interessats en el Via Crucis. Va ser força engrescadora perquè sorgiren iniciatives per part de grups de jovent que poden impulsar noves idees i realitzacions. Hi ha el compromís de tornar a reprendre el diàleg un cop passat l'estiu.

LA JUNTA

ELS GEGANTS DE SANT HILARI

El dia 28 d'agost de 1930, el Sr. Antoni Gasch Domingo, un gran benefactor del poble, que ja havia donat mostres del seu altruisme, obsequià el poble amb una parella de gegants, que avui encara són elements importants de les festes locals.

Els dos gegants han estat com un testimoni no viu de les manifestacions festives locals i un símbol d'alegria i de festa, especialment per als menuts, que encara els veuen com a grans personatges de la seva imaginació.

L'any 1931, el polifacètic i bon mestre Marià Hervàs va compondre una melodia que amb el temps es convertí en el ja tradicional i típic *Ball dels gegants de Sant Hilari*. És un ball senzill, que la parella balla en els dies més assenyalats del calendari festiu local.

Els nostres gegants, l'agost de 1984 foren batejats, o sigui, se'ls posà nom. El gegant es diu Bernat de Gurb i la geganta Blanca d'Olvan, senyors de Solterra allà pel segle XIV, amb residència al Casal de la Rovira (castell de Mascarbó). Foren apadrinats pels gegants d'Osona.

Els gegants del poble han passat per períodes d'esplendor, amb assistència a moltes trobades geganteres, i de "decadència", tema que sempre depèn de la voluntat d'uns homes que els han tret al carrer amb motiu de celebració.

Sant Hilari fa un temps que tenia una magnífica colla gegantera, que acudia a moltes trobades i col·laborava en lluir les festes de molts pobles.

En aquests moments hi ha uns portadors, però no es disposa de colla gegantera estable i des d'aquestes ratlles es voldria fer una crida a aquells i aquelles, no importa l'edat, que la volguessin formar, per acompanyar i gaudir de la nostra parella de gegants, que fa uns mesos han estat molt ben reparats per en Josep Ma. Xandri. Ara, en Bernat i la Blanca tornen a formar una bonica i bella parella, són els gegants de Sant Hilari.

NOTA.- Per conèixer millor la història i coses dels nostres gegants es poden consultar els programes de festa dels anys 1981 i 1984.

A.S.V.

casalxjoveshs

Ei, joves!
Des de sempre s'ha dit que val més una imatge que mil paraules... Segurament deu ser veritat, per això creiem que amb aquest recull de fotografies i només quatre ratlles per a posar-vos al corrent de tot, serà la millor manera per a explicar-vos què fem al CasalxJoveshs, com ens ha anat fins ara i què tenim previst de fer.

Inauguració

El passat 16 de novembre, el CasalxJoveshs va ser inaugurat pel Sr. Robert Fauria, alcalde de Sant Hilari i la Sra. Marian Arjona, delegada territorial de Joventut de la Generalitat de Catalunya.
El CasalxJoveshs és una iniciativa de la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament de Sant Hilari, emmarcada en el Pla Local de Joventut. Aquest Pla vol definir, impulsar i coordinar la política de joventut del nostre poble, a partir d'un mètode de treball que ens permeti englobar tots els problemes, objectius i realitats que afecten els joves.

Cursets

Cursos de percussió africana i tam-tams, de pàgines web, de funky, de gralla...

Tallers

Al llarg de l'any s'han anat fent tallers diversos: de *màscares, d'ornaments de nadal, de tatuatges amb henna, de malabars...*

Grups i Entitats

Des del CasalxJoveshs s'ha impulsat la formació d'una nova entitat al poble: els ***Guillables***, la Colla de Diables de Sant Hilari.
També s'ha creat una colla de ***timbalers / percussió africana***, que ja ha realitzat unes quantes actuacions, amb un resultat molt bo.

Sortides

Hem fet unes quantes sortides, tant culturals com lúdiques: Hem anat a veure els dos partits de la ***Selecció Catalana contra Lituània i Brasil***, hem anat al teatre a veure ***Full Monty*** i ***Una nit d'Òpera*** de **La Cubana**, a ***esquiar*** a Porte Puymorens i a Portainé... També s'han organitzat sortides per a fer ***esports d'aventura***, tot i que es van suspendre per falta de gent.

Festes

Es va inaugurar el CasalxJoveshs amb una festa al Pavelló. Vam participar en les activitats que es van fer per Carnestoltes i el 6 de juliol es va organitzar una moguda jove. Es va celebrar la nit de Sant Joan amb una colla de bruixes i bruixots al Nen Jesús de Praga, després d'una caminada nocturna plena de sorpreses.

Trobada Jove

Volem comentar amb especial atenció la Trobada Jove del 6 de juliol. Els objectius eren: donar una oportunitat "física" als joves perquè opinessin sobre tots els temes que els afecten; obtenir un informe de la realitat que vivim els joves actualment i, en especial, a Sant Hilari, que és el nostre entorn directe; crear un consell jove per tal de dur a terme totes les propostes que es poden realitzar d'immediat i en un futur, en diversos àmbits: treball, habitatge, festes, drogues... La participació va ser bona. A la tarda es van fer tallers de tot tipus (malabars, tatuatges amb henna, grafits...) i el Debat Jove a la Font del Pic, on tots els assistents vam poder fer propostes i donar la nostra opinió per a millorar la situació dels joves. Les propostes del Debat Jove s'han fet arribar a la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament. Vam acabar la trobada amb una festa al Pavelló, amb l'actuació de diferents grups.

Punt d'Informació Juvenil

Continuem treballant en el món juvenil per donar una oferta àmplia als joves de la nostra població.
Volem arribar a tots els joves del poble a partir d'activitats, tant per la seva formació educativa com lúdica.
El PIJ t'ofereix diversos serveis: fer-te el carnet jove, el carnet d'alberguista, el carnet internacional d'estudiants i el de professor internacional.
Altres activitats que porta a terme: xerrades informatives, Casal i Casalet d'Estiu, Parc Infantil de Nadal, informació als col·legis, informació sobre turisme, ensenyament i universitats...

Volem aprofitar aquest escrit per a demanar-vos la vostra opinió a l'hora d'organitzar cursos, activitats, tallers...
Si teniu qualsevol proposta o suggeriment, feu-nos-la arribar aquí al CasalxJoveshs.
Volem agrair la col·laboració dels joves del poble en el desenvolupament de totes les activitats que s'han organitzat fins ara.

CONTACTA AMB NOSALTRES: pil@ddgi.es
casalxjoves@santhilari.org

CasalxJoveshs

Ràdio Sant Hilari

Es notava que l'estiu havia arribat i, amb aquest, les vacances. A partir d'aquell moment els carrers estaven plens de moviment, canalla jugant amunt i avall, activitats, passejades... però no era per a tots igual, i un munt de gent i jo treballàvem durant tot l'estiu. Però res d'això no em preocupava, sabia que encara tenia quelcom de temps per a mi, i per gaudir d'algunes de les millors festes que se celebraven.

Aquell dilluns, més cansada que mai, vaig entrar a treballar, com sempre, amb puntualitat. Com cada matí saludava una per una totes les meves companyes, i en arribar al despatx del meu cap vaig tenir un pressentiment. Després que pengés el telèfon, va comunicar-me que, aquell dissabte, pel qual tant havia patit, el tenia lliure. La meva cara va canviar en qüestió de segons; si m'haguéssiu vist...! Allò volia dir que podria assistir a la festa de la ràdio, una de les mogudes que més m'agradaven.

Els dimecres tenia per costum sortir amb algunes companyes a fer un gelat mentre passejàvem una estona pel poble; la tranquil·litat i la quietud de la nit ens relaxava. Mentre passejàvem, jo escoltava amb atenció les paraules de la Laia, i alhora intentava assaborir aquell gelat de vainilla que tant m'agradava. Doncs com us he dit, escoltava el que m'estava explicant la Laia. Parlava de les festes d'aquell estiu i va comentar que la de la ràdio aquell any no se celebrava. Em vaig emportar una gran decepció, realment no em creia el que estava dient. Ja sé que sóc un pel exagerada, però de l'impacte una mica més i... adéu-siau gelat de vainilla!

El dissabte esperat va arribar i encara desconeixia si s'havia decidit fer alguna activitat, en lloc de la festa. I va ser així, van fer un *portes obertes*. Haig d'admetre que la idea no m'entusiasmava, però hi vaig anar. Va ser una experiència única, a mi em fascinava tot aquell món i era una oportunitat que no em podia deixar perdre. Vaig fer una ullada a tota la música que tenien, vaig utilitzar la taula de mescles, vaig conèixer el funcionament de cadascun dels aparells, vaig visitar les instal·lacions i, sobretot, el que més m'agradà va ser el comportament i la simpatia que hi havia entre els locutors.

Mai no m'ho havia plantejat, però tenia ganes de formar part d'aquella gran família.

LA RÀDIO

Envedruna't

175è Aniversari de la Fundació Vedruna

El 26 de febrer de 1826, un diumenge de Quaresma, Joaquima de Vedruna realitzà la fundació de les Germanes Carmelites. Ho féu de manera humil, però significativa, a l'església dels caputxins, de Vic. Nou noies es comprometeren a formar part de la nova institució. Immediatament, al mateix mas Escorial, obriren una nova escola gratuïta per a nenes i durant les nits s'oferiren a vetllar malalts. Des d'un bon principi es procurà d'aconseguir el màxim nivell docent. Avui, 175 anys després, 52.141 alumnes aprenen a les 83 escoles que la Congregació té en el territori espanyol, 38 de les quals són a Catalunya.

Per a commemorar aquest aniversari es va constituir, al final del curs passat 2000-2001, una comissió formada per diferents mestres i germanes, en representació de tots el professorat de les escoles de la província de Girona. L'objectiu principal era que tots els alumnes, pares i mestres de les comunitats educatives Vedruna de la nostra província

SANTA JOAQUIMA

175 ANYS

C.E.I. LES 100 FONTS

poguéssim celebrar aquesta efemèrides tal com es mereix. L'esforç inicial de la comissió va ser organitzar i unificar tot un seguit d'actes, que eren iniciativa de cadascuna de les escoles, en un programa conjunt que ens ha permès durant tot aquest curs relacionar-nos d'una forma sincera i lúdica, sense les limitacions i acotacions lògiques de les activitats pròpiament acadèmiques. Es tractava de crear un marc de convivència i diversió col·lectiu, recreat des d'àmbits diferents: la cultura, l'esport, la música, l'entorn, o el simple desig de conèixer aquells que viuen la mateixa realitat en un marc diferent. Tot plegat han estat detonadors d'inoblidables experiències a cadascuna de les nou escoles de la província de Girona. Han estat, evidentment, jornades d'intercanvi i de distracció, però sempre amb l'objectiu que ningú no oblidés el perquè ens reuníem, què és el que tenim en comú i cap on ens porta la nostra manera de ser i fer.

El dia 1 de setembre del 2001, es parlà al claustre del centre del projecte de realitzar a Sant Hilari una trobada de les diferents escoles Vedrunes de la província. Tothom ho veié bé, però coincidí en què per portar-ho a terme, seria necessària una àmplia col·laboració. S'acordà presentar-ho a la Junta de pares i mares. La Junta Directiva de l'escola acceptà molt bé la idea i fins i tot acordà potenciar-la. El 20 de setembre s'explicà el projecte als assistents a l'Assemblea General Ordinària i aquests encara s'engrescaren més. A les reunions per cursos se'n tornà a parlar i en tots aquests contactes quedà clar que l'activitat s'havia de fer, però que sense la col·laboració de pares, mestres, germanes, alumnes... era impossible fer-ho. Per tant, la tasca tenia una certa envergadura.

El més bonic va ser que a partir d'aquí sortiren col·laboradors per tots cantons: mares, pares i gent no vinculada a l'escola. Des de l'Ajuntament se'ns encoratjà al màxim i el mateix Robert Fauria i la nostra germana general, Narcisa Fiol, els feia gràcia donar la benvinguda a tota aquesta munió d'infants.

Es formà una comissió coordinada per una professora de l'escola. L'objectiu principal era acollir totes les iniciatives que arribessin.

En primer lloc, s'elaborà un programa que s'envià a totes les escoles Vedruna de la província i a tots els pares dels nostres alumnes.

Seguidament es començà a fer el repartiment de les tasques que s'havien de realitzar: buscar disfresses de personatges d'animació infantil, fer cartells indicatius, senyalitzacions, etc. També s'havien de preparar els detalls per donar a cada nen o nena, organitzar els itineraris per les rutes del bosc, llogar l'animador infantil, coordinació general amb el CAP, guàrdia urbana i mossos...

La Fundació Vedruna celebra els 175 anys i reuneix uns 1.000 nens a Sant Hilari

SANT HILARI SACALM. La Fundació Vedruna ha organitzat per a avui una trobada a Sant Hilari Sacalm dins els actes de celebració del 175 aniversari de la fundació. En aquesta trobada està prevista la presència d'uns 960 alumnes de vuit centres de les Vedrunes.

Els actes de la trobada començaran a les deu del matí, amb la reunió de tots els participants al pavelló poliesportiu. En concret hi assistiran nens d'entre tres i set anys de diferents centres de les Vedrunes. Així hi seran representats els municipis de Ripoll, Tordera, Girona, Palamós, Arbúcies, Palafrugell, Malgrat de Mar i Sant Hilari Sacalm, com a amfitrió.

Els nens, només d'arribar, veuran un grup de mares que els rebran vestides amb disfresses de Micky Mouse, Minnie, barrufets o bruixes. També està previst un parlament de l'alcalde de la població, Robert Fauria, i de la germana general de les Germanes Carmelites de la Caritat (les Vedrunes), Narcisa Fiol. A més a més, Pep López i un grup d'animació, s'encarregaran d'amenitzar el matí i s'organitzarà un ball.

EN JAUMET

Dues hores després de l'arribada, els parlaments i aquest ball, els nens aniran caminant fins a la llar infantil Les 100 Fonts (seu de les Vedrunes de Sant Hilari), situada al carrer Hort Nou, per tal de dinar. Aquí hi haurà la presència d'un personatge molt popular de Sant Hilari, en Jaumet. Una persona es disfressarà d'aquest simpàtic nan mut que fa uns anys venia aigua pel municipi tot tocant el flabiol. Després de dinar, els assistents es desplaçaran fins a la Font del Parc on se'ls mostraran diverses espècies d'arbres de la zona.

La jornada acabarà cap a les cinc de la tarda, quan hi haurà el comiat. Com a record de l'estada a Sant Hilari Sacalm en un dels actes de commemoració del 175 aniversari de la Fundació Vedruna, s'obsequiarà a cada un dels nens amb un banderí, una bossa d'avellanes i una planta.

Diari de Girona,
divendres 19 d'octubre de 2001

Mentre tot això passava, arribaven les confirmacions d'assistència de les diferents escoles. Vindrien nens i nenes de Palamós, Palafrugell, Malgrat, Tordera, Arbúcies, Girona i, és clar, de Sant Hilari (no hi assistiren els de Puigcerdà per la distància).

En total foren un miler d'alumnes entre lactants, maternals, llar, p-3, p-4, p-5 i cicle inicial de primària, amb els seus corresponents professors i acompanyants.

L'objectiu de la trobada era passar tots junts un dia festiu gaudint de l'amistat i de l'entorn natural que envolta el nostre poble.

I arribà el gran dia!

A les 10 del matí començaren a arribar autocars de totes les escoles de les poblacions abans citades, a la Vila de les Cent Fonts. A tots els nens i les nenes els reberen una colla de personatges del món de la fantasia, que no els deixarien durant tot el dia. Un cop concentrats al pavelló, el grup d'animació els va fer moure tot seguint el ritme de la música.

Després, un dinar tots junts al pati de la nostra escola, amb la inoblidable companyia del simpàtic Jaumet, que va repartir aigua en abundància.

En acabar el dinar multitudinari, es va fer una caminada pels espaiosos boscos que envolten la font del Parc, on els participants van poder recollir una col·lecció de troballes naturals.

La festa acabà amb una cançó de comiat i el lliurament d'uns detalls representatius del nostre poble: un pi, una bossa d'avellanes i un banderí de santa Joaquima per a cada nen o nena.

L'organització d'una diada com aquesta va ser molt laboriosa, però en quedàrem molt contents, perquè tots els infants s'ho van passar molt bé. També s'han rebut mostres d'agraïment de les escoles participants, de l'Ajuntament i de l'Hble. Sr. Pere Macias i Arau. A tots, moltes gràcies i també les hem de fer extensives a totes aquelles persones que d'alguna o altra manera feren possible que s'aconseguís l'èxit de la trobada.

El que tots plegats hem d'agrair, és la mútua ajuda i col·laboració en la nostra tasca educativa de cada dia, en bé dels nostres infants, la qual cosa va permetre que es tingués un bell i bonic record de la trobada Vedruna a Sant Hilari.

LA JUNTA I L'EQUIP DIRECTIU

DINAR DE GERMANOR AL PATI DE L'ESCOLA

LES MARES MOLT CONTENTES, PERQUÈ ELS SEUS FILLS S'HO PASSAREN MOLT BÉ

La Llar infantil "Les cent fonts"

LES MESTRES DEL CEI "LES CENT FONTS" TAMBÉ HEM CELEBRAT EL 175È ANIVERSARI

Prop de 300 persones, entre mestres amb els seus acompanyants i germanes de les escoles Vedruna de la província de Girona, ens vam trobar, el dia 17 maig al vespre, al mas Escorial, de Vic. A tots ens unia el mateix objectiu: celebrar els 175 anys en què santa Joaquima de Vedruna va fundar la primera escola de la Congregació de les Germanes Carmelites.

La germana provincial, M. Dolors Sitjes, ens donà la benvinguda i ens convidà en primer lloc a fer unes pregàries. L'experiència espiritual de Joaquima, centrada en la vivència de l'amor de Déu, la va portar a un compromís ferm i decidit amb la gent del seu temps. Ella és per a tots nosaltres la dona que va viure una trajectòria humana plena de sentit, i avui més que mai, té raó de ser la seva iniciativa: *Educar i formar persones*. Ens diu també que és al nostre costat i al mateix temps ens encoratja a tirar i seguir endavant, amb constant i renovada il·lusió.

Després, tots ben contents, anàrem a sopar al pati del col·legi Escorial, de Vic. Fou un bon àpat i com a tots els aniversaris no hi mancà un pastís, *cava Vedruna*, i una bona ambientació musical. Després del sopar, a la Sala d'Actes, es passà un vídeo amb un resum de les activitats dels infants i joves de les diferents escoles. Per acabar, hi hagué un interessant espectacle sobre la vida de santa Joaquima, fet amb titelles; tot plegat molt original, bonic i divertit.

Era una forma de demostrar que volem fer la nostra tasca educativa de la millor manera possible. Que santa Joaquima ens hi ajudi!

Volíem celebrar-ho de manera original, familiar i alegre, i així va ser.

EL CLAUSTRE DEL CENTRE

TOTS ELS PROFESSORS EN UN MOMENT DE PREGÀRIA

EL PROFESSORAT. FALTA LA DOLORS LLOPIS QUE LA TENÍEM DE VIATGE DE NOCES

TRES DOSOS, UN TRES i...
visca

Un altre any. Una altra Festa Major. El temps passa volant. Ha estat un any sardanista una mica mogut. Han passat força coses i moltes d'elles de gran importància per al futur del nostre grup sardanista.

Si reculem un any, ens trobem amb un aplec remullat. Un matí fantàstic seguit d'una tarda plujosa que ens va obligar a retirar-nos al Pavelló Municipal d'Esports. Malgrat la pluja, feia goig de veure la pista del pavelló plena de gom a gom amb els balladors gaudint de valent amb la música de les cobles Genisenca, Ciutat de Girona i Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. L'aplec d'enguany tindrà una innovació important. Per primera vegada, a la tarda, gaudirem de quatre cobles, ja que la Flama de Farners s'unirà a les esmentades anteriorment.

En el mes d'octubre, en Xavier Colon i la Mireia Bosch, juntament amb en Quim Massa de Cassà de la Selva, van ser guardonats amb el premi a la "Divulgació pedagògica de la Sardana". Aquest premi és instituit per l'Obra del Ballet Popular i el lliurament va ser presidit per l'Hble. Sr. Jordi Vilajoana, conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

El concert que es feia normalment als voltants de Sant Jordi, enguany es va celebrar el dissabte de Pasqua. Els protagonistes, en aquesta ocasió, van ser els músics de la Cobla Cadaqués, que ens van oferir un magnífic concert, i la coral Nois Alegres. Durant l'acte es va retre homenatge als "Amics de la Música" que celebren aquest 2002 el seu 25è aniversari. Aprofitem també aquestes ratlles per donar-los l'enhorabona i per esperonar-los a tirar endavant aquesta lloable tasca de promoció de la música.

Cal remarcar que més d'un centenar de nens i nenes de Sant Hilari han participat a la campanya "La Sardana a l'Escola" que organitzen la Diputació de Girona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Enguany hi han participat més de 7.000 nens i nenes de les comarques gironines. L'acte de cloenda va tenir lloc a Salt i va comptar amb la participació de més de 2.500 sardanistes. Va ser una festa realment memorable.

El fet més destacat, però, es produeix dissabte, 11 de maig del 2002. Renovació gairebé total de la junta del Grup Sardanista Sant Hilari. En Jaume Fàbregas, en "Jaume Met", deixa el càrrec de president, després de formar part de la junta durant més de 25 anys, la majoria d'ells com a president. També va deixar el càrrec la Marta Cullell que havia format part de la junta durant els darrers dotze anys. Gràcies a tots dos per la seva magnífica tasca! La junta actual ha quedat formada de la manera següent:

PRESIDENT	*Ramon Rosquellas i Ramon*
VICEPRESIDENT 1	*Jaume Cuadres i Soler*
VICEPRESIDENT 2	*Joan Comas i Comajuan*
SECRETARI	*Xavier Colon i Auguet*
TRESORER	*Jacint Fauria i Capdevila*
VOCALS	*Heily Ferrer i Urbáez, Dani Marti i Rotllant, Ramon Verdolet i Casas, Consol Cors i Rosquellas, Queta García i Cruañas, Lluís Turon i Bou, Manel Valle i Estefanell i Àngel Calm i Font*

La nova junta es va posar aviat mans a la feina i es van organitzar dos autocars: un al Concert de Peralada i l'altre a l'Aplec de Ribes de Freser. Hem de destacar que el 23 de novembre tindrà lloc per primera vegada la Diada del Soci amb un sopar popular, sardanes i ball per la Cobla Orquestra Montgrins. Esperem que els socis participin en els actes preparats i que es noti que el Grup Sardanista és l'entitat amb més associats de la nostra vila.

També hem de destacar que diumenge, 18 d'agost, celebrarem el nostre Aplec de la Sardana per quinzena vegada, en el marc incomparable de la Placeta. En aquesta ocasió lliurarem l'Escut d'Or de la nostra entitat al mestre Max Havart, de la Catalunya Nord. Esperem que el temps ens acompanyi i que ens permeti gaudir d'una magnífica festa sardanista. Us hi convidem a tots!

I deixo per al final una sorpresa. Una magnífica sorpresa, diria jo. Per fi, a Sant Hilari, tindrem un monument a la Sardana. El monument representatiu de la nostra dansa nacional quedarà ubicat a la rotonda de l'entrada del poble per la Pedra Llarga. Serà un monument de ferro, de tres metres de diàmetre format per tres parelles de balladors d'un metre vuitanta d'alçada. Serà, sens dubte, espectacular. L'artista que ha projectat el monument ha estat la Iolanda Triadó, a la qual donem les gràcies públicament. La seva inauguració està prevista per al dissabte, 17 d'agost (el dia abans de l'Aplec). Un gran homenatge del poble de Sant Hilari Sacalm a la Sardana.

No voldria acabar sense donar les gràcies a tots els socis, als col·laboradors i a les institucions, ja que gràcies a ells la nostra dansa, tot i que amb dificultats, va tirant endavant.

Que gaudiu tots d'uns merescuts dies de gresca continuada, d'un ambient familiar i festiu, d'una taula ben parada i, per què no, de la nostra dansa nacional: la Sardana.

Tres dosos, un tres i...

VISCA LA FESTA MAJOR!

XAVIER COLON I AUGUET
Grup Sardanista Sant Hilari

MAQUETA DEL MONUMENT A LA SARDANA QUE ES COL·LOCARÀ A LA ROTONDA DE LA PEDRA LLARGA, OBRA DE IOLANDA TRIADÓ.

Max Havart

Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari. Agost 2002

Nascut el 3 d'abril del 1924 a Perpinyà. Nom i família d'origen anglosaxó, instal9lats a França al segle X i implantats al Rosselló des del 1823.

Comença la carrera d'instrumentista de cobla el 8 de maig del 1947 amb la cobla Goze-Lafon com a primer clarinet, primer saxofonista alt i segon tible. En aquest mateix any escriu la seva primera sardana ***Campanes del Vallespir****, el 10 d'agost a Sant Miquel de Cerdans. El 6 de setembre del 1949 entra a la cobla Combo Gili, la més prestigiosa d'aquell temps a la Catalunya Nord.*

La seva admissió a la Societat d'Autors i Compositors li dóna l'oportunitat de treballar l'harmonia i el contrapunt amb el mestre Paul Pierné, Gran Premi de Roma. Prossegueix els seus estudis que li permetran en el futur crear tota mena de música i arranjaments: concerts simfònics i de cobla, danses per orquestra i cobla, sardanes i música de caire religiós.

El 16 de maig del 1967, després d'un Concurs Nacional (oposició), va ser nomenat Professor d'Instruments Catalans i de Solfeig a l'Escola Nacional de Música de Perpinyà. Creador de tota la pedagogia sobre l'ensenyament del tible i de la tenora a l'Escola de Perpinyà i també de totes

les obres de concursos de fi d'any per a tots els graus, des de principiant fins a superior. Autor d'un tractat d'Instrumentació per a cobla i les seves realitzacions.

És autor de 204 sardanes i de 53 danses (pasdobles, boleros, pericons, valsos...) per a cobla. Autor de 130 harmonitzacions i instrumentacions de ballets de tot arreu de Catalunya; alguns formen part d'un retaule Rossellonenc

El president i el vicepresident del Grup Sardanista Sant Hilari a Ceret, amb el mestre Max Havart, l'Escut d'Or d'enguany

que van ser creats el 31 de maig de 1981, sota la seva direcció, per la cobla Principal de Barcelona i l'Esbart Lluís Millet, al Palau de la Música de Barcelona.

La seva passió, a part de la vida familiar i professional, és la pesca de la truita, tal com diu ell mateix, "en els còrrecs i corregalls" de l'Alt Vallespir, del Conflent de la Cerdanya i del Capcir.

L'any 1983 va ser nomenat "Cavaller de les Arts i de les Lletres" pel Ministeri de Cultura francès. Ha rebut homenatges a moltíssims pobles dels Països Catalans i l'any 1996, l'Obra del Ballet Popular li va concedir la Medalla al Mèrit Musical.

Ara, a tota la llista se li afegeix un poble més: Sant Hilari Sacalm. Un poble que vol reconèixer la immensa tasca de promoció de la Sardana i de la cobla que ha dut a terme el mestre Max Havart a tot Catalunya i, en particular, a la Catalunya Nord, un territori que, malgrat les conseqüències del Tractat del Pirineus, no s'ha deixat mai prendre les seves arrels i s'ha mantingut fidel a les tradicions.

Ha estat un autèntic honor que hagi volgut acceptar el nostre Escut d'Or.

X.C.A.
Grup Sardanista Sant Hilari

- PENYA BARCELONISTA -

Quan arriba el mes de juliol tenim ganes de manifestar el que hem realitzat al llarg de la temporada a través de l'ocasió que ens brinda el programa de les Festes.

És com un examen del que s'ha o no s'ha fet durant un any i és, per tant, un moment de reflexió, de repàs general perquè sempre cal fer una avaluació-valoració de la tasca desenvolupada.

Si hem de ser sincers, no podem pas estar gens contents dels resultats futbolístics aconseguits pel primer equip del FC Barcelona. Una vegada més hem marxat de buit i no precisament amb la cara ben alta; no val la pena recordar el nivell dels equips que ens han privat d'obtenir un sol títol.

En canvi, des de la Penya, hem seguit lluitant pel barcelonisme, per uns colors que estimem i que fan que dediquem part del nostre temps a activitats vinculades amb el Barça, encara que sigui dins l'àmbit local.

Si fem una relació del que hem fet, podem començar amb la participació de la Penya a la Primera Fira d'Entitats del poble.

Per Nadal, amb la quina, s'aconseguiren uns ingressos que ens han permès no haver de pujar les quotes per tercer any consecutiu.

S'organitzà una sortida amb cinquanta nens del futbol base per anar a veure un partit del Barça a l'estadi.

La Penya, com a entitat, ha assistit a totes les reunions i trobades barcelonistes que s'han realitzat a la província. I finalment, hem organitzat un torneig de 12 hores de futbol-7 al

camp municipal d'esports i també les 24 hores de futbol sala per a sèniors, al pavelló, amb molt bona participació.

Per tancar la temporada, tots els socis i simpatitzants van assistir a una arrossada al balneari de la font Picant, on hi hagué molt bon ambient.

Amb vista a la propera temporada hi ha un objectiu fixat, i és el de poder organitzar a Sant Hilari la trobada de penyes barcelonistes de la província de Girona.

Per últim, només ens queda donar les gràcies a l'Ajuntament pel suport rebut durant tot l'any i també als diferents comerços i indústries que ens han patrocinat activitats i celebracions.

La Junta

ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES

«En Josep Pla, de Palafrugell, ha deixat escrit: "Potser cap poble del món no ha arribat a crear, en relació amb el Nadal, una cosa tan graciosa, tan popular, tan fina, com els nostres pessebres, res que s'hi pugui comparar".

Tota representació del Naixement té fesomia pròpia. Això s'adiu molt bé a la "dinàmica d'encarnació" del mateix fet que s'hi recorda: que Déu, prenent cam i ossos, ha volgut fer-se un infant, home en cos i ànima, amb un nom –Jesús–, una família, una geografia concreta –Betlem–, una història, una cultura nacional i religiosa.

En la primera "reedició" del Naixement, el "pessebre vivent" que es va empescar l'extraordinari i encisador Francesc d'Assís, hi trobem també un lloc –la cova de Greccio–, una data –1223– i sobretot unes persones, que creuen i estimen.

Podríem anar seguint el fil, des de les primitives escenificacions litúrgiques fins a les actuals Misses del Gall, a mitjanit de Nadal, en què els pastors podem ser tots –i Déu n'hi do de la feligresia!–, agombolats per les melodies més tradicionals del nostre poble o pel cant reposat del "Santa Nit, plàcida Nit,..." que, unint els cors, ressona en aquesta diada per tot el món.

Nàpols, Olot, Barcelona,... el pessebrisme es va estenent, davallant dels palaus per acostar-se a la vora del foc en els masos, i finalment conquerint la ciutat, a peu pla d'aparador o bé enfilant-se als pisos de qualsevol bloc, sobre el bufet del menjador.

A Catalunya el pessebrisme compta amb arrels antigues i esdeveniments importants. S'hi funda la Unió de Pessebristes el 1863, i l'any 1952 –ara en farà cinquanta–, arran del primer Congrés Pessebrista Internacional, celebrat a Barcelona, es constitueix la Universalis Foederatio Praesepistica, *que aplega les principals entitats del pessebrisme mundial i continua celebrant congressos periòdicament».* (Del llibre *Els Diorames del Monestir de Solius*, de Jaume Gabarró; pàg. 11).

El resum de les nostres activitats de la temporada 2001-2002 és:

Setembre 2001:

- Inici del curs de Pessebrisme, amb la participació a la 1a Fira d'Entitats Locals.

Octubre 2001:

- Assistència a la XXXII Trobada de Pessebristes de Catalunya a Sabadell.
- Tallers cada dissabte (des d'octubre fins a Nadal).

Desembre 2001:

- VI Concurs de Pessebres, convocat conjuntament amb l'Ajuntament i la Parròquia. Varen participar 8 persones, en la modalitat popular; els premiats: Família Prat Bagudanch (1r premi), família Vinyes-Muntasell (2n premi) i el 3r premi fou compartit entre Mireia Roura i Laia Canaleta.
- Exposició de Diorames - Pessebres a Can Rovira.
- Exposició d'un pessebre a l'Església Parroquial.
- Pessebre a la Residència de Gent Gran de Sant Hilari Sacalm.

Cartells:

- S'han editat cartells de Nadal, i se n'han repartit a diferents llocs de Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol.

Visites:

- Col·lectives a Sant Vicenç de Muntal (Pessebres de Catalunya), Mataró i Sant Pere de Torelló.
- Destaquem que aquest any rebrem la visita a la nostra exposició dels Amics Pessebristes de Castellar del Vallès.

Calvaris:

- Per Setmana Santa vàrem exposar 10 diorames a diferents indrets de la població sobre el Via Crucis Vivent.

Altres activitats

- Es van exposar tres diorames de Setmana Santa a l'Arxiu –Museu de Calella–.
- Amb motiu de la Trobada de Gent Gran de la comarca de la Selva, a Sant Hilari, es va exposar un diorama amb el tema: *Canigó*, com a petit homenatge a mossèn Cinto Verdaguer en la celebració del centenari de la seva mort.

Agraïm la col·laboració de particulars que ens han ajudat a muntar les exposicions, als visitants de les exposicions, als participants del VI Concurs de Pessebres, així com a les entitats: Ajuntament, Parròquia, Associació de Gent Gran "Can Blat", Associació del Via Crucis, "la Caixa" i la Caixa de Girona, que d'una manera o una altra han donat suport a les nostres activitats.

Moltes gràcies.

Plaça de l'Església

Club Esportiu Sant Hilari Font Vella

A les pàgines del programa de Festes del 2001, us explicàvem que feia un any que uns pares havíem agafat les rendes del C.E. Sant Hilari Font Vella en unes condicions ben difícils i es feia una invitació general a formar part de la Junta. Uns varen dir que sí i molts d'altres manifestaren el contrari.

Els que hi som, els que hem treballat, discutit i gaudit, creiem que s'ha fet una bona feina, una molt bona feina podríem dir, i com que els que no hi són ha estat per decisió pròpia, el fet ens dóna una força moral molt important davant la tasca realitzada i les decisions que hem pres, i que continuarem prenent per portar a terme el nostre projecte de futur per al nostre club.

Bé, quan es forma part d'una junta s'ha de decidir i a vegades s'adopten decisions que, a més d'impopulars, poden ser difícils d'entendre i que, potser, millor que no s'haguessin de prendre.

Però, com dèiem fa una temporada, tenim un projecte i per tirar-lo endavant cal gestionar el club de la millor manera possible, encara que a vegades el camí escollit no sigui el més planer i entenedor. Sabem que tenim la confiança dels socis i això ens dóna un ampli marge per decidir.

Després d'aquestes ratlles, hem de parlar del que ha estat més important d'aquesta temporada, l'ascens del Sant Hilari a la primera regional, categoria que es va perdre ara fa justament 25 anys. Encara que ha costat moltíssim... Ja som a primera! D'aquesta forma estarem a la millor categoria d'àmbit provincial, la que ens pertoca per la història, el prestigi i la importància del C.E. Sant Hilari Font Vella.

Aquest fet ha de suposar un estímul per a tots els socis i també per a aquells jugadors locals i forasters que tenen ganes de jugar en els millors equips. Considerem que ha de ser el premi a un col·lectiu molt ampli, des dels jugadors a l'entrenador, passant per la Junta, els socis i tots aquells i aquelles que d'alguna manera o altra han fet possible el retorn a la primera regional. A tots, moltes gràcies!

Del futbol base us hem de dir que dels sis equips que tenim, tots han mantingut la categoria. L'aleví, que només ha perdut un partit, ha assolit la segona posició. Els benjamins i el cadet s'han situat a la zona alta de la classificació i l'infantil i el juvenil mereixen una menció especial per haver acabat dignament la temporada després d'haver lluitat contra moltes adversitats.

Camp del Roses juny 2002

Camp de l'Artigues

Contra l'Olot, temporada 76-77

A tots, jugadors, entrenadors i delegats rebeu la nostra felicitació i reconeixement.

Quan llegiu aquestes ratlles ja s'hauran començat els entrenaments i estarem a punt de començar la nova temporada, que promet ser apassionant.

Tant de bo que a l'agost vinent es pugui seguir escrivint sobre els èxits del C.E. Sant Hilari Font Vella en la majoria de categories.

Que tingueu molt bona Festa Major!

La Junta

CLUB TENNIS SANT HILARI (1982-2002)

Sembla que fa quatre dies i ja fa vint anys que va néixer el Club Tennis Sant Hilari. Ho feia amb la idea molt concreta de possibilitar i facilitar la pràctica d'aquest esport a la nostra població.

Si mirem enrere veurem que hem anat aconseguint els objectius que paulatinament s'havien programat. Hi ha hagut una continuïtat ininterrompuda d'activitats, que s'han concretat en tres vessants: els campionats socials, els cursets de formació i un campionat open que ja es troba en la seva quinzena edició.

Tennis, amics i diversió han estat tres premisses que hem procurat mantenir unides, ja que són la base d'una bona convivència quan el que es pretén és crear un ambient acollidor al voltant d'una raqueta i una pilota.

Cada any finalitzem la temporada amb un sopar de germanor, on es lliuren els guardons i trofeus dels torneigs Social i Open, amb l'assistència dels participants locals i foranis, entre els que s'han anat establint llaços de sincera amistat.

Aquesta segueix essent la voluntat del club, la de mantenir aquesta pauta de continuïtat i promoció d'un esport que encara és de minories i que costa de promocionar, amb l'agreujant de tenir les pistes situades enmig d'aparcaments, de motos, de cotxes i amb altres sorolls. Esperem que l'Ajuntament hi trobi una solució.

Com a nota per al record posem el llistat de guanyadors dels diferents torneigs Open C. T. Sant Hilari. El primer, el de l'any 1987, el guanyà en Palomo i el darrer, el del 2001, en Jordi Bonet. En Xavi Clos el guanyà dues vegades, així com l'Albert Bonvehí, en David Pous i en Gerard Avellaneda. Altres guanyadors foren Higini, Pere Torras, Ramon Anfuns i Ivan Ibáñez.

Agraïm, des d'aquest escrit, la reiterada col·laboració dels socis, participants i simpatitzants, així com la de l'Ajuntament i de l'empresa Font Vella, SA.

Josep Masó Plenacosta
President del Club Tennis Sant Hilari

Cursets tennis infantil 1993

Guanyadors torneig local 1984 i Open 1985

CORAL
Els Nois Alegres

Els Nois Alegres a Tortosa

Com cada any, "Els Nois Alegres" aprofitem aquestes pàgines del programa de festes per a dirigir-nos a vosaltres i informar-vos de quines han estat les activitats que hem dut a terme i que tenim previst en un futur més immediat. Es pot dir que l'activitat va lligada al calendari, tant al litúrgic, com al més festiu, per dir-ho d'alguna manera.

Per això hem de parlar de l'actuació en la Missa de la Festa Major, de la participació en la Fira d'Entitats del poble del mes de setembre, del Concert Nadalenc, junt amb diferents corals locals i la Cantada de Nadales al casal can Blat. Enguany férem una altra actuació sobre temes nadalencs a la vila d'Amer. També es participà en el concert de Cançó Catalana organitzat pel Grup Sardanista Sant Hilari, al cinema Catalunya.

Les tradicionals caramelles de Pasqua també es cantaren per places i carrers del poble, amb el sempre discutit i comentat popurri.

Posteriorment, es realitzà un concert de manera conjunta amb la coral "Cants i Rialles", de Sant Julià de Vilatorta.

Més recentment, i ja dintre del mes de juny, s'ha participat en la Primera Mostra de Música de Sant Hilari i en l'ofici de Sant Joan, per tornar a enllaçar amb la Missa de Festa Major d'agost i...

Els concerts que s'havien de fer amb les corals de Mollet, com a homenatge a J. Verdaguer i "Cants i Rialles" a Sant Julià, es faran més endavant.

La il·lusió i la bona disposició de tots els membres de la coral faran possible que les noves temporades siguin tan enriquidores com ho ha estat aquesta.

Aprofitem l'avinentesa per a saludar-vos i convidar-vos a participar amb nosaltres d'aquestes i moltes altres experiències. Fins aviat.

Els Nois Alegres

passió per les motos

Prova d'Enduro al Circuit dels Cortals

Hola, un any més, des d'aquesta tribuna que ens ofereix l'oportunitat de repassar el que ha estat el darrer any pel que fa al nostre món; les motos en general i el moto club en particular.

Començarem amb un tema que va saltar a l'actualitat pels voltants de Nadal, i que de moment no volem tocar gaire. És el tema dels escrits als diaris, denúncies, i altres assumptes que en el seu moment s'explicaran. Sembla ser que, després de vint-i-cinc anys, ara el circuit molesta algunes persones, la majoria de les quals, precisament, no són o no viuen a Sant Hilari. Deixem-ho així.

Si fem el nostre repàs, direm que en l'àmbit esportiu i organitzatiu, hem de parlar d'èxit, ja que les proves organitzades així ho diuen, tret d'alguns matisos del passat campionat de Catalunya, que no tenen res a veure amb l'organització. A part d'això el campionat social "Osona-Guilleries", que duem a terme amb el moto club Tona, és considerat un dels millors de Catalunya, si no el millor, amb la participació de pilots de la talla de Joan Roma, corredor destacat del París-Dakar; Josep Alonso, deu vegades campió d'Espanya de motocròs; Óscar Lanza, campió d'Espanya de supercròs; Marc Coma, campió estatal d'enduro; Toni Arcarons, campió d'Espanya de motocròs en els anys setanta i vuitanta, entre d'altres i tots ells socis del moto club Sant Hilari.

Pel que fa als nostres pilots, tenim representació en diferents campionats, entre els més destacats, hi trobem: en Joan Cardona, *Juanitu*, habitual en les proves del campionat de Catalunya, en Joan Vilalta, dels deu primers en el campionat de Catalunya Open, i que el mes de juny passat es va estrenar en el campionat d'Espanya a Sòria amb molt bons auguris; i, per descomptat, el nostre millor representant fins al moment, en Gerard Salavedra, que continua la seva progressió, en els campionats de Catalunya i d'Espanya on el juny passat va obtenir els seus primers punts (17a i 16a, posició) a Crescente, Pontevedra. Aquest any està seguint totes les proves del campionat d'Espanya sènior. Esperem que segueixi la seva preparació, i que els *espònsors* es fixin en el seu treball.

Per últim, agrair a tots els patrocinadors, col·laboradors, socis, (que ja superen els dos-cents) simpatitzants i també l'Ajuntament per la seva ajuda i suport envers el motoclub Sant Hilari, perquè entre tots puguem gaudir d'aquest esport tan exigent i a la vegada gratificant.

Ramon Valls Buhils
PRESIDENT

Escola de Música
DE SANT HILARI

La nostra escola és el fruit d'un repte d'ensenyament musical des de fa 24 anys. Ha estat i és un planter de bons músics, directors de corals i pedagogs musicals, tot un somni per a un poble petit com Sant Hilari que fins fa pocs anys era difícil d'arribar-hi.

A principi de curs es van modificar i inaugurar les obres de les aules per estar perfectament en la normativa vigent d'escoles de música. S'ha fet un esforç molt gran per portar-ho a terme i som una de les poques escoles de música de la comarca que estem al dia.

Actualment es fan classes (amb professors especialistes) de violí, violoncel, contrabaix, piano, acordió, saxofon, guitarra espanyola, guitarra clàssica, bateria, flauta travessera, flauta de bec, cant, sensibilització musical a partir de quatre anys, llenguatge musical, cultura musical per a adults, mètode suzuki a partir de tres anys, grups instrumentals, informàtica musical i harmonia. Tenim un ventall ben extens, oi?

El nostre repte és que l'alumnat gaudeixi de la música i surti de l'Escola de Música amb un bon nivell que li permeti accedir sense gaires dificultats al grau professional si així ho desitja.

Els nostres alumnes de grau mig toquen en l' Orquestra Jove de la Selva, cal dir que un percentatge molt elevat de músics d'aquesta orquestra és fruit de la nostra escola.

Cal dir que intentem donar una qualitat d'ensenyament per ajudar a créixer la persona tant intel·lectualment com sensitivament.

Des d'aquí volem agrair als alumnes i pares que han cregut i creuen en el nostre projecte. Bon estiu !

Montserrat Cufí

ALGUNES DE LES ACTIVITATS QUE HEM FET DURANT EL CURS 2001/2002

SETEMBRE

Participació en la Fira d'Entitats del poble.

NOVEMBRE

Inauguració d'obres amb pares, alumnes, professors, el Sr. Xavi Pla responsable de Cultura del Consell Comarcal de la Selva, i el Sr. Xavi Colon regidor de Cultura de Sant Hilari.

Festa dels músics Santa Cecília, concert a la Sala Noble per a tots els nens de P3-P4-P5, 1r i 2n de primària.

Anada a Lituània dels alumnes de grau mig amb l'Orquestra Jove de la Selva.

DESEMBRE

Concert Nadalenc dels alumnes d'instrument a la Sala Noble.

Concert trimestral dels alumnes a l'escola de Música.

MARÇ

Anada a Salzburg a un curset pedagògic del mètode Orff.

ABRIL

Master class de violoncels a la Sala Noble.

MAIG

Tallers de guitarra espanyola i elèctrica al Casalxjoveshs.

JUNY

Concert d'alumnes de cant a Sala Noble.

Tallers de guitarra espanyola i elèctrica al Casalxjoveshs.

Concert fi de curs a l'Escola de Música.

Participació en la trobada de diferents grups musicals del poble organitzat pels Amics de la Música.

Tastet d'instruments durant l'última setmana de juny obert a tothom, amb molt d'èxit.

L'Orquestra Jove DE LA SELVA

L'Orquestra Jove de la Selva (OJS) és un projecte i un somni fet realitat. Neix a iniciativa del Consell Comarcal de la Selva amb el suport de les escoles de música de la comarca amb la finalitat d'establir una organització que vetlli per la formació i el treball en equip dels estudiants de música de grau mig i superior de la comarca. És un element d'unió, entre pobles, que dinamitza un aspecte cultural molt important i que permet fer una cosa que no es pot fer de forma aïllada a cada poble: una gran orquestra. És un al·licient i un repte per als estudiants de música per a continuar endavant i alhora els permet realitzar els seus progressos d'una manera molt més agradable que no pas haver de tocar sempre sol o en petit grup. És, doncs, una oportunitat i una iniciativa molt lloable per part del Consell Comarcal (ho deia abans que es portés a terme i ho dic ara, dos anys després d'haver-se iniciat).

Recentment s'ha creat una Fundació amb la intenció que el projecte tingui una continuïtat més enllà dels avatars i els canvis polítics que es produeixen cada vegada que hi ha eleccions: l'Orquestra és patrimoni de tots els pobles de la comarca i no està vinculada a cap partit polític concret. És per aquest motiu que s'ha convidat a formar part d'aquesta fundació tots els pobles de la comarca (l'Ajuntament de Sant Hilari també ha respost de manera positiva) i a entitats públiques com la Diputació i empreses privades.

L'ESCOLA DE MÚSICA DE SANT HILARI ÉS L'ESCOLA DE LA COMARCA QUE, DES DELS INICIS, HA APORTAT I APORTA MÉS PERSONES I ESFORÇOS:

Hem apostat fort per l'Orquestra perquè ho veiem molt positiu. Així, a nivell de persones que en formem part som:

MERCÈ MALET I MARÇAL CUBERTA, *violoncels*
LAURA MADRIÀ, ALBA MIRALPEIX CUFÍ, NÚRIA VIÑALS, *violins*
SERGI AUGER, *saxo*
NEUS CUBERTA I DOLORS VIDAL, *caps de corda*
ANTONI MIRALPEIX, *director*

Sense oblidar els que en formaven part el primer curs o en formen part de manera ocasional com són: en Jordi Tura, en Jordi Viñals i la Sílvia Brugués. També hi ha l'aportació en tasques de suport de la Montserrat Cufí. És doncs un equip humà important. Fem i farem el que puguem perquè això progressi i es consolidi pensant també en les futures generacions de músics que els ha de servir d'estímul.

INTERCANVI AMB L'ORQUESTRA DE LITUÀNIA

Per últim, un breu comentari d'una de les activitats més engrescadores portades a terme per l'Orquestra: l'intercanvi amb l'Orquestra d'Alytus (Lituània). El més de novembre passat vam emprendre l'aventura d'anar tota una setmana a Lituània i treballar conjuntament amb l'Orquestra d'Alytus. Va ser una experiència musical i humana brutal, un contrast de cultures, un cúmul d'experiències inoblidables que a final de juliol s'haurà tornat a repetir perquè els lituans hauran vingut a Catalunya a tornar l'intercanvi. Són d'aquelles vivències que no s'esborren durant tota la vida, que permeten l'enriquiment de veure altres maneres de fer les coses i conèixer gent d'arreu.

Labas Vasara (Bon estiu, en Lituà)!

ANTONI MIRALPEIX
Director de l'Orquestra Jove de la Selva
i de l'Escola de Música de Sant Hilari

EN TONI A L'ESCOLA DE MÚSICA

EN TONI MIRALPEIX DIRIGINT L'ORQUESTRA JOVE DE LA SELVA

Petits Cantaires: "EL PLAER DEL CANT CORAL"

TROBADA AL PALAU SANT JORDI

EN LLUÍS PAGÈS REP UN OBSEQUI

Encara amb la "ressaca" de la celebració del 25è aniversari de l'any passat, vam començar aquest curs pensant en les dues activitats principals en les quals esperàvem participar amb gran il·lusió: pel que fa al grup de petits, el *Juguem Cantant* a Figueres i amb el grup de mitjans i grans, la *35a Trobada General al Palau Sant Jordi* de Barcelona (juntament amb uns 4.000 cantaires més). Tot això ha estat possible perquè la nostra coral forma pat del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (SCIC).

QUÈ ÉS EL SCIC?

El SCIC és una entitat que agrupa diferents corals infantils de tot Catalunya i està oberta a tots els infants amb edats compreses entre els 5 i 16 anys. Les persones que hi treballen, així com els directors de les corals que hi prenen part, ho fan de manera desinteressada, sense recompensació econòmica, només moguts per la intenció d'aconseguir que els infants coneguin la música, l'estimin, s'hi sensibilitzi i en gaudeixin. Al mateix temps, el SCIC fomenta la relació i el contacte de les diverses corals del país a través de les diferents trobades:

Petits (de 5 a 7 anys): els cantaires més petits tenen l'oportunitat de mostrar el repertori que han après en els *Juguem Cantant*, trobades d'un dia en què es combinen les activitats lúdiques amb l'assaig.

Enguany es va celebrar a Figueres, el dia 14 d'abril, i hi vam participar les corals de la nostra demarcació. El concert es va dur a teme al Teatre El Jardí (un dels més bonics de la província) i vam cantar tres cançons infantils i també la cantata *Els set corbs* escrita expressament per a aquesta ocasió. Cal dir que tant els cantaires, com els directors i també els pares vam quedar molt contents de l'experiència.

Mitjans i grans (de 8 a 16 anys): es realitzen diferents modalitats de trobades cada any. Així, es van alternant *intercanvi* entre dues corals, *colònies*, *trobades intercomarcals*, *trobades-taller* i *trobades generals*, com la d'aquest any, en la qual totes les corals que pertanyen al SCIC es van trobar al Palau Sant Jordi de Barcelona.

La d'enguany ha estat especial perquè, a més de celebrar el 35è aniversari del SCIC, s'ha volgut homenatjar el centenari de la mort de Jacint Verdaguer amb l'estrena de la cantata *Transatlàntida* amb lletra de Miquel Desclot i música de Baltasar Bibiloni, inspirada en l'obra verdaguerian *L'Atlàntida*.

Aquesta experiència inoblidable va començar el dia 11 de maig a la tarda (sota una intensa pluja que va deixar-nos ben remullats) quan vam fer el primer assaig. Tot seguit ens vam repartir per les cases de la coral l'Esquitx de Barcelona on vam estar molt ben acollits. L'endemà al matí, més assaig i, a la tarda, per fi arribava el gran moment. Era l'hora de mostrar tot el que havíem estat treballant setmana rere setmana.

Quan l'orquestra va començar a fer les primeres notes, a cantaires, directors i públic, se'ns va posar la pell de gallina. Tots érem conscients que cada un de nosaltres estàvem fent possible un projecte comú, sense competitivitat, cosa ben poc freqüent en els temps actuals.

El regust amarg de tot plegat és la constatació de veure el poc suport institucional que vam rebre i el poc ressò mediàtic que es va fer d'una activitat tan noble que passa ben poques vegades; però ja se sap que és més important veure cada setmana vint-i-dos homes rere una pilota que no pas quatre mil nens cantant plegats un cop cada cinc anys.

ACTIVITATS DURANT EL CURS 2001-2002

- 22 de desembre: Concert de Nadal a l'església.
- 25 de desembre: Participació a la Missa de Nadal.
- 30 de desembre: Concert al geriàtric.
- 13 de gener: Concert a l'església de Grions.
- 31 de març: Caramelles de Pasqua.
- 14 d'abril: Juguem cantant a Figueres.
- 11 i 12 de maig: Trobada General del SCIC al Palau Sant Jordi.
- 23 de juny: Concert de Fi de Curs.

Aprofitem per desitjar-vos que passeu una bona Festa Major 2002!

SÍLVIA BRUGUÉS I LLUÍS PAGÈS
Directors de la coral Petits Cantaires

ACTUACIONS MUNICIPALS

Pensem, un any més, que cal aprofitar la difusió del programa de Festa Major per tal de donar a conèixer les activitats i les actuacions que s'han dut a terme en el nostre municipi. El fet que arribi a totes les llars de Sant Hilari el converteix en un magnífic vincle de comunicació entre la gent de la nostra vila i el fa el vehicle ideal perquè l'Ajuntament pugui recordar a tots els hilariencs i les hilarienques les actuacions realitzades i les que s'han de realitzar en el futur.

ALGUNES DE LES ACTUACIONS REALITZADES O EN FASE D'APROVACIÓ

Campanya de teatre infantil i juvenil.
Parc Infantil de Nadal.
Escola Taller de Turisme.
Adequació rotonda de la Pedra Llarga. Monument a la Sardana.
Pla de dinamització del Comerç i Jornades de Comerç.
Remodelació dels vestidors del Camp de Futbol.
Instal·lació de seients a les grades del Pavelló.
Inauguració de les instal·lacions de Telecalm, el telecentre de Sant Hilari.
Jornades de Micologia Mediterrània.
Setmana Esportiva amb noves activitats.
Estades Esportives, Casal i Casalet d'estiu.
Rotonda Passeig Font Vella. Monument a l'aigua.)
Projecte 4 museus.
Deixalleria municipal.
Remodelació de la plaça Jacint Verdaguer.
Inauguració del CasalxJoves.
Fira d'entitats.
Trobada de germanor amb Zagrilla, Esparragal, Carcabuey i Priego de Córdoba.

I PEL QUE FA ALS PROJECTES DE FUTUR IMMEDIAT VOLEM DESTACAR-NE ELS SEGÜENTS:

FIRA DEL BOLET

El proper 12 d'octubre es té previst realitzar una fira dedicada a donar a conèixer la varietat de bolets de les nostres contrades i la seva aplicació culinària

OBRES DE CANALITZACIÓ DEL GAS PROPÀ

Continuen a bon ritme les obres de canalització del gas propà. El 24 de juliol es va donar servei de gas als primers habitatges de Sant Hilari.

OBRES DE CANALITZACIÓ DE FIBRA ÒPTICA

Aprofitant les rases de la canalització de gas, es continuen instal·lant els tubs per on haurà de passar la fibra òptica que permetrà una millora importantíssima de la xarxa de comunicacions de la nostra vila.

MONUMENT A L'AIGUA

PLAÇA JACINT VERDAGUER

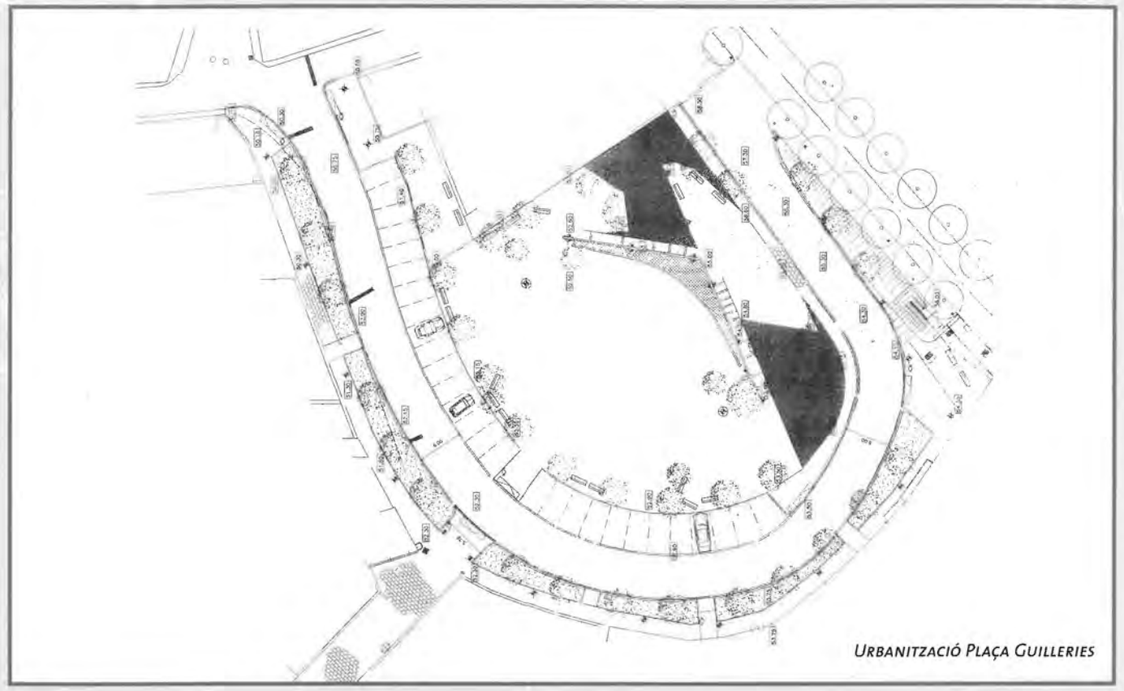

URBANITZACIÓ PLAÇA GUILLERIES

URBANITZACIÓ PLAÇA GUILLERIES

Properament s'iniciaran les obres d'urbanització i acondicionament de la plaça Guilleries. Un cop acabada, podrem gaudir d'una altra zona d'esbarjo i d'aparcaments al bell mig del poble.

IES SANT HILARI

Ja s'ha atorgat la llicencia d'obres i és previst l'inici de la construcció properament. La previsió és gaudir d'aquest nou equipament situat al terreny dels Campaments per al curs 2004-2005.

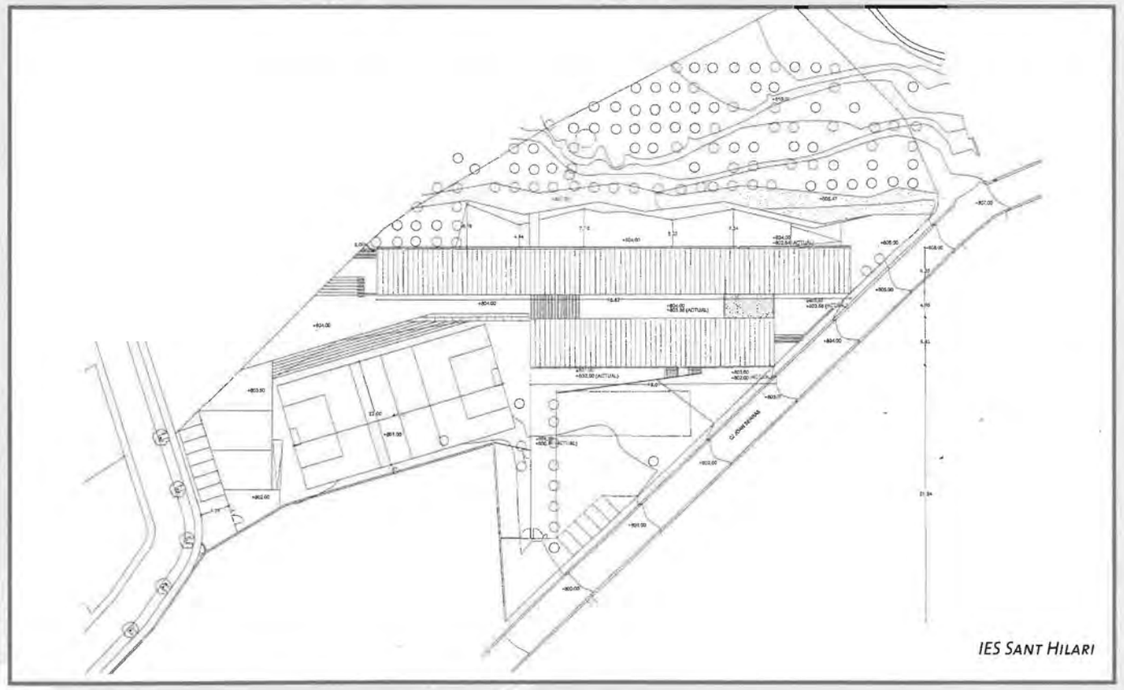

IES SANT HILARI

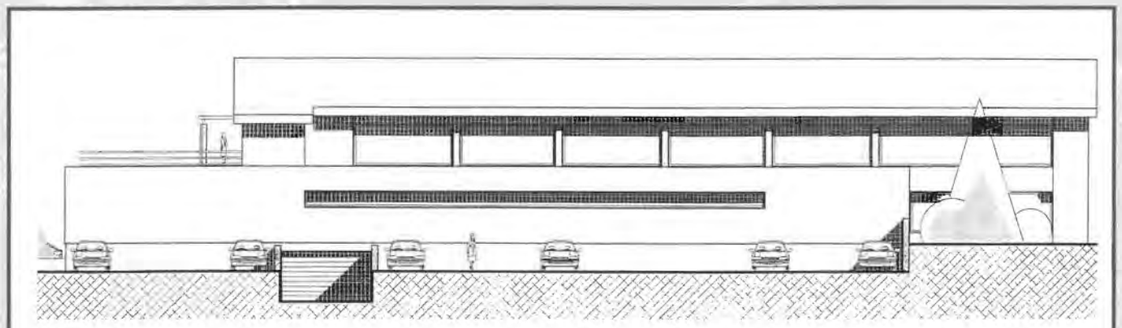

FAÇANA PISCINA CLIMATITZADA

AMPLIACIÓ DEL CASAL DE GENT GRAN

S'estan acabant les obres d'acondiciament d'un nou espai al casal que permetrà desenvolupar tot tipus d'activitats.

EDICIÓ D'UN LLIBRE SOBRE SANT HILARI

Antoni Pladevall i Àngel Serradesanferm estan treballant en l'edició d'un llibre sobre Sant Hilari que es publicarà dins de la col·lecció "Quaderns de la Revista de Girona" en l'apartat de Monografies locals, amb el patrocini de la Diputació de Girona. Comptem poder-lo presentar el proper 23 d'abril, aprofitant la festa de Sant Jordi, patró de Catalunya.

AMPLIACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS DEL CAP

En els propers mesos, s'iniciaran les obres d'ampliació del Centre d'Atenció Primària. Es disposarà així d'un espai que doblarà l'actual i permetrà una atenció més còmoda i eficaç.

COBRIMENT DE LA PISTA EXTERIOR DE LA ZONA POLIESPORTIVA

S'ha encarregat un estudi per tal de procedir al cobriment de la pista exterior, ja que es preveu un augment de l'activitat esportiva a la nostra vila. A part d'això, es disposarà d'una instal·lació multiusos on es podran realitzar tota mena d'activitats.

ANY VERDAGUER

S'ha acordat que l'Any Verdaguer a les comarques gironines se celebri del 10 de juny del 2002 (coincidint exactament amb el centenari de la seva mort) al 10 de juny del 2003. Hem programat una sèrie d'actes que van des de xerrades d'abast popular sobre la figura de Verdaguer, fins a ponències especialitzades presentades per destacats estudiosos verdaguerians que ens parlaran de la relació del poeta i escriptor amb les nostres Guilleries. Podrem gaudir també d'una exposició pròpia, d'actuacions teatrals i musicals de primera fila i d'activitats organitzades pels alumnes dels centres escolars de la nostra vila i per diverses entitats literàries i musicals de Sant Hilari.

PROJECTES PRESENTATS, EN FASE D'APROVACIÓ:

FAÇANA DEL PROJECTE PISCINA CLIMATITZADA

En primera instància no ens va ser adjudicada la subvenció que havíem demanat. Evidentment, no sempre es concedeixen totes les subvencions que se sol·liciten. El motiu principal va ser una demanda de molts ajuntaments i molts pocs recursos per repartir. Per aquest motiu, la Generalitat ha tornat a destinar més diners per subvencionar projectes que no havien pogut ser atesos. Quan un Ajuntament que té les idees clares es troba en aquesta situació, el que fa és no desanimar-se i insistir. Això és el que ha fet l'Ajuntament de Sant Hilari, ha tornat a demanar la subvenció per construir una piscina climatitzada a la nostra vila. Tenim fundades esperances que aquesta vegada ens sigui concedida. La posada en marxa d'aquest projecte dependrà, evidentment, de quina sigui la resposta.

GESPA ARTIFICIAL AL CAMP DE FUTBOL

S'està estudiant la possibilitat d'instal·lar gespa artificial al camp de futbol. L'Ajuntament és conscient del gran volum d'activitat que genera l'esport del futbol a Sant Hilari. Sabem també que les condicions climàtiques de la zona i el terra de l'actual instal·lació limiten moltíssim aquesta activitat. La instal·lació de gespa artificial al camp de futbol permetria optimitzar l'ús de la instal·lació i minimitzaria la dependència climàtica actual.

HABITATGE JOVE

Avui els joves tenen moltes dificultats per accedir a un habitatge. És per això que s'està estudiant un projecte de construcció d'habitatges per a parelles joves, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya.

AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM

MUSEU GUILLERIES

La guilla Mugui, informa

CAPÍTOL II, FESTA MAJOR 2002

Ja sóc un any més vella i torno a estar amb vosaltres, en aquest quart any i en el segon capítol de: "la guilla MUGUI Informa". Si em permeteu m'agradaria fer-ho més amb imatges que paraules, per allò que diuen, que una imatge val més que mil paraules.

Coordinació i col·laboració en les Jornades de Micologia de la Mediterrània, amb la **Societat de Micologia Catalana** i el Comitè de la **Confederació Europea de Micologia Mediterrània-CEMM-. Del 4 a l'11 de novembre de 2001**

- Hi van participar **180 micòlegs d'arreu d'Europa**. En aquesta setmana es van fer les següents activitats, entre d'altres:
- **Exposició a la Sala Noble de treballs de tardor realitzats pels alumnes de les escoles de Sant Hilari**
- **Presentació de l'exposició de Bolets Permanent** al Museu Guilleries.
- **Participació en l'exposició de bolets** durant tota la setmana. A l'exposició, s'hi han mostrat **339 ESPÈCIES de bolets** de les Guilleries, tot i que a les Jornades se n'han arribat a classificar unes 500. A destacar el *Leucoagaricus ionidicolor*.
- **Organització de la sortida del dimarts** amb esmorzar al camp per donar a conèixer els costums gastronòmics de les Guilleries.
- **Visita i guiatge amb els nens i les nenes de les escoles de Sant Hilari Sacalm** per iniciar-se al món de la micologia i la riquesa de bolets en el nostre patrimoni natural. Van passar uns 500 alumnes.
- **Tast de bolets** a càrrec dels hotels i restaurants de Sant Hilari el dissabte 10 de novembre.

– **Presentació a la Diputació de Girona de la proposta**

– **Museus del territori, Montseny - Guilleries, sota el lema *Històries Sense Temps*,**

– **La ruta dels quatre museus- "quatre museus quatre euros".**

El Montseny i les Guilleries són dos espais naturals protegits de singular bellesa paisatgística i de notables valors naturals. Aquesta gran massa natural ubicada entre les àrees de Girona i Barcelona ha estat escenari d'unes formes de vida que han mantingut un tradicional equilibri i una harmonia amb el seu entorn. Ha estat aquesta harmonia i aquest equilibri el que ha proporcionat aquesta sensació d'atemporalitat, de permanència. Tanmateix sota aquest aspecte superficial s'han desenvolupat intenses històries de vida humana i natural. Per això el lema d'*Històries sense temps*.

Els museus: Aragay de Breda, Etnològic del Montseny- La Gabella- d'Arbúcies, el museu Guilleries de Sant Hilari i el Centre Cultural Europeu de la Natura de Viladrau, representen, sumats, el compendi d'aquesta realitat. Des d'aquesta òptica de suma, per tal de superar les realitats segmentades, aquests museus decideixen ajuntar els seus esforços i oferir aquestes *Històries sense temps*, que sens dubte proporcionaran al seu usuari un ampli coneixement d'aquests dos espais naturals. A més de la visita del museu, es recomana la visita dels indrets de cada vila (Breda, Arbúcies, Sant Hilari i Viladrau), que millor complementen aquesta òptica.

Curs d'astronomia

– **Guaita d'estels al novembre** al mas Carbó, activitat complementària al curs d'astronomia que es va fer aquest estiu conjuntament amb la Casa de Cultura, amb el professor Lluís Verdaguer.

– Exposició dels **Avets a les Guilleries** al vestíbul del museu, amb **fotografies** de Salvador Bosch, i **avets** Vivers Tortadès.

primavera

Exposició poemes i natura de N. Munsó

Visita del Conseller de Cultura, Sr. Vilajoana

Estudi tècnic dels cedres

Pujada a Sant Miquel de les Formigues

– **Exposició** al vestíbol del Museu Guilleries i a la Sala Noble.

***Poesies poemes i natura* de Narcís Munsó.**

– ***Activitats realitzades amb les escoles de Sant Hilari Sacalm***

– **Audiovisual** de poesies poemes i natura de Narcís Munsó, i visites guiades a l'exposició.

– **Audiovisual Imatges de les Guilleries.**

– **Visites al Museu sota el tema "Els arbres, els arbres monumentals i arbres d'interès local"**, juntament amb l'entrevista a diferents persones enteses sobre el tema dels boscos la natura i la història de Sant Hilari, com els senyors Josep M. de Ribot i Salvador Bosch.

– **Estudi tècnic sobre els cedres** amb la col·laboració de l'enginyer forestal Xavi Vilabella.

– **Visita a l'exposició dels roders** amb demostració de com treballaven els roders gràcies a la col·laboració de Jaume Rosset.

– **Coordinació** amb l'organització **del Dia Mundial del Medi Ambient.** I també en la declaració d'**Arbres d'interès local, els dos cedres de l'Atles *Cedrus atlantica* de la plaça Gravalosa.** El cartell dels arbres d'interès local de la Plaça Gravalosa ha estat fet per Josep Ma. Xandri.

– **Activitat amb els nens d'educació infantil** dels arbres d'interès local de la plaça Gravalosa.

– **Exposició al Museu** de tots el treballs dels nens i les nenes de Sant Hilari Sacalm relacionats amb el llibre de poesies poemes i natura i els cedres de la Placeta.

– ***L'Home i el Medi***

– **Exposició al vestíbul del Museu i al Museu, d'Esther Polo "Bitxos"**

– **Ruta i presentació a la premsa del Programa *Montseny – Guilleries- La ruta dels quatre museus.*** Amb la col·laboració de la Diputació de Girona i de Barcelona, àrea de Medi Ambient.

– Coordinació i col·laboració en la ruta que es va fer **a Sant Miquel de les Formigues** amb el Casal de Gent Gran Can Blat. Ruta preparada pels alumnes del Taller de Turisme.

– Posada en marxa de l'activitat: **Un Passeig de bosc i fonts i un descans d'aigües termals amb el centre lúdic termal Magma.**

Sortida al bosc a buscar herbes per fer la ratafia.

estiu

Visita de la Sra. Marta Ferrusola en l'homenatge als roders

– Presentació Homenatge als Roders.

– La vitrina amb la bandera dels roders i les eines- la inauguració va ser a càrrec de la Sra. Marta Ferrusola i l'alcalde de Sant Hilari Sacalm.

– El dia 22 de juny hem fet **ratafia i ungüents** amb la Pepeta Estragués.

– **Col·laboració en la presentació del llibre de fotografies d'en Salvador Bosch *Guilleries, terra regalada***, amb texts d'Emili Rams i Josep Tarrés.

– **Exposició de fotografies *"Les Guilleries, terra regalada", de Salvador Bosch,*** al vestíbul del Museu fins al 15 d'agost.

– **Exposició d'escultures en escorces i troncs, de Pere Ripoll** fins al 20 de setembre a la sala d'exposició permanent del Museu/Cooperativa.

Visites de les escoles al museu

I com sempre totes les agències, grups i escoles que ens van visitant durant tot l'any. L'any 2001 van venir 7.258 persones(5.910 visitants i 54 grups)

Acabo donant-vos les gràcies per fer que el museu sigui viu i actiu com a Museu del territori que és, en els vessants del patrimoni natural i de l'home i el medi.

Compto sempre amb tots vosaltres!
Un petó de bosc i una abraçada d'aigua!

La guilla Mugui

Anna Agulló i Callicó

Casa de Cultura

EXPOSICIONS

- Exposició sobre la vida i obra de Salvat Papasseit.
- Exposició *El Batec del món*, de l'ONG "Acció contra la Fam".
- VIII Exposició de pessebres i diorames, de l'Associació de Pessebristes de Sant Hilari.
- Exposició de pintura de Kati Moragas.
- Exposició de les obres dels participants del VIIè Concurs de Pintura Ràpida, organitzat per l'Aula d'Art Municipal.
- Exposició col·lectiva d'artistes locals, Joan Mir, Manel Vega, Kati Moragas, Carmen Romero i Joan Elias.
- Enguany, des del mes de gener de 2002, la Sala d'Exposicions de la Casa de Cultura ha passat a Can Rovira, a la planta baixa. Per tant, qualsevol persona que vulgui exposar a Sant Hilari, s'haurà de dirigir a les oficines de Can Rovira.

CURSOS I CURSETS

- Curs de l'art de Tai-xí, per Emma Romeo.
- Curs de ioga, per Cristina Corredor.
- Curs de balls d'envelat: 1r i 2n nivell, amb Jaume Collbatallé.
- Curset d'història de Catalunya, de l'Associació Conèixer Catalunya.
- Curs *Coneguem la Bíblia*, organitzat per la Parròquia de Sant Hilari.
- Curs de Cuina Bàsica, a càrrec de Salvador Brugués.
- Curs de Relaxació, per Emma Romeo.
- Curs de Dietètica i Alimentació, amb el Dr. Joan Castells i les infermeres Carme Graboleda i Margarida Pelegrí.
- Curs de Cuina Natural, amb Uli Udina.
- Curs de Plantes Remeieres, per Anna Agulló i Pepeta Estragués.
- Curs d'Intel·ligència Emocional, a càrrec de Toni Bardera.
- Guaita d'estels a Mas Carbó, amb Lluís Verdaguer.

Curs de cuina Infantil

Curset sobre Intel·ligència emocional

CENTRE DE FORMACIÓ D'ADULTS

CURSOS IMPARTITS

Ensenyament reglat:

- Formació bàsica.
- Graduat escolar d'EGB (última convocatòria).

Ensenyament no reglat

- Català, nivells A, C i D.
- Anglès, nivells I, II i III.
- Aula d'Art.
- Escultura amb fang.
- Suport de llengua per a immigrants.
- Restauració de mobles.
- Tai-xí.
- Ioga.
- Cursos monogràfics
  - Balls d'envelat: 1r i 2n nivell.
  - Història de Catalunya.
  - Cuina bàsica.
  - Relaxació.
  - Dietètica i alimentació.
  - Cuina natural.
  - Plantes remeieres.
  - Intel·ligència emocional.
  - Guaita d'estels.

- Presentació del curs 2001-02 del Centre de Formació d'Adults a càrrec de Xavier Colon i Auguet, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari.
- Els alumnes matriculats al curs acadèmic 2001-02 han estat 222.
- Activitats realitzades al llarg del curs:
  - Sortida al Liceu a veure l'obra "La Bohème", al mes d'octubre.
  - Sortida al Liceu a veure l'obra *La Flauta Màgica*, de Mozart, al mes de juliol.
- Activitats realitzades per l'Aula d'Art Municipal:
  - Exposició de fi de curs, a Can Rovira.
  - Revetlla de l'Artista, a la discoteca Villaret.
  - Festival Performance, a la Sala Noble.
  - Mercat d'art, a la plaça Jacint Verdaguer.

XERRADES

- Presentació de l'Agenda Llatinoamericana, per Justícia i Pau de Girona i amb la col·laboració del Grup Tornaveu d'Arbúcies i les corals locals.
- Xerrada de l'ONG "Acció Contra la Fam", a càrrec de Carme Roura i Agustí Bonet.

CONFERÈNCIA SOBRE L'ISLAM

- Temps de poetes. *Cartes impertinents*, amb Mercè Aranega, a la Sala Noble. Organitza Biblioteca i Caixa de Pensions.
- Conferència sobre l'euro dirigida a tots els ciutadans de Sant Hilari, organitzada per la Casa de Cultura.
- La SIDA, en col·laboració amb la Fundació La Marató de TV3.
- Audiovisual *Camp de solidaritat a la República Dominicana*, a càrrec de 10 cooperants gironins de l'ONG SETEM.
- "Esquí de muntanya als Andes de Xile: de Portillo als volcans de la Patagònia", a càrrec de Joan Cardona.
- *L'Islam truca a la porta*, a càrrec de l'arabista Josep Manyer, organitzada per la Comissió Social de Sant Hilari.
- Presentació del llibre de fotografies d'en Salvador Bosch *Les Guilleries, una terra regalada*, amb comentaris d'Emili Rams i Josep Tarrés.

CONCURSOS

NÚRIA NOGUÉ, GUANYADORA DEL CONCURS DE PINTURA RÀPIDA INFANTIL

- 8è Concurs de guarniment d'aparadors: 1r Premi, Pastisseria Masó; 2n Premi, Ferreteria Can Jombo; 3r Premi, Esports 7.
- VIIè Concurs de pintura ràpida. Premi infantil: Núria Nogué; accèssit infantil: Bernat Plana. Premi juvenil: Anna Nogué. Premi local: Mireia Bosch i Fina Milà. Premi "La Caixa": Jordi Pons. Premi Font Vella d'aquarel·la: Berto Martínez. Premi Ajuntament, Francesc Puell.
- XXVIè Concurs Literari de Narració Curta: Premi Infantil: Jorgina Busquets per *Número 41*; Premi Juvenil: Laura Llunell per *Sense Identitat*; Premi Adult: Albert García per *El nen*.
- 4t Concurs de fotografia per a la Portada del Programa de Festa Major 2002. Guanyador: Albert Bonvehí.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Horari: Obert tot l'any de dilluns a divendres de 2/4 de 5 a 2/4 de 9 de la tarda.

SERVEIS QUE US OFERIM

- Servei de préstec i consulta de: llibres, vídeos, CD, CD-Rooms i cassets.
- Odoteca: informació turística de Catalunya, Espanya i diferents països.
- Prestatgeria dels idiomes: llibres i material en anglès i francès.
- Servei de préstec a domicili en cas de problemes de desplaçament.
- Publicacions diàries: *La Vanguardia, Avui, Diari de Girona* i *El Punt*.
- Publicacions oficials: BOE, DOGC i BOP.
- Revistes: 65 títols de diferent temàtica.
- Servei de préstec interbibliotecari.

DADES DE L'ANY 2001

Total dies obert al públic	*243*
Total llibres a 31-12-2001	*17.828*
Noves adquisicions durant l'any	*850*
Població atesa	*13.240*
Població atesa a les Bibliopiscines	*423*
Visitants infantils:	*7.173*
Visitants adults:	*6.067*
Total:	*13.240*
Usuaris infantils préstec:	*2.154*
Usuaris adults préstec:	*1.934*
Total:	*4.088*

Llibres consultats a la sala:	*11.948*
Llibres consultats Bibliopiscines:	*738*
Total llibres consultats:	*12.686*
Revistes consultades a la sala:	*3.555*
Revistes consultades a Bibliopiscines:	*89*
Total revistes consultades:	*3.644*
Llibres en préstec:	*6.523*
Total documents prestats:	*6.523*
Revistes en préstec:	*572*
Material audiovisual prestat:	*273*
Total docs. prestats no-llibres:	*845*

HORA DE CONTE:

Va constar de 18 sessions a càrrec del centre de formació de teatre El Galliner els dimarts d'1/4 de 7 a les 7 de la tarda:

- Mes de gener: dies 23 i 30 (92 persones).
- Mes de febrer: dies 6, 13 i 20 (175 persones).
- Mes de març: dies 6, 13, 20 i 27 (219 persones).
- Mes d'abril: dia 3 (40 persones).
- Mes de maig: dia 2 "Contes Infernals", patrocinat per "la Caixa" (72 assistents).
- Mes d'octubre: dies 9 i 23 (130 persones).
- Mes de novembre: dies 6 i 20 (144 persones).
- Mes de desembre: dies 4 i 18 (106 persones).

L'HORA DEL CONTE

EXPOSICIONS:

- Llibres sobre "la dona" dia 8 de març.
- Llibres *40 anys d'Astèrix* del 20 de març al 19 d'abril.
- Llibres de la "Maria Mercè Roca" del 20 al 27 d'abril.
- Micra de Salvat-Papasseit. Patrocinat per "la Caixa" del 25 d'octubre al 24 de novembre.
- Material d'informació sobre l'euro del 21 al 31 de desembre.

BIBLIOPISCINES 2002

BIBLIOPISCINES:

mes de juliol, a les piscines municipals.

ESPECTACLES:

Recital de Mercè Aranega *Cartes impertinents* de Maria Aurèlia Capmany.

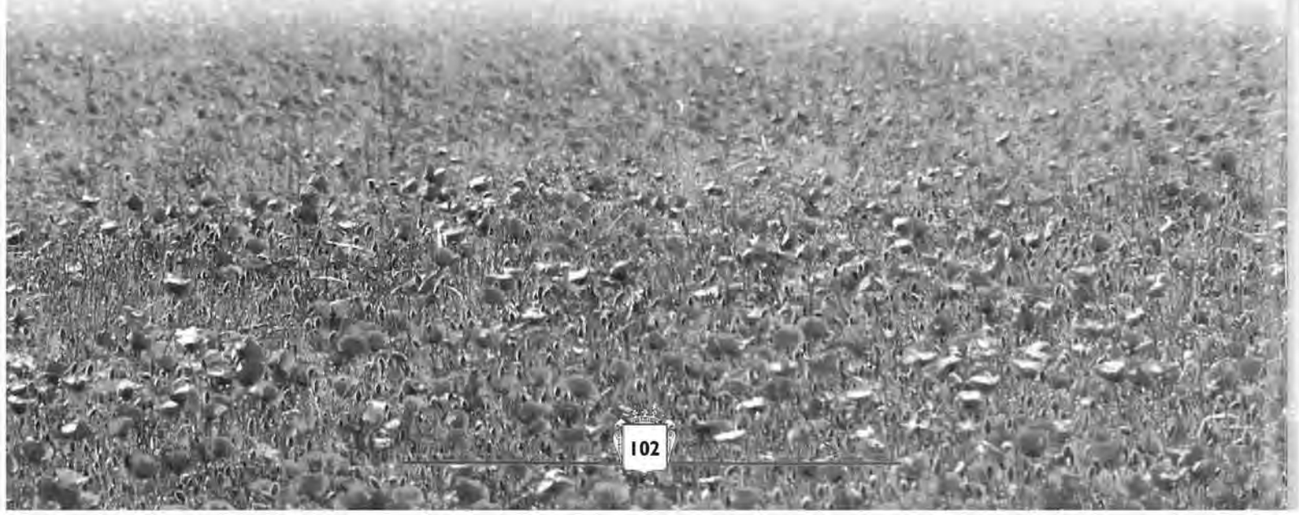

MOVIMENT DEMOGRÀFIC 2001

naixements — TOTAL: 40

Andreu Montilla Méndez	4-1
Marina Mas Torrent	13-1
Eric Marés Serrano	14-1
Lucía Rivas Pereira	24-1
Jana Mateu Baxerias	23-1
Marc López Brugarola	23-1
Younes Ouaryaghli El Kandoussi	8-1
Martí Puigderrajols Fauria	12-2
Yassin Adnaouan Bouhammou	3-3
Josep Tarrés Pagespetit	11-3
Bernat Carreras Fauria	8-4
Cristina Cornellà Massuet	21-4
Jaume Roquet Planas	10-4
Nil Roura Jiménez	14-5
Raül Costa Sapateiro	11-5
Nourddine Barhdoun El Yahyaoui	27-5
Gemma Masó Casadevall	10-6
Guillem Cornellà Masó	19-6
David Miralles Pedraza	21-6
Julia Ladero Gálvez	2-7
Guillem Ripoll Coll	19-7
Noa García Andreu	28-7
Clàudia Barcelona Suy	3-8
África Quiñones Carreras	2-8
Jorge Augusto Meireles Borges	16-8
Iman Hjaoui Talbi	20-8
Hasna Abouyaala Rifi	20-8
Fatima Abouyaala Rifi	20-8
Enric Pagès Agustí	10-8
Eric Blanco Crous	31-8
Alba Alves López	4-9
Xavier Vilà Bosch	5-9
Roger Taberner Vilamala	23-9
Arnau Puig Vilà	28-9
Estel Bayés Pérez	29-9
Dolors Tarrés Roura	31-10
Kevin Medina Mena	25-11
Hernán Ladero González	3-12
Albert Fauria Soler	27-11

casaments — TOTAL: 16

Joan Torres Rodríguez Maria Lourdes Guitart Rabionet	3-3
Benigno Ladero Infante Maria Dolors Gálvez Auledas	10-3
Jordi Vernedas Malvi Anjelika Lapko	18-3
Xavier Prat Punti Anna Juanhuix Tarrés	19-5
Lluís López Triola Montserrat Molas Anguita	19-5
Pedro Santiago Maulini Lis Brígida Maria Tovar Villamar	8-7
Antonio Manuel Lara Lara Montserrat Ruíz Flores	8-7
Manuel Jiménez Delgado Glòria Carrascal Noguer	14-7
Xavier Pagespetit Rabionet Núria Pagès Jurado	21-7
Antoni Moragas Soler Natàlia Grau Balví	4-8
José García León Carmen Pacheco Mayorgas	25-8
José Antonio Linares Linares Sandra Aguilà Rodríguez	8-9
Juan Antonio López Fernández Elisabet Maresma Pagès	11-9
Pere de Ribot Porta María Soledad Ladero Infante	13-10
Jaume Llopis Gou Núria García Martínez	13-10
Josep Obiols Garolera Eva María Redondo Rueda	20-10

defuncions — TOTAL: 51

Cristina Garcia Mayorgas	8-1
Joaquín Suriá Spiriti	9-1
Rosario Castro Ruíz	11-1
Josep Bonvehí Raset	17-1
Regino Llana Sastre	16-1
Emilia Carreras Berga	29-1
Rita Riqué Villacrosa	3-2
Dolors Busquets Masnou	5-2
Manel Bosch Sala	9-2
Esteve Comas Xirau	11-2
Jaume Juanhuix Bayé	18-2
Carme Turón Juanhuix	18-2
Rafaela Manzanos Castillejos	24-3
Pere Serrat Masó	26-3
Miguel García Ballesteros	29-3
Marçal Fàbrega Sanjuán	31-3
Concepció Busquets Fogueres	6-4
Maria Busquets Puig	6-4
Albert Crehuet Busquets	6-4
Dolors Moner Ferrer	6-4
Rosa Aragonés Llabaria	9-4
Ramon Miralpeix Boada	8-4
Josep Fàbregas Roura	23-4
Angustias Molina López	22-4
Agustí Llinares Navarro	16-5
Àngel Campmajó Sastre	16-5
Núria Danés Recasens	26-6
José Manuel Jiménez Jiménez	2-7
Lluís Valls Juanhuix	13-7
Joan Vilar Aymerich	9-7
Elena Villar Azpiri	22-7
Joan Vila Creixans	4-8
Dolors Garriga Solà	6-8
Dolors Puig Juvé	15-8
César Lahoz Quijera	21-8
Josep Mateu Salarich	4-9
Catarina Cornellà Massachs	18-9
Hasna Abouyaala Rifi	22-9
Carme Font Tarrats	29-9
Maria Valls Bonet	6-10
Manuel Angel Fandiño García	16-10
Ramon Cornellà Melian	2-11
Joan Roura Muntal	9-11
Rita Casas Tarrés	13-12
Josep Planas Vilaró	25-12
Martí Gubern Puig	31-12
Maria Danés Masnou	26-12
Josefa Duran Fuguet	21-12
Perfecta Comajoan Parramon	15-12
Joaquima Tutusaus Casas	29-11
Carmen López Jiménez	10-11

Com es pot veure, el creixement natural o vegetatiu, que és la diferència entre nascuts i morts, és negatiu, o sigui que han mort més persones de les que han nascut. Aquests llistats s'extreuen dels llibres de Registre de l'Ajuntament de Sant Hilari.

Germandat de donadors de sang

Aquest any, la Germandat de Donadors de Sang de Girona compleix el 25è aniversari de la seva fundació i des d'aquí volem agrair a tots els donants hilariencs la seva aportació altruista i desinteressada.

Cada vegada, a Sant Hilari, la gent és més solidària perquè hem passat de fer dues extraccions a fer-ne tres, una al mes de juny. Com és de suposar, això és extraordinari i la veritat és que els resultats són molt favorables perquè augmenta el nombre de donants considerablement.

Voldria des d'aquí donar les gràcies a tota la gent que d'alguna manera o altra col·labora, perquè d'aquesta forma es poden cobrir moltes necessitats hospitalàries, que van en augment.

I com a responsable local i delegat de la Germandat vull donar les gràcies a l'Ajuntament pel suport que sempre hi trobem.

Bona Festa Major i que no decaigui el donar sang!

Josep Llopis
Delegat local de la Germandat de Donants de Girona

Donació extraordinària el mes de juny

Font Vella, s.a.

Quines són les activitats d'aquesta empresa tots les sabem, però com a complement de la tasca laboral el mateix personal organitza actes que no tenen res a veure amb la feina de cada dia. Us en comentem un parell.

Diada a l'antic balneari de la font Picant (15-12-01 i 13-4-02). Per què hi posem dues dates? Bé, no ho havíem fet mai, però enguany es va decidir organitzar la trobada anual de treballadors prop de les festes nadalenques. La decisió de fer-ho a la font Picant era brillant. L'entorn natural i la primera nevada lligava a la pefecció amb la festa. Ho teníem tot comprat i coordinat, els convidats, la música de Nadal, els *Papà Noëls*, els regals, l'orquestra, els cigars, el menjar..., tot per sorprendre els nostres companys de fora de Sant Hilari i tanmateix els d'aquí. Tot estava previst, menys les inclemències del temps; el treball en orris quan el divendres estava nevant i durant tota la nit ho va continuar fent. A primera hora del matí decidírem suspendre-la pel perill dels desplaçaments, tots ho recordareu. Vam fer un munt de trucades i ho poguérem solucionar. Fou una llàstima.

Passats uns mesos, concretament a l'abril, es tornà a organitzar al mateix indret i va transcórrer amb tota normalitat, amb gran convivència entre companys i convidats.

IV Danone World Cup-2002, (27-4-02 Sant Hilari) i (11-5-02 Bcn)

El Grup Danone, al qual pertanyem com a empresa, ha continuat amb la política d'organitzar cada dos anys el seus propi campionat mundial de futbol per a empreses. Les normes són les del futbol-7.

La primera fase, per escollir l'equip que representarà l'empresa a la final nacional, se celebrà a Sant Hilari, com és de costum i enguany triàrem el camp de futbol municipal. Es dividí el camp en dos espais de futbol-7 i els cinc equips participants, dos de la planta de Sant Hilari, dos de la seu de Barcelona i un de vendes (Catalunya-Llevant) s'enfrontaren entre si, molt esportivament. L'equip guanyador va ser l'anomenat Sant Hilari-B. Ens haguérem d'inventar un nom per anar a competir a la fase nacional i s'escollí el de "Menudes estrelles". A les instal·lacions del complex esportiu Hospitalet Nord, a Barcelona, disputàrem l'altra fase, amb un paper molt digne, però tots els que estàvem allà, de ben segur que ens va saber molt de greu que per una desgraciada jugada en el partit de semifinals contra els "Norteños", de Danone Zona Nord, ens haguéssim de privar de participar a la fase continental a París, que se celebrarà el proper mes de setembre. L'esport té aquestes coses.

Res més, entre altres de més insignificants, aquests són dos exemples d'activitats complementàries al treball a la nostra empresa. Com podeu observar, la diversió i el treball, entre companys, és actualment compatible.

Col·lectiu de treballadors de Font Vella, SA

Acompanyants i Futbolistes a l'Hospitalet

Agraïm la col·laboració de totes aquelles firmes que ajuden a fer possible l'edició d'aquest programa

NOTA: Aquesta llista de COL·LABORADORS està feta amb tota bona voluntat. Acceptem que hi hagi errors, però són totalment involuntaris i demanaríem que aquests es comuniquessin a l'Ajuntament per tal d'esmenar-ho en propers programes de festes. S'entén per col·laborador aquell que paga una quota i, per tant, surt al programa de Festa Major.

AGÈNCIES DE VIATGES

Rossell 972 86 80 79
Viatges Laietana (Angelina Bosch) . . . 972 86 89 17 / 972 87 74 85

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Guilleries 972 86 84 57

ARQUITECTES I ARQUITECTES TÈCNICS

Isabel Font 972 87 20 41
Josep M. Labara 972 86 93 06
Maria Cerver 972 86 93 06

ASSEGURANCES - CORREDOR - AGÈNCIA

Agència Suy 972 86 88 33
Gestoria A.C.A. J. González 972 87 21 75
Jordi Vilabella Pecondon 972 86 81 82
Mapfre - G. Assegurador 972 86 90 50

BARS

Bar Aquari 972 86 93 69
El Cau 972 86 91 76
Bar Club 972 86 80 43
Bar Chapete 972 87 22 19
Bar Churry 600 42 19 00
Bar El Groc
Bar Fèlix 972 86 88 18
Bar Florida 972 87 21 48
Bar Granja Tívoli 972 86 80 42
Bar Juani 972 86 83 69
Bar Montseny 972 86 80 70
Bar Tequila 972 86 96 22
Bar Torrent 972 87 23 29
La Selva

CAIXES DE CARTRÓ

Embalatges Salvador 972 86 87 75
Manipulats La Selva 972 86 80 51

CARNISSERIES I CANSALADERIES

Àngels Homs Valls 972 86 82 92
Can Barnet 972 86 87 47
Can Micalic 972 86 83 38
Cansaladeria Porta 972 86 80 29
Carnisseria Belmouden 972 86 80 30
Carnisseria Pagespetit 972 86 94 76
Jaume Masó Rosquellas 972 86 82 41
Pernils Jordi 653 30 13 93
Xarcuteria Valls "Can Cabré" 972 86 82 11

CENTRES D'ENSENYANÇA

Centre Formació Permanent d'Adults 972 86 86 56
CEIP Guilleries 972 87 87 29
Col·legi Sant Josep 972 86 81 46
Escola de Música de Sant Hilari 972 87 22 22
Escola Natura Les Guilleries 972 86 91 27
I.E.S. Sant Hilari 972 86 93 58
Llar infantil "Les Cent Fonts" 972 86 80 61

CLÍNICA VETERINÀRIA

Clínica Veterinària Albert Díaz Olalla . . 972 87 73 76 - 670 27 65 58

COMERCIALS

Comercial Máiquez 972 86 91 28
Comercial Sarrats, S.L.
(productes per a fleques i pastisseria) 972 87 23 23

COMESTIBLES

Can Molas 972 86 83 12
Àngels Homs Valls 972 86 82 92

Casa Mimó 972 86 80 52
Congelats i pesca salada Alcira Llana 972 86 80 64
Queviures Joan Valls Juvanteny - Majorista (patates i cereals) 972 86 82 02
Queviures i pollastres a l'ast Rotllant 972 86 82 47
Super Avui Iolanda 972 86 87 10
Supermercat Condis 972 86 85 61
Intermarché 972 86 97 10

COMPRA-VENDA DE COTXES

Garatge Guilleries - Citroën 972 86 88 73
Taller Antoni Fauria - Renault 972 86 82 35
Taller Casas Güell - Opel 972 86 80 95
Taller Montseny - Peugeot-Nissan 972 86 84 64
Garatge Trima, SL - Seat-Audi-Volkswagen 972 86 83 28

CONFITERIES

Fornés 972 86 80 85
La Dama d'Ayma 972 86 94 12
Pastisseria Duran 972 86 81 14
Pastisseria Malet-Torrent 972 86 93 08
Pastisseria Masó 972 86 94 85
Pastisseria Torrent i Ca l'Enric 972 86 80 04

CONSTRUCTORS D'OBRES I PROMOTORS

Antoni Brugué 972 87 21 25
Busquets Bosch, S.L. 972 86 89 17
Construccions Àngel Toro 972 86 92 43
Construccions Germans Miralpeix, S.L. 972 87 20 75
Construccions Joan Carrillo 972 86 92 93
Construccions, Obres i Reparacions Vilà, S.L. 972 86 92 56
Germans Prat ..... 972 86 85 50 - 972 86 92 25
Lluís Verdaguer Tarrats 972 86 91 18
Obres "La Selva", S.L. 972 86 83 52
Obres Moust S.L. 972 86 87 18
Obres Montseny, S.L. ..... 972 86 93 83 - 972 87 22 07
Promotora Hilarienca, S.L. ..... 972 86 92 07 - 972 86 80 70

CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES

Moca 972 86 80 81
Cayo 972 86 82 66

CONSULTORIS DE BELLESA

Àngels Suy 972 87 23 56
Isabel Sorroche 972 86 89 82
Maria Roquet 972 86 84 14
Matilde Soler Tarrats 972 86 82 65
Estètica Carme 972 86 84 70
Elvira Carrasco 972 87 22 31

DIETÈTICA

Joan Torras, dietètica 972 86 89 42
Natur House (Productes Naturals) 972 86 94 80

ELECTRODOMÈSTICS

Botigues Rossell - Expert 972 86 87 63
Can Vilamala, S.L. 972 86 93 14
Porcel (Reparacions) 972 86 87 42
R. Fauria Miralpeix (Watt's) 972 86 81 24
Ramon Planiol 972 86 88 93

ENTITATS BANCÀRIES

Banco Popular Español 972 86 81 75
Banesto 972 86 82 25
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona 972 86 80 23
Caixa de Girona 972 86 89 00
Caixa Penedès 972 86 93 50

ESPECTACLES

Cinema Catalunya 972 86 81 46
Club Villaret 972 87 28 47

ESPORTS

Botiga Esport-7 ..... 972 86 95 94
Can Rossell 972 86 80 79
Gimnàs Km-26 ..... 972 86 49 13

FARMÀCIES

Xavier Muntalt Brugués 972 86 90 49

FERRETERIES

Camó-Ridorsa "Can Jombo" 972 86 83 08
Ferreteria Cardona 972 86 91 45

FERROS FORJATS I ALTRES

Art Català 972 86 82 91
Artesania Solé 972 86 82 99
Cayo 972 86 82 66
Montse Vila (serres) 972 86 89 94
Serralleria d'alumini Sacalm 972 86 96 18
Serralleria Solà, S.L. 972 87 21 57
Serralleria Toni Juvanteny 615 15 20 62
Taller Nou Sant Hilari, SL 972 86 91 88

FINQUES

Disseny de llars, SL 972 86 80 41
Promotora Hilarienca, SA ..... 972 86 92 07 - 972 86 83 53

FLEQUES

Antiga casa Forner Nou, S.L. (Josep i Carme) 972 86 80 39
Cal Pep Penet P.S.L. 972 87 21 07
Can Castellà 972 86 80 05
La Dama d'Ayma 972 86 82 01

FLORS, PLANTES I JARDINERIA

Floristeria Can Rosolà 972 86 86 47
Floristeria Sant Hilari 972 86 80 64
J. Valls Juvanteny (Productes fitosanitaris) 972 86 82 02
Plantes Masó 972 86 87 93

FOTÒGRAFS

Irene Mir 972 86 90 70
Rossell 972 86 87 63

FUSTERIES I MOBLES

Andreu, S.L. ..... 972 86 90 29 - 972 86 83 49
Bellmoble 972 86 81 86
Fusteria Pujol 972 86 93 89
Fusteria tècnica Àngel Andreu i fills 972 87 21 21
Fusteria Viladelbosch 972 86 91 09
Joan Jumbert Solé 972 86 87 66
Joan Masó Pla 972 86 86 75
Joan Muntalt 972 86 90 99
Miquel i Rovira, S.L. 972 86 82 48
Ramon Llopis, S.L. 972 86 87 14
Roura Decoració, S.C. 972 86 80 65

FUSTES

Fustes St. Hilari 972 87 21 80
Fustacalm 972 86 83 50
Sara Corren 972 86 84 81

HOTELS, HOSTALS, FONDES I RESTAURANTS

Can Cames "La Brasa" ..... 972 86 80 46 - 972 86 91 39
Els Cortals 972 86 87 95
Fonda Rita 972 86 80 09
Hostal Fugarolas 972 86 80 38
Hostal Ma. Verdolet 972 86 81 06
Hostal París 972 86 80 19
Hostal Torras 972 86 80 96
Restaurant "Ca la Marta" 972 86 89 18
Restaurant "La Bàscula" 972 86 85 38
Restaurant "La Pedra Llarga" 972 86 87 16
Restaurant "La Rovira" (Espinelves) 93 743 01 81
Restaurant l'Isard 972 86 96 09

GRÀFIQUES

Impremta Johil 972 86 80 15
Gràfiques Anna 972 87 21 82
Gràfiques Montseny 972 86 84 06
Gràfiques Offser, S.C.P. 972 86 87 75

INFORMÀTICA

Dígit 2.000 ..... 972 86 96 65
Electrònica i informàtica Sant Hilari 972 86 22 82

JARDINERIA I CULTIU DE PLANTES I ARBRES

Jardineria Masferrer-Aguilera 972 86 90 98
Vivers Tortadès 972 86 87 30
Cultius Miralpeix-Bosch, S.C.L. 972 86 90 83

JOIERIES I RELLOTGERIES

Joieria Gràcia 972 87 21 76
Joieria i Rellotgeria J. Breix 972 86 80 57
Joieria Fortuna - Fina Font 972 86 93 54
Taller de joieria Joaquim Bardolet 972 87 23 57

LAMPISTES I MANYANS

Hidroserveis Guilleries, SL (Bombes d'aigua i instal·lacions) 659 43 08 64
Instal·lacions Carreras 972 86 81 43
Instal·lacions J. Pallarols, S.L. 972 86 81 64
Joan Campeny ..... 670 287 336 - 972 86 88 65
Joan Moner 972 86 81 93
Josep Vilamala 972 86 93 14
Lampisteria Insteny 972 86 81 04

LLENYA

Germans Pagès, S.L. 972 87 21 94

LLIBRERIES I COPISTERIES - PREMSA

Casa Fauria 972 86 82 57
Copisteria Sant Hilari 972 86 91 07
Can Rossell 972 86 80 79
Can Joan Ridaura 972 86 87 52

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ

Fontdor 972 86 86 91
Font Selva 972 17 80 15
Font Vella 972 86 82 50

MECÀNICS I COMPRA-VENDA DE COTXES

Antoni Fauria - Renault 972 86 82 35
Autoreparacions TGB 972 86 95 06
Garatge Trima, S.L. - Seat (Grup Volkswagen) 972 86 83 28
Taller Guilleries - Citroën 972 86 88 73
Josep Malet Torrent - Motos 972 86 90 38
Motos Antoni Masachs 972 87 23 83
Planxisteria i Pintura Toni Masó, S.L. 972 86 94 23
Taller Casas-Güell - Opel 972 86 80 95
Taller Montseny - Peugeot - Nissan 972 86 84 64

MERCERIES I CONFECCIÓ

Can Joan Ridaura 972 86 87 52
Confeccions Artola 972 86 94 02
La Marieta 972 86 96 16
Merceria "Nova" 972 87 21 91
Maria Ripoll, S.L. 972 86 82 08
Pell i Complements Venezia 972 86 95 73

OBJECTES DE REGAL

Objectes de regal Ca la Quimeta 972 86 96 21
Botigues Rossell 972 86 80 79
Cardona 972 86 91 45
Casa Fauria 972 86 82 57
Watt's 972 86 81 24

ÒPTIQUES

Òptica Sant Hilari 972 87 20 57
Estrada Centre Òptic (Aparells auditius) 972 86 95 42

PERRUQUERIES

Àngels Suy 972 87 23 56
Carme Cullell 972 86 89 11

Carme Garriga	972 86 80 20
Carme Ramon	972 86 89 51
Josep Ma. Rovira	972 86 85 08
Louan	972 87 21 50
Maria Roquet	972 86 84 14
Montserrat Mas	972 86 89 97
Perruqueria Elvira	972 86 83 20
Perruqueria Josmay	972 86 93 48
Perruqueria Styl - Home - Dona	972 86 82 70
Rosa Maria	972 86 89 49
Isabel Sorroche	972 86 89 82

PEIXATERIES

Peixateria Dolors	972 86 81 47
Peixateria M. Teresa	972 86 83 35
Peixos "Pere"	972 86 83 21

PINTORS

Teodoro Arteaga, S.L.	972 86 88 04
J. Jiménez	972 86 91 82
Miquel Cullell	972 86 83 73

SABATERIES

Calçats Comas	972 86 95 26
Calçats Masó	972 86 87 93

SERRADORES

Fustes i plafons de castanyer, S.L.	972 86 87 98
Salvador Cornellà	972 86 82 65

TAXIS

Taxis Guilleries	972 86 84 57

TORNERIES

Àngel Ripoll, S.A.	972 86 82 75
Antoni Moner	972 86 94 25
Artesania Danés, S.L.	972 86 87 97
Artesania Teixeira	972 87 23 03
Artidisma, S.L.	972 86 82 14
B.R. Producció "Can Brugarola"	972 86 87 25
Debric, S.L.	972 86 90 09
Fiam	972 86 81 72
Fusteria i Torneria Solà, S.L. - Jordi Puig	972 86 88 55
Francesc Gol Busquets	972 86 88 39
Indústries Joaquim Ripoll, S.A.	972 87 23 04
Linden - Art, S.L.	972 86 81 00
M.D.C., S.A.	972 86 22 26
Manufactures Sacalm	972 86 90 41
Torneria Artística Batlle, S.L.	972 86 81 45
Fustorn, S.L.	972 86 92 86
Artonisa, S.L.	972 87 23 27
Indústries Puigderrajols, C.B.	972 86 82 84

TRANSPORTISTES

Fontmaràpit, S.A.	972 87 21 26
La Hispano Hilarienca, S.A.	972 24 50 12
Transports Floriach	972 86 81 44
Transports J. Valls	699 57 33 82 - 972 87 20 52
Transports Jordi Comas	605 24 71 03 - 972 86 84 93
Transports Josep Elias	972 86 83 75
Transports Maria Moragas (Ponet)	972 86 90 58
Transports Ricard Moragas i fills	972 86 90 94
Transports Soler	972 86 83 74
Transports Ruiz-Ruano	972 86 91 01
Transports Miralpeix	972 86 85 77
Transports Valls	972 87 20 52 - 699 53 33 82
Transports Arborueda, S.L.	972 86 90 83
Agència de Transports Sacalm, S.L.	972 86 94 39
Transports Corominas	972 86 88 27

VARIS

Clínica dental Sant Hilari, S.L.	670 27 45 92
Autoescola Vial-2	972 86 88 38
Casa Rural Les Clotas	972 87 20 87
Disseny de Llars S.L. (Finques)	972 86 80 41
Estació Servei Sant Hilari, S.L.	972 87 20 30
Estanc Duran	972 86 80 05
Fedor, S.A.	972 86 82 00
Germans Pagès, S.L. (Excavacions)	972 87 21 94
Jaume Pallarols Canaleta (Enginyer Tècnic Industrial)	972 86 81 64
Joan Torres (Dietètica)	972 86 89 42
Loteries i Llamins Masvi	972 86 80 10
M. Carme Saurina Porta (Decoradora)	972 86 81 65
Parcosa, S.L.	972 86 89 85
Pizzeria La Teca	972 86 89 08
Portaveu de Sant Hilari Sacalm	659 44 64 69 - 972 86 80 96
Rostisseria Masó	972 86 87 89
Tapisseria Cuberta	972 86 83 33
Intergàs Empordà, S.A.	972 86 96 08
Recuperacions Navarro	
Quim Busquets "Envernissador"	972 86 94 11
Embotits Sacalm, S.L.	972 86 80 63
Multipreu Guilleries	679 95 79 80

VINS I BEGUDES

Bernabé Hernández	972 86 84 71
Chapetón (Vins i caves)	972 86 88 52
Joan Valls Juvanteny	972 86 82 02
Representacions "Jaume Masó"	972 87 21 44

CONTINGUT

Pàg.	
3	Salutació de l'alcalde. *Robert Fauria i Danés*
4	Pregó de la Festa Major Sant Hilari 2001
7	XXV Concurs literari de narració curta
12	Racó poètic
14	El campanar de l'església. *Delfí Dalmau Argemí*
14	Ecologia: La mosca. *Mn. Joan Coma Rector d'Espinelves.*
15	1952 fa 50 anys. *A. Serradesanferm.*
18	Jornades de convivència Sant Hilari-Zagrilla. *X. C. A.*
22	L'estil a l'art. *Joan Escolà Pujol.*
22	Residència de Gent Gran Sant Hilari. *Gemma Puig.*
23	50 anys de l'Hotel Solterra. *A.Serradesanferm.*
26	Portaveu.
27	La Fina "De les fotos". *Lluís Puigdemont.*
28	Convergència i Unió. *CiU.*
29	El futur de Sant Hilari. *Esquerra Republicana de Catalunya.*
30	Agrupacions corals i musicals a Sant Hilari, en Pep del Bar, un personatge pioner. *A. Serradesanferm.*
32	Verdaguer i nosaltres. *Narcís Figueras Capdevila (UOC).*
34	A la Fina Duran, a la Fina Duran. *Fina Duran*
35	Què volen els nostres joves?. *Carme Timoneda.*
36	Associació de Gent Gran Can Blat. *La junta directiva.*
37	Nadja una petita història freqüent. *Dolors Cruz i Rech.*
38	Atletisme Sant Hilari Sacalm. *Atletes de Sant Hilari.*
39	Oficina de Comerç i Turisme. *La Junta.*
42	Projecte de Vilars Rurals.
43	Bojos pel temps. *L'equip de meteorologia.*
44	Bàsquet. Un, dos, tres, Isards!
46	La colla de les lleis.
47	Associació de pares de família Col·legi Sant Josep. *Montserrat Pujolràs.*
48	Dia internacional de la dona.
50	Blau cel. *Marta Serradesanferm.*
51	El centre de teletreball. *Telecalm.*
52	Vacuna de la Meningitis C. *Equip d'atenció Primària del Cap.*
53	En Marià Climent, el pintor, ens ha deixat. *A. Serradesanferm.*
54	Fotos que fan història.
56	Programa d'actes

Pàg.	
58	Resum de l'any.
65	Apunts de l'IES.
69	Forces, Forts i Ferms. Expedició a l'Aconcagua.
70	Els cedres de la placeta ja són arbres d'interès local!
71	Trobada de colles ciclistes.
72	Coses del Sant Josep. *A. Serradesanferm.*
74	3a Pujada en Costa al pla de les Arenes.
75	Via Crucis Vivent. *La Junta*
75	Els Gegants de Sant Hilari. *A.S.V.*
76	Casalxjoveshs.
78	Ràdio Sant Hilari. *La Ràdio.*
78	Envedruna't, 175è aniversari de la Fundació Vedruna. *La Junta i l'Equip directiu.*
81	La Llar infantil "Les cent fonts". *El claustre del centre.*
82	Tres dosos, Un tres i visca. *Xavier Colon i Auguet.*
83	Max Havart . *X.C.A. Grup Sardanista.*
84	Penya Barcelonista. *La Junta.*
85	Associació de pessebristes.
86	Club Esportiu Sant Hilari Font Vella. *La Junta.*
87	Club Tennis Sant Hilari (1982-2002). *Josep Masó Plenacosta.*
88	Coral Els Nois Alegres. *Els Nois Alegres.*
88	Passió per les motos. *Ramon Valls Buhils.*
89	Escola de Música de Sant Hilari. *Montserrat Cufí.*
90	L'orquestra Jove de la Selva. *Antoni Miralpeix.*
91	Petits Cantaires: "El plaer del cant coral". *Silvia Brugués i Lluís Pagès.*
92	Actuacions municipals. *Ajuntament de Sant Hilari Sacalm*
95	Museu Guilleries. La guilla Mugui, informa. *Anna Agulló i Callicó.*
99	Casa de Cultura.
103	Moviment Demogràfic 2001.
104	Germandat de donadors de sang. *Josep Llopis. Delegat local.*
104	Font Vella, s.a. *Col·lectiu de treballadors.*
105	Agraïments. Col·laboradors.

Mobles
ANDREU

Taller de joieria
JOAQUIM BAR-DOLET

Carnisseria
CAN BARNET

Carnisseria
CAN CISQUET

Pastisseria
MASÓ

A. Fauria
RENAULT

Cansaladeria
HOMS

Benzinera BP

Roba Infantil
LA MARIETA

Carnisseria
PAGESPETIT

CANDY

Botigues
ROSSELL

ESPORT-7

Xarcuteria
VALLS

ASSOCIACIÓ SANT HILARI SACALM de COMERÇ

al teu costat !

2.700 m² DE SUPERFÍCIE, AMB UN SERVEI D'ATENCIÓ PROFESSIONAL I PERSONALITZAT AL CLIENT

SERVEIS QUE US OFEREIX L'ASSOCIACIÓ

ATENCIÓ DIRECTA AL CLIENT

SERVEI A DOMICILI

PAGAMENT EN 6 MESOS SENSE INTERESSOS

IMMILLORABLE QUALITAT/PREU

SERVEI DE CRÈDIT A MIDA

ARTICLES

MOBLES, CARNISSERIA, XARCUTERIA, ESPORTS, FERRETERIA, FLORISTERIA, CALÇATS, LAMPISTERIA, CONFECCIÓ, PASTISSERIA, ELECTRODOMÈSTICS, MERCERIA, CELLER, BAR, QUEVIURES, AGÈNCIA DE VIATGES, JOIERIA, CEREALS, GRANES, ARTICLES DE REGAL, LLIBRERIA, PAPERERIA, BENZINERA, VENDA I REPARACIÓ DE COTXES, MODA, ASSEGURANCES, GESTORIA, BICICLETES, MOTOS...

BONA FESTA MAJOR!

Bar
CLUB

Joieria
BREIX

Ferreteria
CARDONA

Calçats
COMAS

Merceria
NOVA

Taller
MONTSENY

Motos
MALET

Calçats
i plantes
MASÓ

Carns i embotits
MASÓ

Instal·lacions
J. PALLAROLS

Planxisteria
TONI MASÓ

Queviures
ROTLLANT

Magatzem
COLLSABENA

Carregui fàcilment el seu mòbil a Caixa de Girona

Als Caixers Automàtics

Per Internet

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

Servei gratuït

GRUPO VICHY CATALAN

SANT HILARI SACALM (GIRONA)

FONT D'OR

AGUA MINERAL NATURAL

EL AGUA CUMBRE • NACE A 1000M DE ALTURA

AIGUA MINERAL NATURAL

Font Selva

Sant Hilari Sacalm (Girona)

Diputació de Girona

INTERMARCHÉ

Els Mosqueters

TRANSPORTS

Ricard Moragas i Fills, S.A.

El jurat va considerar publicar a la darrera pàgina les fotografies del segon premi, Joan Juvanteny Ros, i el tercer, Carles Bonfill Fàbregas.

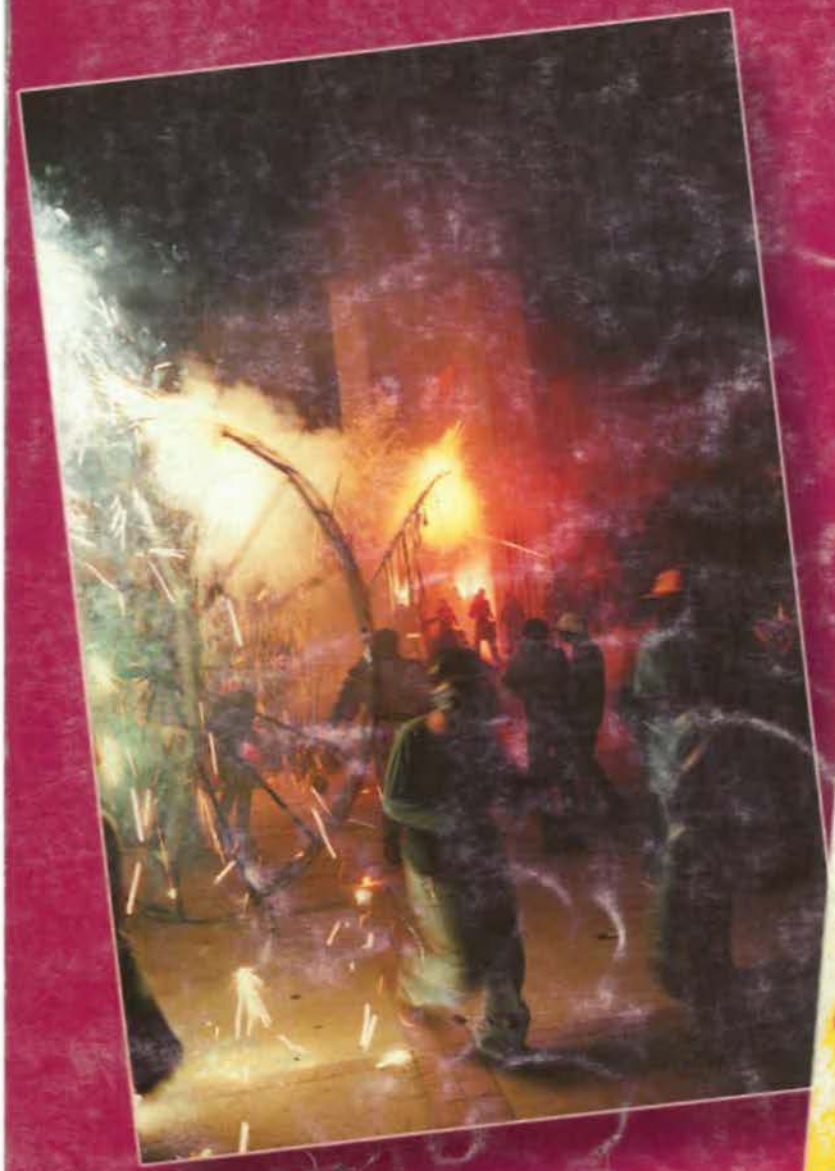

AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM